

özgürlükçü gençlik

2 TL - ARALIK 2012

GENÇLİĞE, ÖZGÜRLÜĞE, SOSYALİZME: EVET!

YENİ YÖK YASASI ÖĞRENCİLER İÇİN İSYAN! ÇAĞRISIDIR

Dosya

Yeni Yök Yasasıyla
Üniversiteler Nereye?

Bu Sayıda

- s.3** YÖK Yama Tutmaz! YÖK Kaldırılın
s.4 Siyaset Sahnesi Kızıyıyor
s.6 Fırtına İçinde Prospero

Yeni YÖK Yasasıyla Üniversiteler Nereye?

s.10-20 Yüksek Öğretime Tasfiye Girişimi;
YÖK Nereden Nereye?

Üniversite-Sanayi Kaynaşması
Öğrenci-İşçilik

Mütevelli Heyetiyle Yönetime
Doğru mu?

Gerçek, Yıkıcı, Yaratıcı!

Gençlik Mücadelesini
Genç Sen'le Büyütüyoruz!

- s.21** İşler Hiç AKP'nin Anlattığı
Gibi Değil! 4+4+4
- s.22** Önümüzdeki Dönem
Gençlik Mücadelesinde;
Görev ve Sorumluluklar
- s.24** Suriye'den Hatay'a
- s.25** Hayatı Özgürlüğün Mavisine
Boyayalım
- s.26** Özgürlükçü Gençlik
Geleceği Örgütlüyor
- s.28** Bu Kampüste
Heteroseksist Düzene Karşıyız!
- s.29** Emeğime, Bedenime,
Kimliğime Dokunma!
- s.30** Ne İçin Kentsel Dönüşüm?
- s.31** Geleceğimiz İçin Doğrudan Eyleme,
Ekolojist Mücadeleye!
- s.32** Yok edilmek İstenen Kültür Bahçesi:
DERSİM
- s.33** Alevi Hareketine
"Genç Nefesler" Gerek!
- s.34** Sokak Müziği
- s.35** Kendimize Yasak Toprağımız
- s.36** Sağlık Hakkı Mücadelesi ve ÖGD
- s.38** Özgür Olmayan Mühendis
Sermayenin Kölesidir!
- s.40** Haberler
- s.42** İsyanımıza Kelepçe Vurulamaz
- s.43** Kararlı Adımlarla
Mücadeleyi Büyütüyoruz!

Editörden

Direnış türkülerimiz yankılsın!

Dergimizin yayına hazırlandığı sıralarda BDP'li milletvekillerinin dokunulmazlıklarının kaldırılmasıyla ilgili hazırlanan fezlekeler TBMM Anayasa ve Adalet Karma Komisyonu'na sevk edildi. Kuşkusuz AKP, zindanlardaki Kürt ve bir bölüm sosyalist tutsağın yürüttüğü açlık grevi eylemleri ve buna yönelik cezaevleri dışında oluşturulan kamuoyunun Kürt halkını konumlandırdığı düzlemde oldukça rahatsız olmuş olmalı ki buna cevaben bir siyasi "rövanş" peşinde.

Bu sürecin ardında bıraktığı bir başka gerçekte Okmeydanı'nda açlık grevleriyle ilgili yapılan basın açıklamasına katıldıkları gerekçesiyle yoldaşlarımız Duygu Ciniviz ve Mehmet Dalpaltı'nın tutuklanması oldu. Bu sayımız aracılığıyla kendilerine devrimci selamlarımızı ve dayanışma duygularımızı iletiyoruz. Özgürlük mücadelesi, şimdi yoldaşlarımızın dilinde bir direniş türküsü olarak avluda ve koridorlarda yankılanıyor.

Bu sayımızda bu saldırıların sermaye adına yürütücüsü pozisyonundaki AKP'nin pozisyonunu ele alıyor ve bunun gerek Avrupa gerekse Ortadoğu'daki gelişmelerle yakın bağını inceliyoruz.

Bu sayımızın ağırlıklı bölümünü, yükseköğretim alanında ve eğitimin diğer alanlarında yapılması planlanan değişikliklere yoğunlaşan ve "Yeni YÖK Yasasıyla Üniversiteler Nereye?" sorusuna cevap arayan dosya çalışması oluşturuyor. Bu konuda çeşitli hocalarımızın, dostlarımızın ve yazarlarımızın görüşlerine yer verdik. Bu çalışmada desteklerini esirgemeyen dostlarımıza teşekkür ediyoruz.

Yeni YÖK yasasıyla üniversite tamamıyla sermayenin kollarına teslim edilmek istense de, üniversite gençliğinin özellikle 9 Kasım'da gerçekleştirdiği kitlesel YÖK protestosu, bu tasarıların güçlü bir yanıtla boşa düşürülebileceğinin potansiyellerini ortaya koydu. Önümüzdeki dönem gençlik mücadelesinin bu yasa karşısında yürüteceği çalışmanın gerek egemenler gerekse bu düzenlemelerin mağduru olacak geniş öğrenci kitleleri nezdinde sınanması niteliğinde olacak. Bu süreçte kazanılacak mevziler, alanda tutarlı ve istikrarlı bir faaliyet yürütebilmek bakımından büyük önem taşıyor.

Ayrıca bu sayıda, Özgürlükçü Gençlik'in önüne koyduğu çeşitli alanlara yönelik hamleler gerçekleştirme hedefine ilişkin çeşitli yazılar yer alıyor. Sağlık ve mühendislik bu alanların en başlıcalarını oluştururken, geçmişten bugüne süre gelen SYK, Genç Sen ve HDK gibi alanlardaki görev ve sorumluluklarımıza ilişkin yönelimlerimize de bu sayımızdaki çeşitli yazılarda yer verdik.

Özgürlükçü Gençlik'in gerçekleştirdiği yaz kampının değerlendirmesinin yanı sıra temel mücadele alanlarımızdan olan ekoloji, kadın ve inançlar konusunda yapılan taktik değerlendirmeler dergimizin içerisinde yer alan başka bir başlık olarak öne çıkıyor.

Bir dahaki sayımızda görüşene dek direnişle kalmanız dileğiyle...

Baskı: EKİM Ofset
Litros Yolu
2. Matbaacılar Sitesi
F Blok 1. Bodrum
Topkapı - İSTANBUL
0212 576 54 12

özgürlükçü gençlik

Sahibi ve Sorumlu Yazışları Müdürü: Can Metin Şenyurt
Adres: Hüseyinağa Mah. Süslü Sakı Sk. No: 18 K. 3
Beyoğlu/İstanbul Tel.&Faks: (0212) 243 37 60

[YÖK'E YAMA TUTMAZ! YÖK KALDIRILSIN]

meral çınar

AKP iktidarı, son süreçlerde Suriye'de yaşanan gelişmeleri kendi kontrolünde tutamamanın, bölgede hegemon güç olamamanın yarattığı hüsrarla kaçış yolunu, devletin en iyi yaptığı yönetime – inkâr ve imha politikalarına- sığınmakla buldu. Bunu da başta Kürt Özgürlük Hareketi olmak üzere gençliğe, kadınlara ve toplumsal muhalefetin tüm kesimine çeşitli biçimlerde uygulamaktan geri durmuyor. Gençlik nezdinde ise, soruşturmaları ve baskıları arttırarak dayattığı politikalarını yeni bir YÖK yasası hazırlayarak sürdürüyor. Dolayısıyla gençlik hareketinin önünde duran ilk yol, bu yasayı teşhir etmekten ve karşısında örgütlü bir mücadele örmekten geçiyor.

YÖK Yasa Taslağında Söylenenler ve Gerçekler

YÖK'ün yeniden yapılandırılma sürecinin, bölgesel ve küresel güç olma iddiası taşıyan ülkemizde, değişen sermaye çıkarlarına göre, emperyalist ülkelerin eğitim sistemlerinden yamalarla başlattığı bir süreç ol-

duğu aşikâr. Neresinden tutsan elinde kalırcasına bir yasa tasarısı hazırladıklarından, bütününe yönelik bir teşhir ayrıca bir broşür hazırlamayı gerektireceği için kısaca değinmekle yetineceğiz.

“Söz konusu yeniden yapılandırma sürecinde, üniversitelerimizin çeşitliliğine, kurumsal özerklik ve hesap verebilirliğine, rekabet imkânlarının geliştirilmesine ve finansal esneklik içerisinde faaliyet gösterebilmelerine imkân tanıyacak bir sistem hedeflenmektedir.”* Yasa çeşitlilik, kurumsal özerklik, rekabet imkânları, finansal esneklik üzerine şekillenmiş bir tasarı halinde. Bizimse yasanın dayandığı bu beş temel maddeden anladıklarımız ne yazık ki bu cümle kadar masum değil.

Onlar, çeşitliliği arttıracamız derken; bizler, vakıf üniversitelerinin yanı sıra şirket statüsünde özel üniversiteler kurulmasının ve kamusal özerklikle, tüm üniversitelerde sermayedarların söz hakkının önünü açmaya çalıştıklarını gayet iyi biliyoruz. Nasıl geliştirecekleri kısmı fazla meçhul olmayan rekabet imkânlarının, öğretim elemanlarını

performansa göre ücretli köle, öğrencileri ise müşteriler yapmaya yeteceğini de elbette... Asıl hedeflerinin, eğitimi metalaştırmak, bilimi de piyasa karına göre üretilebildikleri üniversiteler yaratmak olduğu gayet açık...

Yeni YÖK Biber Gazı ve Copla Geliyor...

Temel hedeften yola çıkarak yasa içerisinde yukarıda saydıklarımızın yanı sıra fazlasıyla antidemokratik uygulama görmek mümkün. Dolayısıyla böyle bir yasanın zeminini yoklamak için üniversitelere polisle biber gazıyla müdahale etmekten hiç çekinmeyen AKP hükümeti; gençlik muhalefetinin güçlü olduğu bu üniversitelerde üretilen tepkilerle yeni YÖK yasasını geçirmenin o kadar da kolay olmayacağını açıkça gördü. Lakin tüm üniversite muhalefetini yoklayana kadar, iktidarın bu nabız ölçümleri devam edecektir. Baskının bile ayarını bilmeyen AKP, en demokratik haklarımıza bile tutuklamalarla, soruşturmalarla saldırırken, bizlerin yapması gereken; bu saldırılar karşısında muhalefetin güçlenme olasılığının mevcut olduğunu görmek ve süreci yakından takip etmektir.

* Yeni YÖK Yasa Taslağı

Eğitim hakkına ve üniversitelerimize sahip çıkma mücadelesi, salt öğrencilerin bir sorunu değildir. Dolayısıyla bizlerin, yeni yasa tasarısının bitmesini beklemeden önce YÖK karşısında birleşik bir muhalefet örmesi gerekmektedir.

YÖK'ün Yeni Profili Karşısında Sendikalı Mücadele Şart

Eğitim hakkına ve üniversitelerimize sahip çıkma mücadelesi, salt öğrencilerin bir sorunu değildir. Dolayısıyla bizlerin, yeni yasa tasarısının bitmesini beklemeden önce YÖK karşısında birleşik bir muhalefet örmesi gerekmektedir. Akademik, idari, teknik, tüm üniversite

emekçilerini de kapsayacak bir zemini inşa etmek de üniversitede var olan öğrenci muhalefetini güçlendirmekten geçecektir.

Genç Sen, üniversiteye dönük böyle bir zemini oluşturma ve daha geniş öğrenci kitlelerini bu zemine katma gereğine

sahiptir. Genç Sen YÖK'e karşı; akademik ve demokratik özgürlüğü savunmanın, üniversiteyi sermayeye teslim etmeyeceğimizi yüksek sesle dile getirmenin ve nasıl bir üniversite istediğimizi ortaya koymanın en etkili aracı olarak ellerimizdeyken onu kullanmanın tam vaktidir.

[SİYASET SAHNESİ KIZIŞIYOR]

AKP Kabuk Değiştirdi

AKP, geride bıraktığı on yıllık hükümet etme döneminde kazandığı güç ile önümüzdeki yıllar boyunca iktidarını stabil kılmanın yollarını arıyor.

Ordu destekli bürokratik zümreyle mücadele ederek, iktidarı elde etmeye çalıştığı dönemde izlediğinden çok farklı bir strateji geliştirmiş olduğu aşikâr.

Bu strateji değişikliği, onun tüm politikalarına yansıyor. Uzun bir dönem boyunca, sadece “askeri vesayete karşı mücadele” argümanı ile içi doldurulmaya çalışılan, demokratikleşme söyleminin yerinde yeller esiyor.

Demokratikleşme kisvesi altında yaşanan değişimin sadece, iktidarın el değiştirmesinden ibaret olduğu ve o iktidarın “emekçilere ve ezilenlere düşman” karakterinde bir dönüşüm yaşanmadığı günden güne açığa çıktı.

Yeni rejim tesis edilirken olup biten, sistemin reformlar eliyle dönüştürülmesi değil, sermayenin ihtiyaçları doğrultusunda, yeni bir döneme adapte olacak şekilde restore edilmesiydi.

Bugün AKP, geçmişteki Milliyetçi Cephe hükümetlerini andıran söylemlere başvuruyor. Desteğini sağladığını düşündüğü yüzde 50’lik halk kesiminin bu pozisyo-

AKP, kurduğu rejimi kalıcılaştırmak adına emekçilere, ezilenlere karşı girişmiş olduğu savaşı derinleştirerek, bir savaş hükümeti edasıyla davrandıkça, karşısında büyümekte olan toplumsal muhalefete de daha hızlı ve kitlesel gelişmenin imkânlarını sunmuş oluyor.

nunu kemikleştirmek adına, sık sık “iç ve dış düşman” retorikine başvuruyor, etnik ve dinsel ayrımcılığı körüklüyor.

Emekçilerin Yaşamı Zorlaşıyor

Kürtleri, Alevileri, Nusayrileri, Ezidileri hedef alan hamasi nutuklar, Sünniliğe ve Türklüğe dayalı egemenlik anlayışını pekiştirendir, işçi sınıfının kazanımlarına yönelik saldırılar da gündemin kalabalıklığında görünmezleştirilerek sürdürülüyor.

6356 sayılı yeni Sendikalar ve Toplu İş Sözleşmesi Yasası, sendikal alandaki 12 Eylül yasaklarını muhafaza ederken, “sendikal faaliyet yapılacaksa, onu da biz yaparız” mantığı ile de AKP’ye yedeklenmiş

yiğithan kavukçu

sarı sendikaların önünü açmaya dönük maddelere yer veriyor.

657 sayılı Devlet Memurları Kanunu’nda yapılmak istenen değişikliklerle, kamu emekçilerinin sendikasızlaştırılması ve güvencesiz, kuralsız bir çalışma yaşamına mahkûm edilmesi hedefleniyor.

6235 sayılı TMMOB Yasası değiştirilerek, TMMOB tasfiye edilmek isteniyor. Böylece hem toplumsal muhalefetin önemli bir parçasının etkisizleştirilmesi hem de sermayenin çıkarları doğrultusunda hayatın her alanında gerçekleştirilen yağmanın, bilimsel eleştiriden ve denetimden sıyrılması hedeflenmektedir.

Bu pervasız saldırı dalgasının, emekçilerin yaşamı üzerinde yol açtığı/açacağı tahribat ile kronikleşmeye başlayan ekonomik durgunluğun artarak açığa çıkacak etkileri (işten çıkarmalar başta olmak üzere) birleşince, işçi – emekçi direnişlerinin, politika sahnesinin yeniden dizayn olmasına yol açabilecek kuvvette bir vektör olarak, bu sahneye direnişlerle giriş yapma olasılığının arttığı görülüyor.

Anti Kapitalist Dinamikler Hareketlenebilir

Öte yandan, AKP’nin sermaye birikimini tırmandırma uğruna giriştiği bir dizi yönelimin, ekonomik durgunlukla beraber vites büyüteceği söylenebilir. Zaten hâli hazırda geniş toplumsal kesimlerin muhalefetine zemin hazırlayan bu yönelimlerin şiddetlenmesi, muhalefetin niteliğini de değiştirecek ve gerek politik netlik kazan-

Emekçiler ve ezilenler, maruz kaldıkları savaş kışkırtıcısı propagandaya rağmen Suriye’de; Rusya ve ABD’nin başını çektiği emperyalistlerin bilek güreşi yaptığının farkında ve kendi çocuklarının piyon olarak savaşa sürülmesini kabul etmiyor.

masını gerekse de kitleselleşmesini hızlandıracaktır.

Savaş karşıtı hareket, Irak tezkeresinin kabul edilmek istendiği dönemden beri yatmış olduğu uykudan ağır ağır uyanmaktadır. Suriye'ye karşı takınılan "şahin taşeron" tavrı, savaşın sınır illerini etkilemesine paralel olarak halkın daha çok tepkisini çekmektedir.

Emekçiler ve ezilenler, maruz kaldıkları savaş kışkırtıcısı propagandaya rağmen Suriye'de; Rusya ve ABD'nin başını çektiği emperyalistlerin bilek güreşi yaptığı-

nın farkında ve kendi çocuklarının piyon olarak savaşa sürülmesini kabul etmiyor.

Kadın kurtuluş hareketi, kürtaj saldırısının ardından kazandığı ivme ile azımsanmayacak sayıda kadını sokak eylemlerine dâhil etmeyi ve bu sayede saldırıyı püskürtmeyi başardı. Bu sürecin kendisine kazandırdığı üst düzey meşruiyet ile yoluna devam eden hareket, şimdi AKP tarafından adeta teşvik edilen kadın cinayetlerine karşı mücadelesini derinleştirerek, patriyarkal baskıdan kurtulmak isteyen milyonlarca kadının bilincinde yaşanmakta olan bir sıçramayı adım adım örüyor.

Kentsel dönüşüm adı altında emekçilerin yaşam alanlarının ve kentlerin tarihsel dokusunun harap edilmesi, kamuoyu nezdinde kendisine daha çok yer bulmaya başladı. Geleceğinin çalınmasını istemeyen kitleler, inşaata dayalı büyüme ekonomisini yavaş yavaş hedefe oturtacaktır.

Doğal kaynakların talanına karşı sürdürülen ekolojik köylü mücadeleleri ise kitlelerin bilincine mâl olmuş durumda. Hemen her gün farklı bir şehirden, halkın şirketlere karşı giriştiği yeni eylemlerin haberi geliyor.

Kürtler AKP'yi Bocalıyor

Yaz ve Sonbahar ayları boyunca, Kürt özgürlük hareketinin, bölgesel güç denklemini içerisindeki ağırlığını artırdığına tanık olduk.

Gerek Ortadoğu'da konjonktürün, Kürtlerin haklarını elde edebilmesi için yeni olasılıklar doğuran bir görünüme bürünmesi ve bu sürecin Kürtler tarafından doğru okunması, gerekse de Kürt Özgürlük hareketinin, farklı işlevlere sahip mücadele araçlarını ustalıkla kullanmakta yakaladığı istikrar, güç dengelerini değiştirdi.

Yaz ayları boyunca, alan hâkimiyeti kurma temelinde gerilla savaşını yükselten PKK, AKP'nin profesyonel ordu masalını tuzla buz etti. Hükümetin uyguladığı koyu sansür de hezimetini gizlemeye yetmedi.

Kuzey Kürdistan'da bu gelişmeler yaşanırken, Suriye'de ne Esad'la ne de ÖSO ile ittifak/düşmanlık ilişkisi kurmayan Kürtler, PYD eliyle Batı Kürdistan'ı inşa etmeye girişti ve ulusal bütünlüklerini sağlama yolunda tarihsel bir hamle yapmış oldular.

PYD bugüne dek, bölgede ipleri eline almak isteyen Barzani'yi de, AKP'nin açık desteğiyle katliama girişen ÖSO'yu da engellemeyi başardı. Bu AKP'nin, Ortadoğu'nun değişen koşullarını okuyamayarak, Kürtlere karşı bir kez daha kaybetmesi demektir.

Böylece yaz ayları boyunca TC karşısında askeri ve moral üstünlüğü eline geçirmiş olan Kürt Özgürlük Hareketi, sonbahar aylarında da binlerce PKK ve PJAK tutsağının başlattığı açlık grevi ile pozisyonunu korudu.

Açlık grevlerini öne çıkan üç talebi, kamuoyuna yansıdığı kadarıyla, tam olarak karşılanmış gözükmesine de Kürt Özgürlük hareketi bu süreçte hem bir süredir sessiz kalan şehir gücünü mobilize etmeyi başardı, hem de hükümet tarafından yok sayılmak istenen Öcalan'ın statüsünü kamuoyu nezdinde bir kez daha kabul ettirdi.

Güncel Görevlerimize Daha Sıkı Sarılalım

AKP, kurduğu rejimi kalıcılaştırmak adına emekçilere, ezilenlere karşı girişmiş olduğu savaş derinleştirerek, bir savaş hükümeti edasıyla davrandıkça, karşısında büyümekte olan toplumsal muhalefete de daha hızlı ve kitlesel gelişmenin imkânlarını sunmuş oluyor.

Hem bölgesel gerilimler, hem içeride yaşanan/yaşanabilecek muhalefet hareketleri hem de kendi içinde yaşadığı çıkar çatış-

maları, AKP iktidarının sonunu hazırlayabilir.

Ancak hem bu senaryonun gerçeğe dönüşmesi, hem de olası bir yeni iktidarın, demokratik halkçı güçlerin iktidarı olabilmesini sağlamak için, komünist özneyi inşa çabamızdaki konsantrasyonu derinleştirmeli ve tüm anti-kapitalist ve devrimci demokratik muhalefet dinamikleri ile olan bağlarımızı süratle pekiştirmeliyiz.

Bugün AKP, geçmişteki Milliyetçi Cephe hükümetlerini andıran söylemlere başvuruyor. Desteğini sağladığını düşündüğü yüzde 50'lik halk kesiminin bu pozisyonunu kemikleştirmek adına, sık sık "iç ve dış düşman" retoriğine başvuruyor, etnik ve dinsel ayrımcılığı körüklüyor.

Orta Sınıf Huzursuz

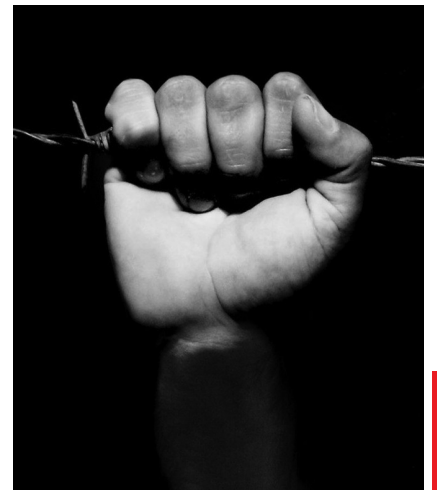
AKP'nin iktidarın iplerini sıkı sıkıya eline alması ile içine girdikleri tramvatik ruh halinden çıkmaya çalışan Kemalistler ise AKP karşıtlığını, pasif bir tutum alıştan öteye taşıyarak, polis barikatlarıyla karşı karşıya geldiler.

Üstelik arkalarında durmasını umacakları bir ordunun artık var olmadığını bildikleri halde. Öz gücüne dayanarak sokaklara çıkmak, bu kitle için yeni bir adım ve bir korku eşliğinin de aşılması demek.

Ancak hâlen CHP politikalarının takipçiliğini yapan bu kitlenin, Kürt Özgürlük hareketine olan mesafesini itinayla koruması, bu kitlesel hareketlenmenin henüz demokratikleşmeye hizmet edecek bir zeminde konumlanmaktan ne kadar uzak olduğunu açık ediyor.

Komünistler, enerjisi düzen içine kanalize edilen bu hoşnutsuz yığına degecek politik söylemler geliştirerek, onları hem sınıf ve hak mücadelesi ile buluşturmayı hem de şovenizm zehrinden arındırmayı güncel bir görev olarak kavramalı.

29.11.2012

[FIRTINA İÇİNDE PROSPERO]

Avro krizi 2012'de derinleşirken, Avro sistemindeki iktidar bloğunun içinde de, krizle nasıl yüzleşileceği tartışılıyor, kararlar verilir Avro sisteminin değişime uğrattılıyor, yapılar oluşturuluyor.

Bu fırtına içinde, Almanya, Shakespeare'in Fırtına oyunundaki Prospero gibi, krizin gideceği yönü belirlemeye, fırtınayı kendi çıkarına göre yönlendirmeye ve rakiplerini sürüklemeye çalışıyor. Öyle ki, 2012'nin sonuna yaklaşırken, Avro sistemi ve Avro krizi içinde artık bir "Alman hegemonyasından" bahsedebiliriz.

Ama, fırtına gerçek ve sürüyor. Ve, "sihirbaz" kontrolü kaybetme riskine giriyor, kaybetmeyi ve fırtınanın sadece ötekileri değil kendisini de süpürmesi olasılığını göze alıyor. Başka seçeneği de yok.

EFSF'den ESM'ye

Kriz, farklı ekonomik ve politik iktidar alanlarının birbiriyle ilişkilendiği noktaları kırıp, farklı iktidar noktalarının birbiriyle dolayına girerek kurduğu politik-ekonomik

sistemi çökertiyor. Ama, her noktaya aynı güçle vurmuyor. Şimdi iktidarın zirvesinde olanlar, fırtınada çöken sistemin/ağın bazı noktalarının daha fazla ve daha farklı çökmesini zorlayarak, sistemin/ağın başka noktalarını kurtarmak, ve ayrıca, eğer krizin sonrası olursa, krizden sonra, daha güçlü olmak için çalışıyorlar.

Bu yazıda, 2012 ilk baharından 2012 sonbaharına kadar Avro sisteminin içinde krizle nasıl yüzleşileceğine dair hangi tartışmaların sürdürüldüğünü, uluslar arasında kimin çıkarına ve kimin aleyhinde sonuçlar oluştuğunu aydınlatmaya çalışacağım.

Mayıs 2010, Ekim 2011 ve Mart 2012'de Yunanistan'da adım adım yardım ve tasarruf paketleri yapılandırılmıştı. Bunlar, yeni kurulan ve EFSF olarak adlandırılan, krizin içindeki "kurtarmaları" yöneten kurumca yürütülüyordu.

Bu kurumsallaşmayla özel bir mantık yaratılmıştı: AB, IMF ve ECB'den (Avrupa Merkez Bankası) oluşan otokratik bir "Troika", ülkedeki ekonomik durumu değerlendirip, bir dizi "tasarruf ve reform" paketleri "öneriyordu". Yunanistan'ın EFSF ve IMF'den para alabilmesi için, "Troika"nın bütün "önerilerini" kabul etmesi ön koşuldu.

alp kayserilioğlu

2012 ilk baharının sonunda kriz derinleşip, İspanya, Portekiz ve İtalya gibi ülkeleri daha sert vurup, mesela İspanya ve İtalya'nın açık piyasalardan kamu borcunun yeni borçlanmayla finanse edilmesi [refinanse] operasyonlarını yüzde 6-7 gibi faizlerle imkansızlaştırması ve İspanya banka sektörünün ciddi likidite krizine girmesiyle beraber, EFSF'nin yetmeyeceği ve zaten Yunanistan ile anlaşılan 2. büyük yardım paketinin de Yunanistan'a yetmeyeceği netleşmişti.

Ön plana, artık ESM (Avrupa Finansal Stabilizasyon Mekanizması) olarak adlandırılan ve sürekli kurtarma kurumu fonksiyonu edinen yeni bir Avro kurumu ve bununla beraber "mali anlaşma" [Fiscal Compact] olarak adlandırılan ve Avro alanı devletlerinin mali düzenleme parametrelerini değiştirmeyi amaçlayan yeni bir anlaşma çıktı.

Kısaca, ESM, EFSF'nin daha büyüğü olacaktı ve aynı EFSF gibi, Troika'nın "özel timi" yönetiminde mali krize giren devletlere tasarruf ve reform paketleriyle beraber para aktarılacaktı. "Mali anlaşma" ise, aslında Maastricht anlaşmalarında kabul edilen kriterleri (kamu borcu GSYİH'nın

Mayıs 2010, Ekim 2011 ve Mart 2012'de Yunanistan'da adım adım yardım ve tasarruf paketleri yapılandırılmıştı. Bunlar, yeni kurulan ve EFSF olarak adlandırılan, krizin içindeki "kurtarmaları" yöneten kurumca yürütülüyordu.

yüzde 60'ını geçemez, yıllık kamu borçlanması ise GSYİH'nin yüzde 3'ünü geçemez) bir kere daha onaylıyordu.

AB Merkezileşiyor...

Ama, bu sefer, şayet ülkeler bu kriterleri yerine getirmezse, bu kriterlere geri dönüşün otomatikçe bağlanması için, anayasal ve kurumsal değiştirmeler yapmaları isteniyor ve eğer yine de kriterlere uyulmazsa, AB mahkemesine dava açılıp kriterleri bozan ülkenin cezaya bağlanmasını etkinleştiriliyordu. Ayrıca, bu kriterlerin yere getirilmesi AB mahkemesi tarafından kontrol edilecek, ve kriterler bozulduğunda, bunun üzerine bir de AB Komisyonu ve AB Konseyi'nin kontrolü de etkinleşecek.

AB'nin merkezileşmesini güçlendiren ve böylece bir yandan ulusal kurumların egemenliklerini azaltan ve öbür yanda ama burjuva-demokratik prensipleri de etkisizleştiren adımlar atılıyordu. Ek olarak, Almanya'nın zorlamasıyla, ESM'den yardım almak isteyenlerin, tasarruf ve reform paketleri üzerine bir de Mali Anlaşma'yı zorunlu olarak kabul etmeleri gerekiyordu.

Sol partilerden ve bazı liberallerden başka kimse bu gelişmeleri eleştirmiyor. İktidar bloğunun içindeki çatışmalar başka konulardan kopuyor. Hemen vurgulayalım: İktidar bloğunun içindeki kimsenin bu tarz merkezileşmeyi veya aslında kriz sürerken AB'nin yeniden yapılmasını eleştirmemesi, aralarındaki farkın, yapısal bir fark olmadığını gösteriyor.

Avrupa'da dengeler

2012'nin Nisan ayından itibaren, tartışma şu üç nokta üzerine koşturdu:

EFSF/ESM sadece devletlere mi yardım paketleri veya kredi verecek, yoksa mali problemlere giren bankalara da doğrudan verebilecek mi? Avro sisteminde krize giren ülkelerin refinance operasyonlarını yeniden mümkün kılmak için acaba "Eurobonds"[1] kullanılsın mı? Ve: Avrupa'daki krizin içinden çıkmak için "kemer sıkma" politikası yeter mi, yoksa yerine "büyüme paketleri" mi geçirilmeli?

Bir cephe, Merkel-Schäuble-Sarkozy cephesi oldu. Bu cepheye göre, asla bankalara ayrı ayrı kredi verilmemeli, sadece devletlere verilmelidir. Neden? Her ulus kendi banka sisteminin sorumlusudur ve eğer bir ulus kendi banka sisteminin krizine neden olabilen hamlelere izin veriyse, sonuçlarının da sorumlusudur.

Ayrıca, bu cepheye göre, sadece bu yolla devletler tasarruf ve reform anlaşmalarına zorlanabilir. Eurobonds'lar da bu nedenle desteklenemez. Çünkü, Avro bölgesinin içinde en düşük faizle kredi alabilen hatta kredi olarak kazanç elde eden ülke Almanya ve Eurobonds'lar Almanya'nın krediler için ödediği faizleri yükseltip devlet harcamalarını da yükseltecek. "Büyüme" konusunda da, Avro krizinin başından beri sürdürdüğü ideolojisini modifiye edip, bir dizi ülkenin yaptığı gibi sıcak parayla büyümeyi pompalamanın yanlış olduğunu öne sürdü.

Öbür cephenin lideri olarak Fransa'nın yeni başkanı Hollande öne çıktı ve bazen, her ikisi de muhafazakar olan Mario Monti ve Mariano Rajoy'de bu kampa katıldı. Ayrıca, kimi zamanlar AB kurumlarının bazı liderleri (Barroso ve Juncker) de bu cepheye katıldı.

Sosyal Demokrat "kaplan" Hollande (seçimlerden sonra kağıttan kaplana dönüşeceğini kim bilebilirdi?) Merkel cephesini

Bir cephe, Merkel-Schäuble-Sarkozy cephesi oldu. Bu cepheye göre, asla bankalara ayrı ayrı kredi verilmemeli, sadece devletlere verilmelidir. Neden? Her ulus kendi banka sisteminin sorumlusudur ve eğer bir ulus kendi banka sisteminin krizine neden olabilen hamlelere izin veriyse, sonuçlarının da sorumlusudur.

Nisan ve Mayıs aylarında sözde zorladı: eğer seçilirse, "asla" Mali Anlaşma'yı ve kemer sıkma politikalarını kabul etmeyeceğini ve bu anlaşmayı yeniden tartışıp "büyüme" projeleri ve paketleriyle bambaşka bir zemine oturacağını öne sürüyordu.

Alman medyası ve sol medya bile, bu ilüzyonu pompalıyordu: Hollanda'daki "Merkelci" Martin Rutte'nin sağcı koalisyon hükümeti düştü, İngiltere başbakanı Cameron, Merkel'in Sarkozy'yi desteklemesi ve Hollande'ı boykot etmesine rağmen Hollande'la temasa geçti. Mario Draghi -ECB nin başkanı- ve IMF'nin şef iktisatçısı Olivier Blanchard bile Hollande gibi "büyüme paketleri gerekir" diyorlardı. Ve, gazetelerde "Merkel izole bir konuma giriyor" gibi haberler okunuyordu.

Böylece, 23 Mayıs'da Brüksel'de yapılan özel AB konsey toplantısında, Hollande, Eurobonds mantığını savunamayıp Merkel üstün kalırken, Mayıs'ın sonunda artık AB komisyon başkanı Barroso bile Hollande,

Rajoy ve Monti gibi, en azından kısa vadeli Eurobonds ("Eurobills") ve İspanya'ya yeni kredi ve farklı koşullar istedi. Ayrıca, Hollande, ESM'nin direkt bankaları refinanse etmesini ve Rajoy ise, ECB'nin İspanya'nın borç kağıtlarını satın almasını istedi.

Ama, sonunda Hollande'in asıl AB konsey toplantısından (26-28 Haziran) önce 120 Milyar Avroluk ve başta mali işlem vergisiyle finanse edilecek bir "büyüme paketi" önermesi, Merkel'i de benzer hamlelere zorladı.

Sonunda, 26-28 Haziranda yapılan AB konsey toplantısında, "güney" ülkelerinin "Merkel'e karşı kazanmış olduğunu duyduk.

Neden? Çünkü, 120 Milyar Avroluk "büyüme paketi" ve bankaların ESM'den direkt refinanse edilmesi kabul edildi (özellikle İspanya'nın isteği buydu). Ayrıca, Monti, "iyi mali yönetimli" çevre devletlerinin, Troika'nın kontrolüne alınıp "önerilerde" bulunulmadan da EFSF/ESM'den yardım alabileceğini kabul ettirdi ve Eurobonds'ların da artık uzakta olmadığını söyledi.

Kamplaşmanın Arkasında Yatan

Ancak, bu aylardaki gelişmelere biraz daha detaylı ve daha az heyecanlı bakarsak, tablo farklı gözükecek.

Birincisi, Merkel ve Draghi'nin "büyüme paketi" olarak kavradıkları şey, sosyal demokrat/Keynesci bir "büyüme" mantığından epey farklı: onlar, "büyüme" den, neo liberal reformları anlıyorlar. Yani, o bilinen ezber, devletin sosyal harcamalarını kesmek, yabancı sermayeye yol açmak, emekçilerin haklarını kesmek.. vs.

Eh, zaten 26-28 Haziran AB konsey toplantısında kabul edilen "büyüme paketi"nin de içi boştu. Paraların yarısı zaten planlanmış AB projelerinden yeni pakete gönderilecekti; öbür yarısı ise, yürüyen özel ve kamusal yatırımlara destek olarak ve altyapı yatırımları için planlandı. Tam olarak hangi özel ve kamusal yatırımlardan ve hangi altyapı yatırımla-

Sosyal Demokrat "kaplan" Hollande, Merkel cephesini Nisan ve Mayıs aylarında sözde zorladı: eğer seçilirse, "asla" Mali Anlaşma'yı ve kemer sıkma politikalarını kabul etmeyeceğini ve bu anlaşmayı yeniden tartışıp "büyüme" projeleri ve paketleriyle bambaşka bir zemine oturtacağını öne sürüyordu.

rından bahsedildiği çok açık değil. Ama, Troika'nın Yunanistan'da önerdiği modele baktığımızda (kamusal alanın özelleşmesi, "kapalı" mesleklerin açılması), neden bahsedildiğini tahmin edebiliriz.

Ayrıca, Almanya hükümetinin "6 noktalık büyüme planı"na baktığımızda, durum daha da netleşir: AB'nin krize giren çevre ülkeleri "özel iktisadi bölgeler" olarak adlandırılıyor ve bu ülkelerde, yabancı sermayeye vergi azaltımı ve diğer yatırım yardımlarının yapılması, bütün kamusal alanların (hava alanları, telekomünikasyon, elektrik, vs.) özelleştirilmesi, "esnek" iş biçimlerinin desteklenmesi öneriliyor.

İkincisi, yani, şu EFSF/ESM'nin bankaları ayrıca refinanse etme opsiyonuna gelince:

Almanya'nın endişesi, böyle bir kararla çevre ülkelere baskı gücünü kaybetmesi ihtimaliydi. [Moral Hazard]. Çevre ülkelerin ise, tersine, borçları özellikle bankaları kurtararak 2009'dan itibaren çok yükselmışti ve daha da yükseliyordu, Mali Anlaşma'nın yüzde 60 / yüzde 3'lük kriterlerini yerine getirme olasılığı git gide düşüyordu ve genel olarak da, finansal marketlerde yükselen borçlanma oranlarıyla durumları kötüleşiyordu, kredi reytingleri resmen berbatı.

AB konsey toplantısında verilen karar, bu iki çıkarın ortasında birşey oldu. Ağırılık, aslında Almanya'nın çıkarında idi.

Evet, özel koşullarda bankaları refinanse edip devlet borçlanması ve borçlanma oranı yükselmeyecekti. Ama, böyle bir finansallaşma operasyonundan önce, EFSF/ESM'nin o bankanın devletiyle "gereken anlaşmaları" sağlaması ve sonra bankalara yardım edilmesi kabul edildi. Ayrıca, Merkel bunu bile sadece ECB altında merkezleşmiş bir "banka gözetim kurulu" dolayımıyla kabul etmişti. Yani, çevre devletlerin üzerindeki ekonomik baskı biraz azaldı, politik baskı ise sabitleştirildi; devletlerin "yapısal reformları" ve böylece yabancı sermayenin akışını kolaylaştırması garantiye alındı.

Benzeri Monti'nin "Troikasız EFSF/ESM yardımı"nda da geçerlidir.

Tamam, bazı özel ülkelere Troika girmeden yardım edilmesi kabul edildi de; bunu somutlaştırdığımızda ve İtalya'ya baktığımızda, Monti zaten Troika'nın yapacağı bütün "tasarruf ve reform"ları yapıyor, "Merkelci" yani! Tek farkı, İtalyan sermayesinin çıkarını koruyup, ondan sonra yabancı sermayeye izin vermek. Yunanistan gibi çevre ülkeler ise, bu "tasarruf ve reformları" öncelikle yabancı sermayeye ve onla bağımlı olarak kendi yerel sermayeleri için yapıyorlar. Anlıyaçağımız, sadece bir "aksan kayması".

Gelelim üçüncüsüne, ESM/EFSF'nin devlet borç kayıtlarını yabirincil veya ikincil piyasalardan satın alabilmesi opsiyonuna.

Aslında böyle birşey AB anlaşmalarına göre yasak bir hamle, "direkt devlet refinanse yasağı" olarak, Maastricht anlaşmalarından beri yasaklanmıştır. Ne de olsa, özellikle Sarkozy'nin zorlamasıyla, ECB ikincil piyasalardan 2010 ve 2012 arasında 220 Milyar Avrodan fazla devlet borç kağıtları satın almıştı. İşte, Merkel, böyle bir programın yenilenmesine karşı çıkmıştı.

Ama, zamanı biraz öne çekersek, Mario Draghi'nin 8 Ağustos da yeniden eskisine benzer bir programı ve bu sefer ne zaman ne de para miktarı sınırı tanıyan (!) programı önerip, 6 Eylül'de gerçekleştirdiğinde, Merkel buna, en azından ciddi bir şekilde, karşı çıkmadı.

[1] Eurobond: Bütün AB veya Avro ülkelerinin kredi pazarlarından beraber kredi almaları; böylece bu krediler için ödenen faizler, bütün ülkelerin ortalaması olur. Ve İtalya ve İspanya gibi şu an yüzde 6'dan fazla faiz ödeyen ülkeler için büyük rahatlık yaratır.

[2] Hollande'in da bunu bilmesi ve buna rağmen sözde "büyüme paketini" kabul etmesi, ne kadar "sosyal demokrat" veya "alternatif" olduğunu yeterince gösterir. Bir kaç ay içinde savaş karşıtlığından Suriye'de savaşı-ışgali destekleyen birisine dönüşmesi, Hollande'in tavrını bu nokta da netleştirdi. Bir tek Avrupa solu, her zamanki gibi, şaşırıp kaldı: "Hani kaplanımızdı? Bize niye ihanet etti?"

“Dünyanın her yerinde her zaman bir şeyler eksik değil mi ki? Onun şu’su eksiktir, şunun da o’su eksiktir; burada ise eksik olan, paradır.*”

Şimdi burada bir özet ve yorum için şunları tespit edebiliriz:

1. Merkel ve Hollande arasında büyük bir fark yok.

Hepsi, krizi sermayenin çıkarına göre büyütüyorlar. Hollande, Merkel gibi AB’nin merkezinde ve Almanya’ya benzer problemlerle yüzleşen bir kapitalist ülkeyi temsil ettiği için, aynı yoldan gitmesi gerekiyor. Fransız bankaları, aynen Alman bankaları gibi, İspanya, Yunanistan ve İtalya gibi ülkelerde finansal spekülasyonlara en fazla katılan bankalardır; dolayısıyla, bir yandan onların batmamasının, öbür yandan ise çevre ülkelere girişlerinin kolaylaşmasının peşinde.

Monti (İtalya) ve Rajoy (İspanya) gibi, emperyalizmin zirvesinde olmayan, ama emperyalist bloğun içinde olan ülkeler, merkez’den gelen emirleri gerçekliğe büründürüp, aynı anda farklı seviyede ve kendi gelişmişliğiyle bağlı olarak kendi sermayelerinin çıkarını koruyorlar.

2. Almanya’nın sözde kendisine aykırı mantıklara boyun eğme zorunluluğu.

Evet, Merkel bankaların ayrıca refinanse olmasına veya ECB’nin ikincil piyasalardan devlet borç kağıtlarını satın alıp o devletlerin faizlerini düşürmesine karşıydı. Ama, Rajoy, Hollande, Monti ve ayrıca Rompuy, Barroso, Juncker ve Draghi’den oluşan “dörtlü grup” bunu Merkel’e dayatabildi.

Şimdi, ilk olarak, tabii ki bu politikacılar o dayatmayı Yunan veya İtalyan halkını çok sevip yardım etmek istediklerinden yapmıyorlar. Yunanistan’a karşı Barroso, Schäuble ve Olli Rehn daha Mayıs ayında aynı zeminde hareket ediyorlardı. Ayrıca, Barroso ve Juncker’in önerilerine bakarsak, Merkel gibi, ulusal hükümetler yerine AB kurumlarının, farklı AB ülkelerinin “ekonomik politikalarında ve banka sisteminde birliğine” önderlik etmesini savunuyor ve bunu “derinleşmiş Avrupa entegrasyonu” olarak görüyorlar.

Almanya’nın bütün bu gelişmeleri kabul etmesi, ve mesela 2012 yazından itibaren Yunanistan konusunda birden bire 180 derecelik dönüş yapıp “Yunanistan’ın asla AB’den çıkmamalı, Yunanistan’a zaman verilmesi lazım... vs.” demesi, gayet normal: ekonomik kriz bunu zorunlu kılıyor.

Eğer sadece devletler banka sisteminin borçlarını karşılarılarsa, Maastricht ve yeni Mali Anlaşma kriterlerine ulaşamazlar, faizler roket gibi yükselmeye devam ederken sermaye kaçıışı artar ve dahası, devlet iflasları başlar ve bütün Avro sistemi çöker.

Banka sistemi kurtarılmazsa da, benzer şeyler olur: Çevre’deki bankalarla kaynaşmış olan merkez bankaları daha derin bir

krize girer ve ya batırlar ya da merkez ülkelerin devletlerini krize sokarlar.

Şimdi, bunlar bilinmeyen şeyler mi, Alman politikacılar aptal mı? Hayır, değiller tabii ki. “Kötü polis” mantığının gayet ciddi bir rasyonalitesi var:

Zor durumdaki çevre ülkelere merkez ülkeleri kendi hegemonyalarını dayatıyor ve onların içinde de özellikle Almanya’nın hegemonyasını ve çıkarlarını daha doğrudan zorluyorlar ve hiç bir direniş şansı tanımıyorlar. Bu “acımasız” mantığı, kendi içlerinde işçi sınıfını ezmek için de kullanıyorlar. Merkel, krizin içinde Avro sisteminin batmaması için zaten zorunlu olarak yapılması gereken hamleleri, kendi çıkarlarını öne çıkararak yapıyor.

Sonuç olarak, 2012’nin sonuna doğru giderken, şundan emin olabiliriz: Lenin’in dediği gibi, “Birleşik Avrupa Devletleri”, ki şu an oraya doğru adımların atıldığını görüyoruz, kapitalizm koşullarında ya imkansız ya da gerici bir şeydir. Buna karşı, radikal sol güçlerin en azından bugünkü AB’yi dağıtmayı, bankaları kamulaştırmayı ve sıkı sermaye kontrollerini savunması lazım. AB’yi dağıtmadan ve daha az radikal seçenekler yok mudur? Vardır tabii ki, ama şimdi hiç birisi ezilenlerin ve emekçilerin çıkarına değildir ve hepsi tersine ezilenlerin ve emekçilerin ekonomik ve politik konumunu ciddi bir şekilde ezmek yönünde ilerleyecektir.

* Mephisto: "Wo fehlts nicht irgendwo auf dieser Welt? / Dem dies, dem das, hier aber fehlt das Geld." (Faust II, I, 4889-90)

28. 10. 2012

Sonuç olarak, 2012’nin sonuna doğru giderken, şundan emin olabiliriz: Lenin’in dediği gibi, “Birleşik Avrupa Devletleri”, ki şu an oraya doğru adımların atıldığını görüyoruz, kapitalizm koşullarında ya imkansız ya da gerici bir şeydir.

Yüksek Öğretime Tasfiye Girişimi;

YÖK NEREDEN NEREYE?

Juliana Gözen

Yükseköğretimin sermayenin ve siyasi iktidarın menfaatleri doğrultusunda dönüşümlere tabi tutulduğu bir dönemden geçiyoruz. Dönüşümün bu denli cüretkar ve köklü olması elbette Türkiye’de kapitalizmin geldiği nokta, Türkiye sermayesinin uluslararası arenada aldığı rol ve bu rolün kendisine dayattıklarından bağımsız düşünülemez. Dünya’da hızla küreselleşen kapitalizmin çıkarları doğrultusunda yeniden yapılandırılan yükseköğretim sistemi, bugün geldiği nokta itibarı ile Türkiye sermayesinin önünde bir an önce yapılması zorunlu bir hamle olarak beliriyor. Dünya ölçeğinde eğitim sistemine karşı gerçekleştirilen bu hamlenin Türkiye ayağı; kendi özgün koşulları, tarihsel gelişimi ve özgün karakteri gözetilerek ele alınmalıdır. Bu dönem ve önümüzdeki dönemlerde üniversitelerdeki dönüşümler konusuna yanıtlar verebilmek için YÖK’ün gelişim çizgisine bakmamız gerekir.

Her Dönem “Yeni” Bir YÖK

Dönemleri incelediğimizde, her dönemde model atlayan bir YÖK kurumu karşımıza çıkmakta. Adım adım, aşama aşama ilerleyen ve bu ilerlemeyle birlikte “nasıl bir gençlik profili yaratabilirim” sorusunun çok net cevabını içinde barındıran ve sürekli buna göre hamle yapan bir gelişim görmekteyiz.

Yükseköğretimin sermayenin ve siyasi iktidarın menfaatleri doğrultusunda dönüşümlere tabi tutulduğu bir dönemden geçiyoruz. Dönüşümün bu denli cüretkar ve köklü olması elbette Türkiye’de kapitalizmin geldiği nokta, Türkiye sermayesinin uluslararası arenada aldığı rol ve bu rolün kendisine dayattıklarından bağımsız düşünülemez.

Türkiye’de 1980 darbesiyle bütün toplumsal, devrimci, demokrat ve ilerici güçlerin bastırılmasından sonra önü açılan neoliberal dönüşümün yükseköğretimdeki uygulayıcısı olarak YÖK ortaya çıkmıştır. Darbeyle birlikte oluşturulan YÖK, üniversitenin en temel özellikleri olan özgür düşünme, araştırma-inceleme, sorgulama, yeniyi üretme, bilimsel, kamusal ve demokratik-özerk olma niteliklerini tümenden yok ederek, anti-demokratik, anti-bilimsel ve paralı üniversite modelini hâkim kılmıştır.

YÖK’ün İhsan Doğramacı ile Kemal Gü-

rüz’ün başkanlık yaptığı dönem arasındaki geçen süreçte, akademik özerklikte tasfiye, üniversiteleri tektipleştirmek, merkeziyetçiliği güçlendirmek yapılması gereken listelerin başında yer alıyordu.

Toplumsal sorunlara değil de piyasanın krizlerine çözüm arayan bir üniversite modeli yaratmaya çalışan Gürüz döneminde özel-vakıf üniversiteler, devlet üniversiteleri ve Meslek Yüksekokulları arasındaki ayrım çizgileri daha da keskinleşti. Bu ayrım toplumda var olan sosyal sınıflar arasındaki farklılıklara ve çelişkilere dayandırıldı. Ve bu farklılıkların derinleştirilmesi, fakat bir yandan da kontrol altında tutulması orta ve uzun vadede bu kurumun görevleri arasındaydı.

80 darbesinin köklü dönüşümüne uğrayan yükseköğretim, AKP iktidarı döneminde 10 yıla yayılan uzun erimli dönüşüm politikasının finalini gerçekleştirmekte, en az 80’deki kadar köklü ve etkili. Yusuf Ziya Özcan’la birlikte model atlayan YÖK, yayınladığı strateji raporu ile sermaye-üniversite birlikteliği için yapacağı hamlelerin ipuçlarını da vermişti. Öğrencileri müşterileştirme ve sermaye ile üniversitenin ilişkilerinin yasal düzenlemelerini yapma bu ipuçları arasında yer alıyordu. Bunun pratikte uygulaması üniversitelerde kurulan teknokentlerde, yapılan özelleştirmelerde, staj uygulamalarındaki değişikliklerde somutlaştı.

Yusuf Ziya Özcan ve Bologna Süreci

Özcan döneminde Türkiye'nin diğer ülkelerdeki yükseköğretimde yapılmak istenilen dönüşümlerin aracı olan Bologna Süreci içerisine girmesi önemli ve ciddi dönüşümleri içeren bir hamle olmuştur. Bologna süreci ile Avrupa'ya özgü bir Yükseköğretim alanı yaratmayı hedefleyen bu proje doğrultusunda bilginin ve işgücünün Avrupa'da serbest dolaşımı ve sermaye kriterlerine göre belirlenen bir kalite güvencesinin yaratılması hedeflenmektedir. En temel anlamıyla yükseköğretimin, piyasanın ihtiyaçları doğrultusunda şekillendirilmesidir.

Bu süreç ile başlayan bir nevi her mahalleye bir yüksek okul kampanyasının startı verilmiş oldu. Katsayının kaldırılmış olması, yeni fakülte ve bölümlerin açılması yükseköğretimde bir kitleselleşmeye bunun da arka planında daha ucuz ve vasıflı iş gücü vardı. Neo-liberal sistemin genel yapısı itibarıyla eğitim alanına devlet tarafından yapılan harcamanın arttırılmayacağı gün gibi ortadadır. Bu da kendi yağında kavrulmaya itilen üniversiteler içerisinde harçların ve üniversite içi hizmetlerin daha da pahalı hale geleceği anlamına gelmektedir.

Bologna kamu üniversitelerini şirketleştirerek daha da paralı hale getirmekte, akademisyenleri sözleşmeli bilim işçilerine dönüştürmekte, üniversite mezunu işsiz oranının sürekli artmasına rağmen yeni üniversiteler açarak meslekleri değersizleştirmekte ve bir bütün olarak eğitimi piyasaya entegre etmektedir.

Uzun erimli bir proje olan Bologna süreci, süreç içerisinde kendini, eğitimi istediği bir yapısal kimliğe kavuşturmak için kullanan ve içerisinde farklı farklı saldırı politikalarını barındıran bir silah olarak da tasarlandığı aşikar.

Gökhan Çetinsaya Dönemi

Sermayenin hareket alanını arttırdığı, mevziler kazandığı ortada fakat bir yandan da beklentilerinin bundan daha fazlası olduğu Gökhan Çetinsaya'nın başkanlığa geçmesi ve içerisinde bulunduğumuz bu dönem içerisinde planlanan dönüşümlerden anlamak mümkün. Bu anlamda bu dönemi diğer dönemlerden ayrı bir aşama olduğunu söylemek gerekir. Mevcut yükseköğretim sisteminin yapısı sermayenin üniversiteler üzerinde tam ve sınırsız denetim kurmasına izin vermiyor. Bu noktada sermayenin yükseköğretime doğrudan müdahale edebilme hedefine çözüm olarak getirdiği "mütevelli heyetleri" gibi yönetim düzeneklerinin yasal olarak düzenlenmesi amaçlanmaktadır. YÖK Yeni Yasa Tasarısı'nda "Üniversite Konseyleri" denilen yönetim düzeni isim değiştirmiş hali.

Üniversitelerin öznelinin sürecin dışında tutularak yürütülen bu süreç, Yükseköğretim yönetsel mekanizmasında en tepede bulunan rektörlerin belirlenme koşullarından, özel üniversite kurabilmemesinin önündeki yasal engellerinin kaldırılmasından, Yabancı Yükseköğretim Kurumları'nın kurulmasına olanak tanınmasına kadar sermayenin çivisini üniversiteye çakacak ve aynı zamanda

üniversiteyi istediği profilde bir üniversiteye çevirebilecek özerklik tanıyor.

Bakanlar Kurulu Kararı ve YÖK'ün tavsiyesi ile kurulabilecek Üniversite Konseyleri, beş üyenin üniversitelerden, iki üyenin Bakanlar Kurulu tarafından, iki üyenin de YÖK tarafından seçilmesi öngörülüyor. Dokuz üyenin bir üyesi üniversite mezunlarından, diğer bir üye ise üniversitenin bulunduğu ilinde en çok vergi veren veya üniversiteye bağış yapan şirket temsilcileri arasından seçilecek.

Bu yasa tasarısı ile yükseköğretimi tamamen bir sektör haline getirmeye çalışan bu hamlenin, incelediğimiz önceki süreçlerden daha köklü bir değişiklik olduğunun ayırdına varmak gerekir.

Tasfiye Sırası YÖK'de mi?

AKP hükümeti ile ordu ve yargıda önce tasfiye sonra açılım sürecine, şimdi de YÖK girmiş durumda. Yapılmak istenen bu köklü değişimin önce varolanı yıkmaya daha sonrasında kendi istediğini kurma sancılarını çekerken, bunun karşısında duracak öğrenci muhalefetinin nasıl olacağı, hangi araçları kullanıp, bu sürecin karşısına ne koyacakları çok önemli bir noktada durmakta.

Üniversitelerin Topyekun Yaşam Mücadelesi

Öğrenci hareketinin diğer toplumsal muhalefetleri de ciddi bir biçimde etkilediği bu süreçte, üniversitedeki köklü değişimler sadece öğrencileri değil akademiye ve diğer üniversite çalışanlarını da tehdit ediyor.

Sermayenin ve hükümetin yükseköğretime karşı yaptığı bu hamleler karşısında öğrenci hareketi dönemin ihtiyaçlarına göre ve gençlik hareketinin potansiyeli ve örgütlenme dinamiklerine göre mücadele yöntem ve araçları geliştirmiştir. Bu 12

Eylül'den sonraki süreçte Öğrenci Dernekleri, 94-95 dönemlerinde kitlesel harç zamları ve paralı eğitim protestoları ile Öğrenci Koordinasyonu olmuştur. Şimdi ise yapılan dönüşümlerin "demokratik" etiketi kullanılarak yapıldığı ve bunun içerisinde öğrenci hareketini marjinalize etme çabasının da olduğu bu süreç, öğrenci hareketine üniversitenin bütün bileşenleri ile birlikte mücadele etmesini, bunu bir üniversite yaşam mücadelesine çevirmeyi dayatmakta.

Sermayenin ve hükümetin yükseköğretime karşı yaptığı bu hamleler karşısında öğrenci hareketi dönemin ihtiyaçlarına göre ve gençlik hareketinin potansiyeli ve örgütlenme dinamiklerine göre mücadele yöntem ve araçları geliştirmiştir. Bu 12 Eylül'den sonraki süreçte Öğrenci Dernekleri, 94-95 dönemlerinde kitlesel harç zamları ve paralı eğitim protestoları ile Öğrenci Koordinasyonu olmuştur.

[Üniversite-Sanayi Kaynaşması

ÖĞRENCİ-İŞÇİLİK]

Eğitimin gün geçtikte daha paralı hale gelmesi ve esnek üretim sistemi beraber düşünüldüğünde

öğrenciler eğitim masraflarını karşılamak için piyasada ucuz iş gücü olarak çalışmak zorunda bırakılıyor. Öğrencilerin toplumda öğrenci ve genç olmaktan ötürü sahip oldukları "imtiyazlı" durum ortadan kaldırılmaya çalışılıyor.

Kader ortakaya

Eğitim sistemi son süreçte sermayenin çıkarları doğrultusunda, öğrencilerin okula başlama yaşından mezuniyetine ve hangi alanda çalışacağına kadar değiştiriliyor. Bu değişim bugün başlamış değildir, 1980'lerde neo-liberal politikalarla başlayıp günümüze kadar uzanan bir süreçtir.

4+4+4 yasası ve onun üst kademelerini tamamlayacak olan Yeni Yükseköğretim Yasası taslağıyla, eğitim sisteminin neo-liberal dönüşümü kurumsallaşarak devam etmektedir. Bu dönüşümün etkeni olan 2 yasa öğrencilerin doğrudan işçileştirilmesi ve eğitimin sermaye ile ilişkisi bağlamında ele alınmalıdır.

4+4+4 ve Yeni Yükseköğretim Yasa Taslağı

İlköğretim ve Ortaöğretim sisteminin yapısı doğal olarak yükseköğretimin yapısını da belirlemektedir. 4+4+4'ten sonra yükseköğretim yasasının değiştirilmesi de tesadüf değildir.

4+4+4 eğitim sistemiyle beraber eğitim sisteminde eleme daha üniversite kapısına dayanmadan gerçekleştirilmek isteniyor. Orta okulu bitiren öğrencilerin meslek seçimiyle karşı karşıya kalması ve ortaokulu bitirdikten sonra da açıköğretim tercihinin oluşu; gençliği, üniversite okuma sırası gelene kadar bir çok elekten geçirmiş olacaktır.

Yeni Yükseköğretim Yasa tasarısı ile üniversiteler; Devlet üniversiteleri, Vakıf üniversiteleri, Özel üniversiteler olarak üç farklı şekilde tanımlanmakta ve yabancı ülkelerdeki üniversitelere de Türkiye'de fakülte kurma yetkisi verilmek istenmektedir. Daha önce Bologna Süreci tartışmalarında "üniversite-sanayi" işbirliği gibi tanımlamalarla üniversitedeki ko-

numu kurumsallaştırmaya çalışılan sermaye yeni YÖK yasa tasarısıyla mütevellî heyetleri aracılığıyla üniversite konseylerinde yer alarak üniversiteleri doğrudan kendi çıkarları doğrultusunda yönlendireceklerdir.

Sermayenin ihtiyaçlarına göre statüleri belirlenecek üniversitelerin bir kısmının yönetimi için Üniversite Konseyleri kurulması hedeflenmektedir. Rektör atamaya kadar varan yetkilere sahip olacak olan konseyin 1 üyesinin ilin en çok vergi verenini yani en zengini oluşu alınan kararların sermayenin ihtiyaçları çerçevesinde olacağını doğrudan göstergesidir. Devlet üniversitelerinde şirketlerin araştırma incelemelerden, üniversitenin herhangi bir alanını kullanmaya kadar sermayenin hizmetine verilecektir.

Vakıf üniversitelerden farklı olarak, YÖK'ün kararıyla kurulacak Özel üniversiteler, Vakıf üniversiteleri gibi hem eğitimi piyasalaştırma işlevini devam ettirmeleri hem de hiçbir engelle karşılaşmaksızın doğrudan şirket üniversiteleri olarak kurulabilmesi için, yeni YÖK tasarısı yasal işlev görmektedir.

Küreselleşen sermayenin ihtiyaçları doğrultusunda da hem Türkiye'deki üniversiteler yabancı ülkelerde hem de yabancı ülkelerin de Türkiye'de üniversite şubesi

niteliğinde fakülte, enstitü kurabileceklerdir.

Öğrencilerin İşçileşmesi Bağlamında

Neo-liberal politikaların uygulaması olarak Bologna süreci ve yasal dayanağı olan 4+4+4, yeni yükseköğretim yasa tasarısı, eğitimi ve emeği kendi çıkarları doğrultusunda iç içe geçirmeye çalışıyor. Bu iç içe geçişin bir yönü öğrencilerin esnek üretim sisteminde ucuz iş gücü olarak çalıştırılması iken, bir diğer yönü de eğitimin kendisinin emek piyasasıyla iç içe geçirilmesidir.

~ Öğrenciler ucuz iş gücü

Eğitimin gün geçtikte daha paralı hale gelmesi ve esnek üretim sistemi beraber düşünüldüğünde öğrenciler eğitim masraflarını karşılamak için piyasada ucuz iş gücü olarak çalışmak zorunda bırakılıyor. Öğrencilerin toplumda öğrenci ve genç olmaktan ötürü sahip oldukları "imtiyazlı" durum ortadan kaldırılmaya çalışılıyor. Özellikle üniversite öğrencilerinin "Aydın" kimliği, onun öğrenci olarak "imtiyazlı" oluşu, entelektüel faaliyetlere zaman buluşu ve sistemle olan bağlarının da zayıf oluşundan gelir. Öğrencilerin işçileşmesinin sonuçlarından biri olarak, kapitalist sistem öğrencilerin sistemle bağlarının

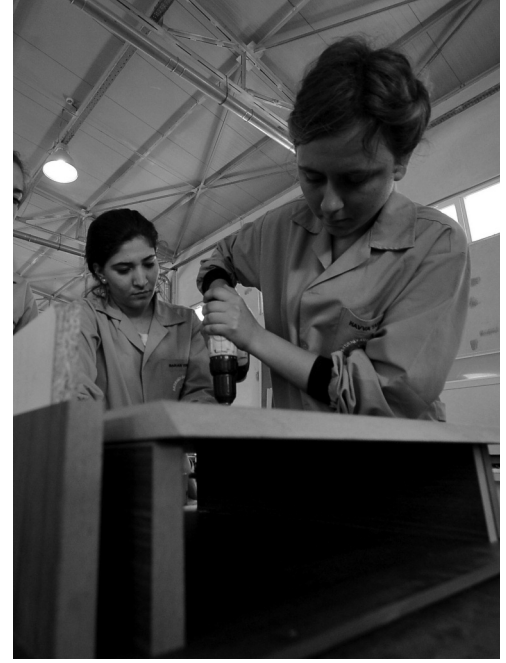
zayıf oluşundan gelen, onların sisteme dışarıdan bakabilme ve bu doğrultuda muhalefet edebilme konumunu, onları üretime daha çok bağlayarak engellemeye çalışıyor.

Öğrencilerin ders yükü ve sürekli YGS, KPSS, ALES vb. sınavlarla sınanması, öğrencilerin kendi artık zamanları üzerindeki denetimini zorlaştırıyor. Tüm bunların üstüne eğitimin paralı oluşundan ötürü eğitim masraflarının karşılanması için de öğrencilerin azımsanmayacak kısmı part-time işlerde çalışmak zorunda kalıyor. Esnek üretim sisteminde sadece öğrencilerin istihdam edildiği; marketler, mağazalar, çağrı merkezleri vb. piyasalar bulunmaktadır. Bu her iki durumda da öğrencilerin öğrenci olmaktan kaynaklı haklarına saldırıda bulunuluyor. Kapitalist sistem hem eğitimi paralılaştırmasıyla

Üniversitelerin yapısı ise (üniversite konseyinde kapitalistlerin bulunuşu, özel üniversite adıyla şirket üniversitelerinin kurulması ve küresel sermayenin çıkarları doğrultusunda üniversitelerin de küreselleştirilmesi) sermayenin çıkarları doğrultusunda şekillendiriliyor. Üniversiteler fabrikaya, öğrenciler de burada eğitim adı altında çalıştırılan işçilere dönüştürülmek isteniyor.

Öğrencinin Mücadele Alanları Genişliyor

Neo-liberal dönüşümler öncesi öğrencinin mücadele alanları akademik- demokratik alan olarak tariflenmekte ve öğrencilerin sergiledikleri mücadeleler; YÖK'e karşı olma ve daha da ötesinde işçi sınıfıyla "bağ" kurma amacı çerçevesinde şekillenmekteydi. Bugüne baktığımızda, öğrenci-

lerle aynı saldırılara uğramaktayız. Bizlerin işçi-emekçilerden farkımız, öğrencilik ile emek verme sürecinin iç içe geçirilme çalışmalarıyla (Bologna süreci, üniversite-sanayi kaynaşması) bu sürecin bizim için öğrencilikten başlaması ve bunun bir sonucu olarak da "imtiyazlı" konumumuzun ortadan kaldırılma sürecidir. Türkiye'de üniversite ve sanayi kaynaşması egemenler nezdinde müthiş karlar ifade etmekte iken bizler için de mücadele alanlarının genişlenmesidir. Nihayetinde bu sürecin nasıl şekilleneceğini belirleyecek olan öğrenci gençliğin mücadelesi olacaktır.

İşçi sınıfı ve burjuvazi temelinde ayrışan ve bu temelle varlığını devam ettiren kapitalist sistem; hukukçuyu, öğretmeni, mühendisi, doktoru işçileştirerek bu sınıfsal ayrışmayı daha da keskinleştirmek istiyor. Bizler de her saldırı alanına karşı, karşı taktiklerle örgütlenmeliyiz. Bu sürece yön vererek ve örgütlenme alanlarımızı genişleterek hem bu sürece yönlendirebilir hem de öğrencilik sürecindeki muhalif kimliği ilerleyen zamanlara da taşıyabiliriz.

Bu süreçte yapacağımız; hem öğrencilik haklarımıza yapılan saldırıları öğrenci olarak örgütlenerek göğüslemek hem de, bir öğretmen, mühendis, doktor, avukat vd. olarak, sistemin bizi, üretim sisteminin çarkının bir vidası yapmasını engelleyecek düzeyde örgütlü mücadele etmektir.

[1] Öğrencilerin sınıfsal konumu için bkz: Kader Ortakaya, Bir Sonuç Olarak Öğrenci-İşçilik, Özgürlükçü Gençlik, Mart 2012, sayı 13, sf. 20-21.

[2] 4+4+4 ve eğitim sistemi için bkz: Serpil Savaş, İşler Hiç AKP'nin Anlattığı Gibi Değil; 4+4+4. Özgürlükçü Gençlik, Kasım 2012, sayı 14, sf. 21

Bizler üniversite öğrencileri ve mezunlar olarak şu gerçekle karşı karşıyayız: üniversite mezunu olup, yüksek lisans, doktora da yapsak, birçok sertifika da alsak güvenceli iş bulmamız ve bizden yirmi-otuz yıl önce mezun olanların iş ve güvence koşullarına sahip olamayacağımız bir gerçek.

hem de öğrencileri ucuz iş gücü olarak kullanmasıyla, öğrencileri sömürüyor ve onların üzerinde denetim sağlıyor.

~ Eğitim sistemi

öğrencileri işçileştiriyor

Tüm muhalif güçlerin tepkisine rağmen yasalaşan 4+4+4 sistemi, öğrencilerin işçileşmesi bağlamında, eğitimin orta kademesinden sonra öğrencileri işçileşme ile karşı karşıya bırakıyor. Bu sistemden önceki haliyle genellikle kitle üniversitelerini besleyen düz liselerin sayısındaki düşüş, devlet liselerini temelde Meslek lisesi ve Anadolu lisesi olarak ayırmaktaydı. Anadolu liselerinin SBS puanıyla öğrenci alması sonucunda bu sınavdan yeterli puanı alacak eğitimi göremeyen işçi-emekçi çocukları doğrudan meslek liselerine kayıt yaptırmakla karşı karşıya bırakılmaktadır. Yaşanılan bu dönüşümden daha köklü bir dönüşüm olan 4+4+4 sistemi, daha katı bir geçişsizlikle orta kademedeki öğrencilere ya Açıköğretim ya da meslek lisesi seçeneğini sunarak her iki seçenekte de işçileşmekten başka bir seçenek sunmuyor. [2]

lik ve emek iç içe geçmekte bununla beraber öğrenciler neo-liberal saldırılar sonucunda geleceksizlikle karşı karşıya kalmaktadırlar. Güvenceli bir iş sahibi olabilmek açısından üniversite mezunu olabilmek yetersiz kalmaktadır. Neo-liberal politikalarla beraber hayata geçirilen "Yaşam boyu öğrenme" öğrencileri sertifika kurslarına mahkum etmekte ve bu kurslar sonucunda da güvenceli bir iş garantisi vermemektedir. Yani güvenceli iş bulma yolundaki harita her mezun için farklılaşmakta ve bulanıklaşmaktadır.

Bizler üniversite öğrencileri ve mezunları; mezunu olduktan sonra yüksek lisans ve doktora yapsak, birçok sertifika da alsak, güvenceli iş bulmamız ve bizden yirmi-otuz yıl önce mezun olanların çalışma ve iş güvencesi koşullarına sahip olamayacağımız bir gerçek.

Bu toplumsal durumumuz bizleri neo-liberal politikalara karşı mücadelede işçi-emekçilerle aynı saflarda mücadele etmeye sevk etmektedir. Her ne kadar Türkiye'de üniversite ve sanayi kaynaşması henüz tüm eğitim sistemini kaplamış olmasa da güvencesizlik karşısında işçi ve emekçi-

[YÖK'ün Yeni Üniversite Tasarımı: Mütevelli Heyetiyle Yönetime Doğru mu?]

kemal inal*

Bildiği gibi Bologna Süreci'nin yüksek öğretime ilişkin aldığı kararların arasında üniversitelerin mütevelli heyetleri ile yönetilmesi de var. YÖK'ün yeni yüksek öğretim tasarısı bağlamındaki son tartışmalarında üniversitelerin bir kısmının ABD kökenli Üst Mütevelli Heyeti (Governing Board) veya Mütevelli Konseyi (Council of Trustees) ya da buna benzer bir yönetim yapılanmasıyla yönetilmesi konusunda çalışmaları var. Buna göre söz konusu heyet veya konsey, üniversitelerin hemen her şeyini, kurumsal amaç ve hedeflerden yönetsel ve mali konular ile rektörün atanması ve çalışma biçimi ile yetkilerine değin birçok konuda söz, yetki ve karar sahibi olacak. Ancak burada YÖK, bir sınıflamaya gidecek gibi görünüyor. Geçmişte eski ve büyük üniversiteler mütevelli heyeti ile yönetilecekken, yeni ve küçük, taşra üniversiteleri ise daha ulusal, yerel konseyler veya yine seçimlerle belirlenen hükümet yanlısı rektörler tarafından yönetilecek.

YÖK Kalkmayacak Bologna ile Daha Güçlenecek

Son on yılda AKP hükümetleri, YÖK ve Cumhurbaşkanlığı kanalıyla kamu üniversitelerinin neredeyse tamamını sözde seçim mekanizmasıyla kendi denetimi altına aldı. Bunu, 28 Şubatçı rektörleri tas-

fiye amacıyla yaptı. Bu iş tamamlandıktan sonra sıra ikinci aşama olan Bologna Süreci'nin işletilmesine geldi.

Bu aşamada artık, en azından büyük, gelişmiş ve köklü üniversitelerin sermayenin yönetsel belirlemesi ve denetime altına sokulması isteniyor. Bu konuda TÜSİAD'ın 1990'dan bu yana yayınladığı eğitim raporlarında sürekli vurguladığı konunun artık iyice içselleştirildiği ve kabul edildiği görülüyor.

Elbette asıl amaç, "girişimci üniversite" modelini hayata geçirmek. Bu modelin gerçekleşmesi için Bologna Süreci'nin belirttiği "kalite güvencesi", "mesleki yeterlilik", "fonlama", "performans",

Eğer yeni yüksek öğretim yasası bu haliyle çıkarsa, burada iki kritik nokta olacak: İlk olarak, Mütevelli Heyeti adı altında üniversiter konuların sermayenin talep ve denetimine açılması/ sokulması; ikici olarak da esnek çalışma modeline geçilmesi.

Bologna Süreci ile girilen yeni aşamada YÖK kalkmayacak ve fakat daha güçlü, sermayenin talep ve denetimlerine daha hazır, cevap verici ve esnek bir yapıda hizmet vermeye devam edecek.

"akreditasyon" gibi üniversiteleri sermayenin dışsal talep ve denetimine açan niteliklerin norm olarak kabul edilmesi gerekiyor. Fakat Bologna Süreci ile girilen yeni aşamada YÖK kalkmayacak ve fakat daha güçlü, sermayenin talep ve denetimlerine daha hazır, cevap verici ve esnek bir yapıda hizmet vermeye devam edecek.

Yani bütün bu süreçlerde kamunun üniversitesindeki bilim, öğretim, araştırma ve denetim işlerinde "çevre"nin (iş adamları, STK'lar, çeşitli bağımsız ajans ve kuruluşlar vs.) kesin, mutlak ve sürekli bir inisiyatifi olacak. Yine süreç içinde kamunun, yani kamuya ait çeşitli kuruluşların (YÖK Denetleme Kurulu, Sayıştay, Maliye vd) üniversitelerin yaptığı işlerin mevzuata uygunluk gibi konulardaki yetki ve görevlerinde çeşitli kısıtlamalar gerçekleşecek. Bu, kamunun az-çok sosyal üniversitelerinin sermayenin özel yapılarına çevrilmesi sürecidir.

Bu yeni yapı elbette esnek iş/çalışma modeline yaslanacak. Öğretim elemanları sözleşmeli-geçici statüye alınacak, ücretleri ve çeşitli hakları da (ek ders, tez yöneticiliği vs.) performanslarına göre belirlenecek. Haliyle, mütevelli heyetinin çizdiği stratejik plana uygun işleri yerine getiremeyen, mezun (çıktı) üretemeyen, yeterli uluslararası yayın yapamayan akademisyenlere kapı gösterilecek. Dolayısıyla kamu üniversitelerinde iş ve çalışma güvencesi büyük ölçüde ortadan kaldırılacak, girişimci üniversite modeline uymayan personel hemen elenecektir.

Muhafif Öğretim Üyelerine Tasfiye Yolu Açılıyor

Yeni tasarının hedeflerinden birinin, kamusal üniversite modelini ısrarla savunan muhalif öğretim üyelerinin tasfiyesi olduğu açıktır. Denilen şu: Ya sermayenin çıkarları için çalışacaksınız ya da dışarıda kalacaksınız. Halkın çıkarları için fikir üreten öğretim üyelerini çok yakında büyük bir mücadele bekliyor.

Özel vakıf üniversitelerinde rektörlerin hemen hepsi, bu üniversiteler mütevelli heyetleri ile yönetilmesine karşın, profesör unvanlı öğretim üyeleri tarafından yönetilmektedir. Ama yeni yasa çıktığında muhtemelen özeller de mütevelli heyetlerindeki yönetimi büyük ölçüde iş adamlarına ya da iş adamı kılıklı bir takım sivil aktörlere bırakacaklardır.

Üniversitede Sermaye Denetimi ve Esnek Çalışma

Eğer yeni yüksek öğretim yasası bu haliyle çıkarsa, burada iki kritik nokta olacak: İlk olarak, Mütevelli Heyeti adı altında üniversiter konuların sermayenin talep ve denetimine açılması/sokulması; ikici olarak da esnek çalışma modeline geçilmesi.

Bu iki noktayı biraz irdeleyelim. "Mütevelli", etimolojik olarak "vasi", "mutemet", "kayyum", "yed-i emin"; birisinin yararına bir mülkü veya parayı elinde tutup yöneten kimse veya şirket anlamına geliyor. Yani, çeşitli şirket, işletme veya kuruluşlar için belirlenen bu tarz yönetim ve denetimde özel kişi ve kuruluşların (mesela şirketlerin) inisiyatifi söz konusu. Vasi, kayyum veya yed-i emin, bilindiği gibi kendini yönetemeyen ya da çeşitli sorunlar yaşayan kuruluş ve kişilerin mal ve mülklerini yönetmekle yükümlüdür. Üniversiteler sanki kendini yönetmekten aciz kuruluşlar olarak görüldüğü için bu model ortaya sürülmektedir.

Çoktandır, üniversitelerdeki rektörlük ve dekanlık seçimlerinin öğretim üyelerini si-

yasal ve kişisel olarak böldüğü, birbirine düşürdüğü ve çıkar çatışmalarının içine soktuğu söyleniyordu. Elbette bütün bunların gerçekleştiği üniversiteler, seçimler ve zamanlar oldu ama daha büyük garabet, öğretim üyelerinin seçim sürecindeki inisiyatifinin sembolik olması, demokratik teamüllerin devletçe (YÖK ve Cumhurbaşkanlığınca) hiçbir şekilde kabul edilmemesi ve işletilmemesidir. 3-5 oy alan bir rektör adayının, yüzlerce oy alan adayın önüne geçirilip rektör yapıldığı birçok seçim yaşandı bu ülkede. İleri demokrasi! Yani 28 Şubatçılar ile AKP dönemi üniversite uygulamalarının özde hiçbir farkı yoktur.

Eğer Bologna Süreci tümüyle uygulanırsa, artık daha esnek, sürdürülebilir büyümeyi esas alan, kalite sistemi uluslar arası hale gelen, kariyer planlamaya önem verilen, rekabet edebilir bir "girişimci üniversite" modeliyle karşılaşacağız.

Üniversitelere artık demokrasinin gereği diye 'öğrencilerinizi kendiniz seçin ama giderlerinizi de kendiniz karşılayın' denilecek. Kararların Mütevelli heyetince alınacağı bu modelde paydaşların üniversitesi diye sözde aydın, öğrenci, öğretim elemanları, STK ve sanayinin ortak yönettiği bir durum söz konusu sunulacak. Elbette bu modelde, öğrenciye ve öğretim elemanlarına, yani üniversitenin asli bileşenleri karşısında sanayinin, yani sermayenin ve onun temsilcisi olan neoliberal STK'ların borusu ötecektir. Bu sürecin üniversiteleri daha verimli, nitelikli ve bilimsel, demokratik kılamayacağı aşikârdır.

Ne İstiyoruz!?

İstedığımız şu olmalıdır: Özel vakıf üniversiteleri, dersaneler gibi hemen kapatılmalı, bunlar devletçe kamulaştırılmalıdır. Çünkü vakıf üniversiteleri, eğitimi piyasalaştırmaktan ve bunun için kamu üniversitelerinin altını oymaktan başka bir işe yaramıyor. Kamu üniversiteleri devletçe mali açıdan güvence altına alınmalı ama kendi bileşenlerinin demokratik

birlikteliği çerçevesinde yönetilmelidir.

Üniversitelerin içindeki sermayenin özel çıkar yuvaları olan Teknokentler de kamulaştırılmalı ve öğrenciler için uygulama alanı haline getirilmelidir. Bütün bunlar, sermayenin neoliberal üniversite modeline karşı halkın ilerici üniversite modelinin kurulması adına yapılmalıdır. Üniversiteler kamu adına halkındır. Çünkü halkın vergileriyle ayakta durmaktadır. Eğer YÖK yeni bir model kuracaksa, üniversitelerin, sermayenin üç kuruşluk vergisiyle değil, halkın vergisiyle finanse edildiğini aklından hiç çıkarmamalıdır.

Bir de şu hiç unutulmamalıdır: Dünyayı mahveden, çevreyi kirleten, temiz havayı bile satan, emekçileri türlü şekillerde sömüren, eğitimi satılık bir metaya dönüştüren sermayenin bu ülkeye kendi çıkarları dışında bir gözle baktığı hiç görülmemiştir. Bu yüzden sermaye ve onun temsilcileri ile üniversiteleri yönetmek istemek, her şeyden önce bilgi, deneyim ve emek bakımından müthiş bir potansiyele sahip olan öğretim elemanlarına çok büyük bir saygısızlık demektir. Bir öğretim elemanına nasıl özel sektördeki bir işletmenin yönetimi bırakılmıyorsa, aynı üniversite için yapılmalıdır. Üniversiteler kendilerini yönetebilecek her türlü kapasiteye fazlasıyla sahiptir. Yeter ki devlet, kamu üniversite modeli için gereken (öncelikle mali) desteği esirgemesin.

* Doç.Dr. Kemal İnal-Gazi Üniversitesi, İletişim Fakültesi. Kemal İnal'ın bu yazısı daha önce 2 Ekim 2012 tarihli BirGün gazetesinde yayınlanmıştır.

İstedığımız şu olmalıdır: Özel vakıf üniversiteleri, dersaneler gibi hemen kapatılmalı, bunlar devletçe kamulaştırılmalıdır. Teknokentler de kamulaştırılmalı ve öğrenciler için uygulama alanı haline getirilmelidir. Kamu üniversiteleri devletçe mali açıdan güvence altına alınmalı ama kendi bileşenlerinin demokratik birlikteliği çerçevesinde yönetilmelidir.

[Dünyada Yeni Bir Dönem Açılırken;

GERÇEK, YIKICI, YARATICI!]

röportaj: ulaş taştekin

Ozgürlükçü Gençlik: Gençlik mücadeleleriyle ilgili geniş bir külliyat olmasına rağmen her alanda olduğu gibi bu alanda da yeni gelişmeler yeni çalışmalarını ihtiyaç haline getiriyor. Sizleri böyle bir kitap hazırlamaya yönelten yeni gelişmeler nelerdir?

Yalçın Bürkev: 2011 yılında "Gerçek, Yıkıcı ve Yaratıcı"yı hazırlarken dünyada şöyle bir atmosfer vardı; Tunus, Mısır isyanları patlamış, onun hemen öncesi ve sonrasında Yunanistan, İngiltere, Fransa, İtalya, İspanya başta olmak üzere Avrupa'da, gençlik hareketlerinden başlayan, bazı ülkelerde giderek bütün muhalefeti de beraberinde sürükleyen eylemler meydana gelmişti. Bu eğilim, giderek Avrupa'da etkili eylemlere, Arap dünyasında ise devrimci bir dalgaya dönüştü. Şili'yle beraber Latin Amerika'ya, hatta İsrail'e ve bazı Asya ülkelerine de sıçradı.

Hemen her yerde, bu dalganın merkezinde gençlik hareketi vardı. Dolayısıyla, bunu analiz etmek gerekiyordu; bu gelişmelerin gelip geçici bir tepkiye değil, dipden gelen bir dalgaya yaslandığı hissediliyordu. Bu gelişme, Türkiye'ye pek yansımada. Buna rağmen, bunların analiz edilmesi gerekiyordu. Kitap fikri böylesi bir atmosferde biçimlendi.

İsim de zaten aslında bunu yansıtıyor. Yani, bu dalga gelip geçici değil, gerçek. Gerçek olduğu kadar yıkıcı, yani kendinden öncesini siliyor, başka bir dönem açıyor ve bu anlamda da açtığı dönemle birlikte yaratıcı. Yani yıkıcı-yaratıcı bir dinamizm içeriyor. Yeni bir düzlem yarata-

rak geliyor. Ama gelişim seyri düz değil, sarmal bir çizgi izliyor. Yükseliyor, patlıyor, sonra geri çekiliyor ama bu yeni bir gelişme düzlemi anlamına geliyor. Sonra tekrar birikmeye başlıyor, yeniden yükseliyor ve yeniden patlıyor. Her bir patlama bir öncekinden daha şiddetli oluyor. Her bir patlama gençliğin daha farklı kesimlerini içererek ve toplumların farklı kesimleriyle etkileşim yaratıyor.

Fransa'daki 2005 göçmen isyanları ve Yunanistan'daki 2008 lise gençlik patlamalarından bir süre sonra, İngiltere'de 2010 yazında bir anda birçok kentte işsiz-göçmenleri saran bir isyan dalgası belirdi. Bundan birkaç ay sonra da üniversite öğrencilerinin harçların olağanüstü yükseltilmesine karşı eylemleri gelişmelerin yeni bir dalgaya dönüşmekte olduğunun habercisiydi. Arkadan da olaylar birçok ülkeye yayıldı. Bu atmosfer iktidarları alaşağı eden Arap devrimlerinin rayından çıkartılmasına dek sürdü ve sonrasında ise durağanlaştı.

Metalaştırma, Proleterleştirme ve Güvencesizleştirme

Şimdi bu olguya nasıl bakmalı? Birincisi eğitimin sert bir biçimde metalaştırılmasına dönük tepkiler bunlar. Mesela İngiltere'de harçlar yıllık 9000 pounda yükseltince patladı olaylar. Konutlardaki Mortgage sistemi gibi, öğrencinin alacağı krediyi 40'lı yaşlarına dek gelirinin yakla-

şık yüzde 25'ini ayırarak ödemek zorunda kalması, geleceğinin tümüyle ipotek altına alınması anlamına geliyordu. Neo-liberalizmin krize girmesiyle beraber, yeni metalaştırma alanları açılmaya başlandı.

Metalaştırmaya karşı tepkiler olayın bir yönü. Bir başka yönü ise işsizliğe ve güvencesizliğe karşı tepkiler. Özellikle Arap ülkelerindeki isyanlarda bu yön çok daha belirginleşti. Mesela Tunus'taki patlamanın ardında işsiz üniversite mezunları vardı. Ardından Mısır'da da aynı olguyu izledik. Tunus'taki patlama kendini yakan üniversite mezunu bir işsiz gençle başladı. Bunu takiben Mısır'da 6 genç kendini yaktı. İlk hareketler üniversite mezunu, işsiz gençlerden başladı.

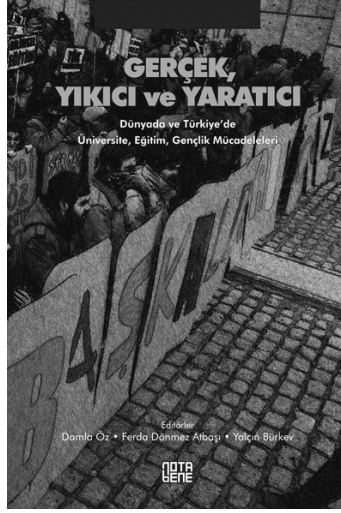
Şimdi, burada iki tane olgu yanyana geliyor. İlki metalaştırma, eğitimin metalaştırılması; ikincisi işçileştirme ve güvencesizleştirme. İçinden geçtiğimiz dönem tarihin en büyük proleterleştirme dalgası. Yaklaşık yirmi yıl içerisinde dünya nüfusunun yüzde 25'i kadar yeni proleter eklendi. Ve üstelik eski proleterler de yeni koşullarda yeniden proleterleştirildiler. Sanayi devrimi döneminde, 100 yılı aşkın sürede gerçekleşenler, son 20 yılda yaşanan proleterleştirmeden çok daha sınırlıydı. Bunun ne kadar büyük ve ne denli önemli sosyal, siyasal sonuçlar yaratacağı ortada. Dolayısıyla 2011 gençlik isyanlarıyla, bugünün kapitalizminin metalaştırma-yoksullaştırma-proleterleştirme-güvencesizleştirme

"Her bir patlama bir öncekinden daha şiddetli oluyor. Her bir patlama gençliğin daha farklı kesimlerini içererek ve toplumların farklı kesimleriyle etkileşim yaratıyor."

“Yeni YÖK Yasasıyla Üniversiteler Nereye?” konulu dosyamız kapsamında, 2011 yılının Eylül ayında Nota Bene Yayınları’ndan çıkan “Gerçek, Yıkıcı, Yaratıcı-Dünya’da ve Türkiye’de Üniversite, Eğitim, Gençlik Mücadeleleri” isimli kitabın editörleri Ferda Dönmez* ve Yalçın Bürkev’le görüştük.

basıncı arasındaki bağlantı çok belirgin.

Bu gelişmeleri biraz daha incelterek baktığımızda bir başka kritik olguyu daha görüyoruz. Küçük burjuvazi ya da popüler deyimle “orta sınıflar” proleterleşiyor ve orta sınıflar bu gelişmeye karşı –genellikle de sınıfsal görüntü vermeyen biçimlerde– çok sert tepkiler geliştiriyorlar. Yani, üniversiteli gençler doktor, mühendis, avukat, eczacı vb. olacaklar. Ki bunlar tipik olarak küçük burjuva ya da “orta sınıf” diye tabir edilen kesimlerdir. Oysa bu kesimler artık kendi işlerini kuramıyorlar. Başkalarının yanında ücretli olarak çalışıyorlar ve çalışma koşulları güvencesiz ve son derece kötü. Mesela bugün genç avukatlar, aslına bakarsanız çok düşük ücretlerle iş takipçiliği yapıyorlar, büyük geçim sıkıntıları çekiyorlar. Üstelik bu gelip geçici değil, kalıcı bir durum. Dolayısıyla eski avukatların konumuna hiçbir açıdan ulaşamıyorlar.

Oysa neo-liberalizm 1980-90’lardaki yükseliş döneminde, onlara nasıl büyük refah, konfor, statü hayalleri vaatmişti. Bu hayallerin yıkımı sert toplumsal tepkiler yaratıyor. Gençlik geleceğinin çalınmasına öfkeleniyor. Bu olgular, gençlik hareketlerinin 20. yüzyılda üzerinde yükseldiği olgular değildi. O zaman bu yeni dalgayı bu yeni özellikleri etrafında değerlendirmek gerekiyor.

Ömür Boyu Borçlandırıldık!

Ferda Dönmez: Bu konuda şunu özellikle belirtme ihtiyacı hissediyorum, eğitim sistemi dönüştürülürken neo-liberal dalga

eğitimi de bir sektör olarak tanımlıyor. Diğer bütün sektörlerde yaptıkları gibi işin talep tarafında olanları borçlandırma üzerinden yürütüyorlar bu mücadelelerini.

Dolayısıyla özellikle şu ana kadar ses çıkarmayan öğrenci kitleleri, o orta sınıf dediğimiz, küçük burjuva dediğimiz öğrenci kitleleri ne oldu da böyle Avrupa’da sokaklara döküldü. Bana şöyle geliyor; zaten neo-liberal dalga hane halklarını borçlandıracağı kadar borçlandırdı bütün sektörlerde, sona kalan birkaç yerden birisi de burasıydı. Burada da bizim ömür boyu ödemekle yükümlü olduğumuz bir borçluluk alanı yaratılarak galiba bu kitlelerin kaldırabileceği sınırın sonuna gelindi.

Özellikle İngiltere’de alınan kararlarla yükseköğretimde paralı hale geldi. Türkiye’de olduğu gibi aslında yavaş yavaş başlamıştı ama artık öyle bir hamle yapıldığı kitlelerin kaldırabileceği sınırdan daha ileri geçilmiş oldu ve bir yerde patlak verdi.

Biz biraz bunu görerek, Ortadoğu’daki mücadeleleri ve öğrenci hareketlerinin diğer mücadelelerle eklemelenmeye başlamasını görerek böyle bir kitap yazma ihtiyacı hissettik.

Bu konuda çeşitli çalışmalar var ama, böyle derli toplu öğrenci mücadelesinin tarihi neydi, nereden geldi nereye evriliyor, sınıf mücadelesiyle ilişkisi nasıldı nereye gidiyor vs soruları cevaplayacak derli toplu bir çalışma yoktu. Bizde özellikle bu ihtiyacı gözeterek böyle bir çalışma yapmaya karar verdik.

Kitapta öne çıkan önemli bir nokta günümüz gençlik mücadelesine ilişkin farklı bakış açılarından fikirlerin yer alması. Kitabı derlerken makale ve yazar seçimlerinde neleri dikkate aldınız?

YB: Kitabı hazırlarken yeni dönemin belirgin tartışmalarını ana hatlarıyla kapsamayı hedefledik. Yeni dönemin ihtiyaçları için uluslararası ölçekte her kim kayda değer bir tartışma yürütüyorsa veya şu ya da bu ölçüde cevap oluşturmuşsa biz onu kitaba dahil etmeyi hedefledik. Gençlik mücadelesinin aktif bileşenlerini katmaya çalıştık. Bir kısmı ilgi gösterdi, bir kısmı ilgi göstermedi.

Uluslararası planda da değişik ülkelerde değişik akımların ağırlığı sözkonusuydu ve her biri kendi tarzlarıyla gençlik hareketine bir renk katıyordu. Mesela Avrupa’da özellikle çeşitli otonom gruplarının tarzları ağır basarken, bu tarzın avantaj ve dezavantajları mücadeleye yansıyor. Şili’de gelişim dinamikleri farklı, İsrail’de farklıydı.

Tüm dünyada yeni bir sınıf hareketinin oluşum süreci yaşanırken, buna paralel olarak gençlik hareketi de değişik kanallardan akarak, çok farklı tarzlarda geliyor. Sınıf hareketinin bu yeni oluşum sürecindeki tepkilerin birden bire 20. yüzyılın sınıf mücadelelerine dönüşmesini beklememek gerekir. Bunların hepsinin harekete kattığı şeyler olacak diye düşündük. O açıdan, bu yeni dönem tartışmalarını ve yeni dönem olgularını gözetken bir kitap hazırladık.

* Yrd. Doç. Dr. Ferda Dönmez-Atbaşı. Ankara Üniversitesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi, İktisat Bölümü

devamı arka sayfada...

Kitaba yönelik aldığınız tepkilerden bahsedebilir misiniz?

Yalçın Bürkev: Kitabı etraflıca okuyan bir hayli insandan övgülü sözler işittik. "Uluslararası ölçekte bir referans kitap" şeklinde değerlendirmeler aldık. Kitap şimdilik üç bine yakın bir satış rakamına ulaştı. Bu rakam ülkemiz için hiç fena sayılmasa da bizce yetersiz. Yetersizliğin en önemli boyutu da beklentimizin altında bir tartışma yaratmış olması. Elbette bu tablo aynı zamanda ülkemizdeki gençlik mücadelesinin ve toplumsal muhalefetin yapısal sorunlarının izdüşümü.

YÖK Daha Muhafazakar Bir Formla Yaşatılmak İsteniyor

Bu kitap ve üniversite bileşenlerinin uzun yıllara dayanan mücadelesi ışığında düşünürsek yeni YÖK Yasasının üniversiteleri nasıl etkileyeceğini düşünüyorsunuz? Bu yasayla üniversitelerde neler değişecek?

Ferda Dönmez: Son derece anti-demokratik bir tartışma biçimiyle gelişinden bunun aslında zaten hali hazırda devam eden neo-liberalleşme saldırısının bir parçası olduğu çok net anlaşılıyor.

Birincisi, iddiası YÖK'ün kaldırılacağı ve bunun yerine sözde daha demokratik ve başka türlü bir düzen kurulacağı yani YÖK'ün tasfiye edileceği. Ama anlaşılıyorki aslında YÖK, daha muhafazakar daha anti-demokratik bir formla yaşatılmak isteniyor.

Bunun ayakları nelerdir? İlk olarak üniversitenin nasıl idare edileceği, nasıl yönetileceğiyle ilgili bir takım yeni kurullardan ilkelerden vs bahsediliyor. Örneğin şu ana kadar eksik yönleri

olmasıyla birlikte üniversite çalışanlarının sadece bir kısmı bu seçimlere, yoklama eğilimlerine katılıyor da olsa üniversite idarecileri üniversite bileşenlerinin bir kısmının iradesiyle seçiliyordu. Bir kere mutlak olarak bunu ortadan kaldırmaya dönük bir niyet olduğu anlaşılıyor.

Üniversitenin bileşenlerinin dışında, bir takım kişi ve kurumlarca yönetilmesinin hedeflendiği anlaşılıyor. Bu tabii, üniversiteyi üniversite yapan değerlerin altına bomba koymak gibi bir şey. Yani bir kere evrensel anlamdaki üniversite olması mümkün değil. Üstelik bu sistem öykünen ülke Amerika'da da işlemiyor. Zaten

Çok açık olarak evrensel anlamda üniversite fikrinden vazgeçiliyor ve öyle anlaşılıyorki, aslında özel sektörün araştırma geliştirme faaliyetlerinin maliyeti üniversiteler aracılığıyla kamuya aktarılıyor. Bunu yaparken, üniversitenin içindeki yapı bu haliyle korunamaz, daha anti-demokratik hale gelmesi lazım, daha hiyerarşik hale gelmesi lazım. Çalışanlarının daha güvencesiz hale gelmesi lazım ki; böyle bir disiplin kurulabilsin.

çökmüş bir sistemin kötü bir versiyonu olmaya aday. Yani hedefi daha çok doktoralı insan yetiştirmek, daha çok insanı yükseköğretime çekmek olan bir ülkenin başvurmaması gereken yöntemler bunlar.

İş Güvencesini Kaldırıyor!

Bu kadar anti-demokratik işleme öngörülen bir sistem kurarken orada çalışacak olan, çalışması beklenen insanların işgüvencelerini ortadan kaldırmaya yönelik bir takım tedbirler koymak da ikinci ayağı. Hem akademisyenlerin hem idari personelin iş güvencelerini fiilen ortadan kaldırıyor taslak. Yani zaten mevcut haliyle son derece anti-demokratik olan YÖK tasfiye edilmiyor, tam tersine pekiştiriliyor.

Başka bir ayağı çok net olarak artık yükseköğretim bir sektör olarak tanımlanıyor. Bu sektördeki amacın da aslında üniversitelerle, özel sektör arasındaki ilişkilerin geliştirilmesi ve özellikle inovasyon vs gibi sanayinin ihtiyaçlarının üniversite sektörü tarafından giderilmesinin temel amaçlardan biri olduğu dile getiriliyor.

Çok açık olarak evrensel anlamda üniversite fikrinden vazgeçiliyor ve öyle anlaşılıyorki, aslında özel sektörün araştırma geliştirme faaliyetlerinin maliyeti üniversiteler aracılığıyla kamuya aktarılıyor. Bunu yaparken, üniversitenin içindeki yapı bu haliyle korunamaz, daha anti-demokratik hale gelmesi lazım, daha hiyerarşik hale gelmesi lazım. Çalışanlarının daha güvencesiz hale gelmesi lazım ki; böyle bir disiplin kurulabilsin. Dolayısıyla bu taslak da her bir aşamada bu ihtiyacı gidermeye yönelik tedbirler alıyor.

Yani üniversiteleri nasıl etkileyeceği bütün bunları söyledikten sonra çok net aslında. Üniversite, hakikatin bilgisinin arandığı, herhangi bir kâr motivasyonu olmaksızın da bilginin peşinden koşulduğu, saf bilgi üretimi için bilgi üretiminin yapıldığı bir yer olmaktan çıkıyor. Sanayinin kısa vadeli kar motivasyonuna hizmet edecek, dolayısıyla o maliyetleri üstlenecek bir kurum olarak yeniden tanımlanıyor.

Üniversite Sermayenin Yatırımları İçin Hazırlanıyor

Başka bir şey, üniversiteler arasında hangi kritere göre yapıldığını bilmediğimiz bir takım ayrımlar gözetiliyor. Yani diyor ki, özel üniversiteler olacak, vakıf üniversiteleri olacak bir de devlet üniversiteleri olacak. Zaten vakıf üniversiteleri vardı. Taslak diyor ki, özel üniversite de olacak, ve hatta yurtdışından burada yatırım yapmak isteyen sektör girişimcileri Türkiye'de yükseköğretim sektöründe yatırım yapabilecek.

Böyle birşeyin sonuçları neler olabilir? Birincisi, bu sadece kar motivasyonu

Üniversite, hakikatin bilgisinin arandığı, herhangi bir kâr motivasyonu olmaksızın da bilginin peşinden koşulduğu, saf bilgi üretimi için bilgi üretiminin yapıldığı bir yer olmaktan çıkıyor. Sanayinin kısa vadeli kar motivasyonuna hizmet edecek, dolayısıyla o maliyetleri üstlenecek bir kurum olarak yeniden tanımlanıyor.

üniversite açma işinin önünü açıyor. Hem bunu yapmak hem de dışarıdan yatırımcıları davet etmek ücretlerin terbiyesinde kullanılan bir şeydir. Yani bu sektörde bir şeyi artırırsanız, rekabet gibi aslında öyle düşünelim sektör içi rekabeti artırıyorsanız, ücretleri terbiye edersiniz. Yani eğitim bir haktır ve üniversite de bunun en uç aşamasıdır fikrini hepten ortadan kaldırılıyorsunuz.

Hangi saiklerle bu ayrıma gidildiğini hiç kimse açıklamıyor. Hiçbir akademik referans yok. Çok kabaca şöyle değerlendirebiliriz. Sektörü canlandırmaya çalışıyorlar! Başka bir ayağı yükseköğretim yapısının koordinasyonu. Yani şu, diyorki bürokratik bir takım şeyler var, biz bunu kolaylaştıracağız. Ama bütün bunları yapmak için öngördüğü şeyler de yeni bürokrasiler yaratmayı öngörüyor. Türkiye'nin Yüksek Öğretim sisteminin sorunları olduğu bir gerçek. Taslak bu girişle başlıyor evet bunu biz de kabul ediyoruz ama sorunların kaynağı yükseköğretime kaynak ayrılmamasıdır. Çok net olarak kamunun müdahil olarak yapması gereken bir şeyi yapmamasıdır. Sorunu böyle çözmek yerine bu sorunu tespit edip yeni bir bürokrasi yaratarak aslında aktarması gereken kaynağı sorunu çözeceğim diye kurduğu bürokrasiye aktarıyor. ikinci kez kendi amacıyla çelişen bir taslak söz konusu.

Bir de paralı eğitim meselesi, yani başından beri söylediğimiz şey, eğitim hakkını

tamamen ortadan kaldırıp bir sektörün çıktısı durumuna getirdiğinizde artık onun fiyatlandırılmaması gibi bir şey mümkün değil. Bir yandan harçları ortadan kaldırıyorum deyip bir yandan özel üniversiteler de olacak, vakıf üniversiteleri de olacak, yurtdışından üniversiteler gelip buraya şube açacak diyorsanız siz aslında takiye yapıyorsunuz demektir. Çünkü hiç kimse kar edemeyeceği bir sektöre yatırım yapmaz.

Akademi İçin Mücadele Vakti

Dolayısıyla bütün bunları topluca değerlendirecek çok açık bir saldırı var, bu saldırı da şu; şu ana kadar ite kaka da olsa kör topal da olsa aksayan bütün noktalarıyla YÖK'e rağmen varolabilmiş Türkiye akademiası artık tamamen aslında bir sektörün çalışanlarına dönüştürülmek isteniyor. Benim görebildiğim kadarıyla da bazı üniversiteler taslağa neden karşı olduklarını anlatan senato kararlarına da şu an itibarıyla kulak tıkanyormuş gibi görünüyor.

Böyle bir yasanın çıkması şu anki anayasamızla mümkün değil. Ülkede büyük bir anayasa tartışması yapılırken ve yeni bir anayasa yapılacağı ve bunun geniş katılımı tartışıldığı söylenirken alelacele ortaya böyle bir taslak atılmasını çok şaibeli bir şey olduğunu düşünüyorum.

Dolayısıyla nasıl bakarsak bakalım Türkiye akademiası büyük bir badireyle karşı karşıya ve mücadele etmek zorunda.

Biraz da NotaBene Yayınları'ndan bahsedebilir misiniz?

Yalçın Bürkev: Özellikle yayıncılık alanında tutarlı bir sol çizgide ilerleyen, toplumsal muhalefetin ideolojik arka planını sistematik biçimde besleyen, solda yenilenme ihtiyacını gözetken Marksist bir yayın çizgisi boşluğu mevcuttu. Ülkemiz çözümünün kurumsallaşma konusundaki cılızlığı da bizi harekete geçiren bir unsur oldu. İçte oldukça şeffaf işleyişi, yayın kurulu ve kendi

iç kurullarından oluşan yapısı ve binin üzerinde aboneliği ile NotaBene alternatif bir kurum olma iddiasında.

Toplumsal muhalefetin sorunlarının aşılmasına katkıda bulunmak yayınevimizin asli hedefi, bugüne kadarki yayınlarımızda hep bunu gözettik. Önümüzdeki dönemde yayınevimizin çabaları bu doğrultuda artarak sürecek.

GENÇLİK

MÜCADELESİNİ

GENÇ SEN'LE BÜYÜTÜYOR!

Sermayenin kurmay karargahında tasarlanan yoğun bir saldırının arifesindeyken öğrencilerin, gençliğin alanlarda sesinin ortak bir şekilde yükselmesinin önemi burada ortaya çıkıyor. 9 Kasım'daki, AKP'ye ve YÖK'e karşı büyük birleşik miting, bu açıdan gayet anlamlı ve önemli bir tepkidir.

mertcan hepgoncalı

AKP iktidarı, saman altından su yürüterek yaptığı hamlelerle, gençliğin bağrına hançer saplamaya çalışıyor. Bunun en iyi örneğini son dönemde harçların (sözde) kaldırılması oyununda, öğrencileri terör örgütü üyesi olarak ilan etmesinde, okuldan atmasında, üniversiteleri şirketleşmesinde ve okulları bankalara satmasında görebiliyoruz.

“Parasız Eğitim” Havarisi AKP'nin Çılgın Adaleti

Harçların kaldırıldığını duyurup böbürlenmenin mumu yatsiya kadar yandı. Birinci öğretim harçlarının kaldırarak öğrenci gençliğin ağzını kapatacağını zannedenler, ikinci öğretim, açık ve uzaktan eğitim öğrencilerinin yükselen sesine kulak vermeli. Adeletsizlik diz boyu iken hazırlanan YÖK disiplin yönetmeliğinin “Katılımcı” olduğunu söyleyenlerin vücudundaki promil oranları bu demecileri verirken ek bilgi olarak alt yazı geçmeli.

Birinci öğretim harçlarının kaldırıldığını ilan edip “Parasız eğitim sağladık, şimdi her şey mübah” düşüncesi üniversiteleri o derece sarmış gözüküyor ki tüccar-rektörler üstün kâr politikalarına hayat vermeye başladılar. Bazı ticarethane-üniversitelerde (örn: İ.Ü.) en doğal hak olan beslenme hakkı yüzde 85'e varan zamlarla öğrencilerin elinden alınmak isteniyor.

Öğrenciler bunları belirtince bütçe ayırmayacaklarını, ama çok isterlerse kültürel-sanatsal faaliyetlere, sağlığa (sözde) ayırdıkları bütçeyi oraya aktarabileceklerini söylüyorlar ve bir yandan da öğrencileri bankaya (bazı okullarda geçerli olan ve çoğu okulun önüne hedef olarak koyduğu) kampüskart uygulamasıyla zorla müşteri yapmaya, okulları bankaya satmaya çalışıyorlar. Sattıkları gençliğin geleceğidir! Ge-

leceğine sahip çıkan gençlere uygulanan terör örgütü üyesi damgası ile okuldan atma, uzaklaştırma, tutuklama politikaları da “İleri demokrasi”nin ayrı bir boyutudur.

Harçların (sözde) kaldırılması, yeni YÖK yasa tasarısı ile yeni YÖK disiplin yönetmeliği, TOKİ'ye teslim edilen kampüsler, hazırlık öğrencilerinin çarkı döndürmekle görevli denek fareleri zannedilip sınıfta bırakılmaları, şirketleşen üniversitelerin oluşturulmaya çalışılmaları, eğitim yerine savaşa ayrılan bütçeler “Bologna”nın ayak sesleridir ve bu üniversitelerde isyan çılgınlıklarının duyulacağı günlerin yakın olduğunu göstermektedir.

AKP eliyle oluşturulan, nefes almayı bile zorlaştıran “kimi yerde şirinlik kisvesinde” arttırılan baskı, denetim ve sömürü hamlelerine karşı özgürlükçü gençliğin sözü ne olacak:

“AKP'ye Teslim Etmiyoruz, Üniversiteler Bizimdir!”

Üniversitelerde gün geçtikçe büyüyen ve başımıza bela olan sorunlar karşısında, apolitizasyonu aşırıp olan “gençliğin nasıl politikleşeceği?” sorununa çözümler üretiliyor.

2007 yılında “Asla Yalnız Yürümeyeceksin!” sloganıyla yola çıkan Genç Sen, üniversitelerdeki sorunlara karşı mücadele yoldaşı olmakla kendini yükümlü görüyor. Genç Sen, Öğrenci gençliğin şu anki politik diline uyum sağlayabilecek, güncel sorunlara dönük hamle yapabilecek, kazanılmış hakların korunmasını ve genişleyerek ilerlemesini önüne görev olarak koyabilecek, dayanışma şiarıyla üniversite öğrencilerinin sendikal zeminde iradesini oluşturabilecek bir örgüt. Genç Sen'in, yolunun açık olduğu ve örgütlenme önündeki engelleri aşabile-

cek önemli yapılardan olduğu şüphe götürmez bir gerçek. Biz de, Özgürlükçü Gençler olarak bu mücadele hattını önemseyeceğimizi gerek teorimizle gerek pratik faaliyetimizle alanda gösteriyoruz.

AKP Kaybedecek, Üniversiteler Kazanacak!

AKP, neoliberal üniversite modelini oturtmaya çalışırken, bir yandan da kendine uygun öğrenci modelini de yaygınlaştırmaya çalışıyor. Yeni taslağın şifresi her zamanki gibi eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim değil, “Girişimci üniversite”. Rektörlerin artık Üniversite Konseyleri tarafından seçileceği, öğrencilerin asıl temsilcilerinin bile giremediği, il vergi rekortmenlerinin ise bu konseyde yer edinebildiğini göz önünde bulundurursak taslağın köşe taşlarının sermayeyle ortak döşendiği açık bir şekilde görülebilir.

Sermayenin kurmay karargahında tasarlanan yoğun bir saldırının arifesindeyken öğrencilerin, gençliğin alanlarda sesinin ortak bir şekilde yükselmesinin önemi burada ortaya çıkıyor. 9 Kasım'daki, AKP'ye ve YÖK'e karşı büyük birleşik miting, bu açıdan gayet anlamlı ve önemli bir tepkidir.

Genç Sen 6. Kongresi ve birleşik 9 Kasım mitingini geride bırakırken, ortak mücadelelenin, ortak bir tepkinin ve dayanışma zemininin verdiği özgüveni de arkamıza aldık. Kongreyle birlikte sendika içindeki tikanıklığı da aşarak yeni dönemde daha güçlü ve daha emin adımlarla özgürlük bayrağını daha daha yukarı kaldıracağımıza inanıyoruz ve çalışmamızı da bu doğrultuda örüyoruz...

İşler Hiç AKP'nin Anlattığı Gibi Değil

4
+
4
+
4

Çocuklarının okul masraflarını karşılayamayacak durumda olan yoksul aileler çocuklarını açık öğretimle okutmak durumunda kalacaklardır. Böylelikle 'dini bütün' çocuk işçiler yetişip piyasanın ucuz işgücü ihtiyacına taze kan sağlamış olacaktır.

serpil savaş

2012-2013 eğitim öğretim yılının başlamasıyla birlikte halen süren tartışmalara ve bir çok karşı çıkışa rağmen yeni eğitim sistemi uygulamaya konuldu.

AKP iktidarı bu konuda en ufak bir muhalefete bile tahammülü olmadığını, Türkiye genelinde yapılan eylemliliklere yaptığı çok sert müdahalelerle ortaya koydu. Tamamen sermayenin çıkarlarına göre düzenlenmiş bu yeni eğitim sistemi AKP'nin yeni dönem yol haritasını gözler önüne sermektedir.

Yeni sistem, 5+3 olan kesintisiz 8 yıllık zorunlu eğitimi kaldırarak yerine 12 yıllık zorunlu kademeli eğitim getirdi. Yani 12 yıl, ilköğretim ortaokul ve lise olmak üzere üç kademeye ayrılmış durumda. Bu sisteme göre öğrenciler ilk dört yılın sonunda ilköğretimi bitirdiklerine dair bir sertifika alacaklar ancak bu sertifika diploma işlevi görmeyecek.

Öğrenciler ikinci 4 yılda ortaokula üçüncü

dört yılda ise liseye giderek 12 yıllık zorunlu eğitimi tamamlamış olacaklar. Adını da buradan alan 4+4+4 sisteminin eğitim öğretimin niteliğinde ve içeriğinde yaptığı değişikliklere kayıtsız kalmak çok mümkün gözüküyor.

Pedagojik Sorunlar

Okula başlama yaşının düşürülmesiyle birlikte artık 60 aylık çocuklar okula başlayacak 66 aydan sonra ise okula başlamak zorunlu olacak. Özellikle eğitimcilerin yaş sınırının düşürülmesine şiddetle karşı çıkmasının elbette haklı gerekçeleri var.

Çocuklar için 7-11 yaş arası somut işlemlerin 12 yaş üstü ise soyut işlemlerin kavranabildiği dönemlerdir ve 5 yaşındaki çocuklar henüz işlem öncesi dönemdedir. Yani 66 aylık çocuklar henüz okula gitmeye hazır değil yada okuma yazma becerilerini edinebilecek durumda değildir. Eğer çocuk yeterli bilişsel, sosyal ve duygusal düzeye erişmemişse ilköğretimde

sunulan becerileri kavramakta güçlük çekecektir.

Bir diğer tartışma konusu da ikinci 4 yılı kapsayan ortaokul döneminde ortaya çıkmıştır. Yeni haliyle ortaokullar düz, ve imam hatip olmak üzere iki bölüme ayrılmaktadır. Yani yeni sistemde 10 yaşında ortaokula gidecek olan çocuğun dini eğitim alıp almayacağı (düzeltiyorum iktidarın ve egemenlerin dini eğitimini) bu yaşta belli olacak.

Ortaokuldan sonra öğrencilerin lise öğrenimine açık öğretimle devam edebilecek olmaları sermayenin ucuz işgücü ihtiyacının kaynağını oluşturacaktır. Çocuklarının okul masraflarını karşılayamayacak durumda olan yoksul aileler çocuklarını açık öğretimle okutmak durumunda kalacaklardır. Böylelikle 'dini bütün' çocuk işçiler yetişip piyasanın ucuz işgücü ihtiyacına taze kan sağlamış olacaktır.

Kız Çocukları İçin 4+4+4

Bu sistemin önemli mağdurlarından birini de kız çocukları oluşturmaktadır. Zaten ülkemizde kız çocuklarının küçük yaşlarda evlendirilmesi gibi önüne acilen geçilmesi gereken bir durum söz konusuysen, yüzde 30'lara varan bir çocuk gelin oranı varken, yeni eğitim sisteminin bu oranı körüklemesi kaçınılmaz olacaktır. Açık öğretim sistemi kız çocuklarının orta okuldan sonra evlendirilmesinin, ev içine kapatılmasının önünü açacaktır.

Yine 4+4+4'e geçilirken zorunlu din derslerinin kaldırılması bir yana Hz. Muhammet ve Kuran dersleri de seçmeli olarak müfredata dahil edilmiştir. Başbakanın dindar gençlik istiyoruz söylemiyle de örtüşen bu durum öğrenciler arasında doğaldır bir ayrımcılık yaratacak diğer inançları görünmezleştirecektir. Kürtlerin anadilde eğitim talebinin, Alevilerin zorunlu din derslerinin kaldırılması talebinin, Ermenilerin, azınlıkların emekçilerin

taleplerinin dikkate alınmadığı tamamen AKP iktidarının ve sermayenin çıkarlarına hizmet eden bir eğitim sistemi eşit ve demokratik eğitim anlayışının çok uzağında durmaktadır.

AKP'nin kar hırsının sınır tanımadığını, sermayenin çıkarları doğrultusunda bütün alanlara saldırabileceğini yeni eğitim sistemini bu kadar hızlı bir şekilde uygulamaya koymasından görmüş olduk. Bu konuda en ufak bir muhalefete bile tahammül edemeyen AKP, yeni eğitim sistemiyle kendi iktidarını köklü bir şekilde sağlamlaştırmayı amaçlamaktadır.

Önümüzdeki Dönem Gençlik Mücadelesinde;

Yükselen öğrenci hareketi içerisinde yer almak ve alanda kampüste faaliyetin içinde olan Özgürlükçü Gençlerin sayısını arttırmak, yeni dönemin öznel koşullarına hakim yeni dönem gençliği ile ilişkilenen kadro profilini yakalamak ve geliştirmek bu dönemde oldukça kritik.

barış özer

AKP iktidarın 3. döneminde yaptığı politik hamleler sonucu süreci getirdiği nokta, birçok açıdan final anlamı teşkil etmekte. İktidarının geldiği zirve noktasında birçok açmaz ile yüzleşmesi ve açmazlara karşı hamlelerini bir "ileri" noktaya taşıma gayreti AKP iktidarının meşruluğunu ise zora sokmakta.

Pekçok meselede önemli direnç odakları ile karşılaşan iktidar, sermayenin çıkarlarını savunma ve ilerletme noktasında sık sık açmazlar yaşamakta. Sürece gençlik hareketinin penceresinden baktığımızda ise yükseköğretim alanına dair uyguladığı dönüşüm politikaları, eski hamlelere nazaran AKP iktidarının devamlılığının garantisi anlamını taşımakta. Bunun oldukça bilincinde olan iktidar, hamlelerini oldukça planlı bir şekilde devreye sokuyor, hatta bu hassasiyeti yer yer hamlelerinin kısa vadeden orta vadeye-orta vadeden uzun vadeye sarkmasından anlayabiliyoruz.

Elbette bu girişimleri "kontrollü" bir şekilde devreye sokmasının başlıca sebebi; başta Kürt sorununda ve bölgesel açımda yaşadığı tıkanma olmak üzere kadınlar-alieviler-yoksullar ve Kürtler cephesinde karşılaştığı direniş odaklarıdır. Böylesi bir süreçte gençlik cephesinden doğru gelecek bir direniş tüm planları bozabilir. Kürt sorunundan, Suriye'de devam etmekte olan savaşa v.b birçok denklemde rol alan iktidar, sermayenin içine girdiği yeni dönemin gerekliliklerini yerine getirme noktasında var olan kabiliyetleri ile sahnede.

Şimdi elbette bu yazıda merceğimizi tuttuğumuz gençlik alanı tüm bu denklem-

lerden bağımsız düşünülemez, ancak hala bu cephede gelişen olaylar öğrenci hareketinin bilindik reflekslerinden ötesine geçebilmiş değil. Geline bu noktada gençlik hareketinin sürecin bütününe gören bir yerden nasıl konum alması gerektiği ve elbette ÖGD'nin böylesi bir süreçte alması gereken konum meselesine yoğunlaşmalıyız.

Gençlik Hareketi

İktidar açısından durum böyleyken, meselenin diğer tarafında kendini var eden gençlik hareketi ise ileri çıkışları, ivme kaybetmeleri... vb gerilimleri ile kendini var etmekte. AKP iktidar döneminde bu noktaya kısa bir zamanda gelinmedi, yaşanan süreçlerde ise gençlik hareketi aldığı pozisyonlar ile kendini birçok alanda geliştirdi ve önemli bir güç biriktirme dönemi yaşadı.

Akademik alana yönelik hamlelere karşı örgütlediği refleks eylemlerle ne kadar hazır olduğunu, iktidarın bir adım daha ileri attığı takdirde karşısında ne gibi bir direniş odağını var edeceği mesajını güçlü bir şekilde vermiş oldu. Şimdilik gençlik cephesinde hareketlilik doğrudan-ufak

saldırlara karşı örülen tepkilerle sınırlı. Bu duruma gençlik hareketi yabancı değil hatta bu tarz eylemlilikler gençlik hareketinin karakterini yansıtmakta ve gençlik, bu dönemde de bunun başarılı örneklerini sergilemekte.

İkinci evre olarak bahsettiğimiz orta-uzun vadeli dönüşümleri püskürtmekte başarılı girdiler örülen kapsamlı bir duruş henüz yok. elbette bu durum gençlik hareketini de aşan bir yerden toplumsal muhalefetinin ve sınıf hareketinin zayıflığı ile göbekten bağlı. Peki bu dönüşümleri durduracak veya geriletecek düzeyde bir mevzi örmenin koşulları var mı? Bu elbette, gençliği ve mücadelesini masaya yatırabileceğimiz başka bir yazının konusu, biz var olan noktada yoğunlaşmalı ve bu koşullar ışığında taktik konum alışımız üzerine tartışma yürütmeliyiz.

Nasıl Konum Almalı?

Böylesi dönemler bir yandan muhalefeti geniş kesimlere yaymanın önemli bir fırsatı olarak şekil alsada, esasen gelecek dönemi karşılama noktasında niteliğin, kadro kalitesinin ve birikiminin rol oynayacağı kritik süreçler olma özelliğini ba-

Genç Sen belirttiğimiz tüm politik süreçlerden doğru yola çıktığımızda, öğrenci hareketi içerisinde konum alabilecek ve oluşabilecek kriz anlarında ve eylem potansiyellerinde rol oynayabilecek yegane öznelerden biri olarak süreçte kendini var etmekte. Bizlerin de sürecine omuz vermesi ile zenginleşen ve manevra kabiliyetini arttıran sendika yeni dönemi göğüsleme noktasında bir adım önde.

GÖREV ve SORUMLULUKLAR

rındırmakta. İkinci konferansımızda yaptığımız tespitler üzerine aldığımız daha kitlesel, daha örgütlü olma yolundaki yönelimimiz süreçle birebir örtüşmekte.

Bu yönelim bizlere örgütsel anlamda geldiğimiz nokta açısından da başka bir gerilimi dayatmakta, öğrenci hareketi içerisinde derinleşme ve gençlik kesimlerinin bütün özneleri ile ilişki kurup harekete geçirme. Tüm bunlar ve dahası yeni döneme ve örgütsel anlamda geldiğimiz noktaya baktığımızda bizlere ileri bir noktada mevzilenmeyi dayatıyor.

Şimdi Özgürlükçü Gençler olarak kuruluş döneminin ruhu ile bir kez daha yoğunla-

şıp hedeflediğimiz noktaya ulaşmak için hamlelerimizi yapmalıyız. Ama bilmeliyiz ki, bu konum eskisinden ağır, karmaşık ve gerilimli olacaktır. Birçok alanda aynı anda politika yapmayı, eskinin tüm alışkanlıklarından sıyrılmayı ve politika yapış biçimimizi ilerletmeyi bizlere dayatacak olan bu konumu keşfetmek ve kendi tarzımızla orada sağlam pozisyonlar almak üzere yola çıkmalıyız.

Yükselen öğrenci hareketi içerisinde yer almak ve alanda kampüste faaliyetin içinde olan Özgürlükçü Gençlerin sayısını arttırmak, yeni dönemin öznel koşullarına hakim yeni dönem gençliği ile ilişkilenen

kadro profiline yakalamak ve geliştirmek bu dönemde oldukça kritik. Öğrenci hareketinin özellikleri itibari ile sürekliliği olan ve politikasını alana yediren-dayatan bir tarzın ısrarcısı olmak, en önemlisi baz aldığımız öğrenci gençlikten uzaklaşmamağın için biri olabilmeyi zorda olsa başarabilmek.

Tüm bunlar önümüzdeki süreçte bizleri bekleyen görevlerden öne çıkanlardan bazıları, Genç Sen süreci ile yoğunlaşan faaliyetimiz birçok alanda ve zeminde devam ederken, Sosyalist Yeniden Kuruluş tartışmaları ile bir ileri mevziye sıçratılma potansiyelini barındırmakta.

Genç Sen

Genç Sen belirttiğimiz tüm politik süreçlerden doğru yola çıktığımızda, öğrenci hareketi içerisinde konum alabilecek ve oluşabilecek kriz anlarında ve eylem potansiyellerinde rol oynayabilecek yegane öznelerden biri olarak süreçte kendini var etmekte. Bizlerin de sürecine omuz vermesi ile zenginleşen ve manevra kabiliyetini arttıran sendika yeni dönemi görüşleme noktasında bir adım önde.

Ayrıca uzun bir değerlendirmeyi hak eden, ama kısaca değinerek geçeceğim 9 Kasım Büyük Öğrenci Mitingi, gençlik hareketinin son yıllarda ürettiği önemli

organizasyonlardan biri ve süreçte Genç Sen'in payı büyük. Biz Özgürlükçü Gençlerin alan faaliyeti noktasında önemli tartışmalar/değerlendirmeler sonucunda bütün enerjimiz ile sürecinde yer almaya karar verdik.

Genç Sen, önümüzdeki sürecin önemli belirleyenlerinden biri olmaya aday. Genç Sen içerisinde dostlarımızla kurmaya çalıştığımız ortak dil, politik duruş, manevra v.b pozisyonlar olumluluğu ile devam etmekte, kendi çıkarlarımızı aşan, gençlik hareketinin bütününün çıkarlarını masaya yatıran ve önemseyen, politik hamlelerini buradan kuran anlayış sendikada kendini var edebilmelidir. 6. Olağan Kongresi'ni sonuçlandıran sendika, yeni dönemde ortak aklı büyüterek kampüsün öncü öznesi olma yolunda emin adımlar atma sorumluluğuyla yolunu yürümekte.

HDK Gençliği

Genel anlamda kongre fikriyatı üzerine değerlendirme yapmadan HDK Gençliği üzerine değerlendirme yapmak eksik kalacaktır, lakin

uzun erimli gözlemlerimiz sonucu HDK Gençlik organizasyonunu konusunda anlamaya yönelik süreç işletmeye açık olmak gerekli. Öncelikle HDK Gençliğine biçilen misyon nedir? Yapı ne yapacağına, nasıl konum alacağına dair kendi alanını geliştirici, kendisini çekim merkezi yapacak tartışma süreci yürütmelidir. Bu anlamda bir fikir netliğine varılması gerekmekte, yoksa ana ekiplerinin kongre fikriyatına biçtiği misyonu aşacak, gençlik mücadelesinin ihtiyaçları dahilinde bir organizasyon olmaktan uzak kalacaktır. Önümüzdeki dönem de diğer gençlik yapıları ile etkileşim halinde olarak HDK Gençliğine dair süreç işletme meselesi gündemlerimiz arasında yerini almalıdır.

Sosyalist Yeniden Kuruluş

Tartışma süreçlerinin önemli öznelerinden biri olarak SYK sürecinin içinde yer almaktayız, gerek SDP-TÖP sürecinde gerek daha sonra oluşan SYK-PGs (5'li süreç olarak bilinen) sürecinde gençlik alanına yönelik yaptığımız hamlelerle, zemini oluşturmaya yönelik girişimlerimiz ile yeniden yapılanma ve birlik süreçlerinde üstümüze düşenin fazlasını yapmış bulunmaktayız. SYK olarak şekillenen son süreçte de başta gençlik alanı olmak üzere sürecin bütününde rol alma noktasında ısrarlıyız. Gençliğin

rengini katacağı, sürecini belirleyeceği bir yeniden kuruluşun en önemli öznesi olan Özgürlükçü Gençler, önümüzdeki süreçte de SYK tartışmalarının ve pratiğinin sürükleyici gücü olacaktır.

Değindiğimiz tüm başlıklarda da olduğu gibi SYK sürecinde de baz alacağımız mesele gençliğin ve mücadelesinin kendisi olacaktır. Doğrularımızı, savunduklarımızı ve kırmızı çizgilerimizi oluşturacak tek ve yegane olay budur. Süreçte yaşanacaksa gerilim veya tartışmaların yalnızca bu

minvalde ve zeminde olması gerekli ve doğru olanıdır, diğer türlü tartışmalar gerek süreç için gerekse de içerisinde yer alacak özneler için yıpratıcı-gereksiz olandır. Biz Özgürlükçü Gençler gençlik mücadelesinin ihtiyaçları doğrultusunda tartışmalarda yer alma, gençliğin mücadelesini ve enerjisini yeniden kuruluşun yaratacağı atmosfere kanalize etme, yeniden kuruluşun olumlulukları ve potansiyeli ile birleştirme noktasında ısrarcıyız.

Türkiye kiralık katillere ev sahipliği yapıyor!

Alevi katliamlarına tanıklık etmiş bir topluluk olarak Arap Alevilerinde oluşan ruh hali; Suriye'den sonra sıranın kendilerine geleceği biçiminde oldu. Yaşamsal kaygıların arttığı bir atmosfer yaşanıyor.

ali cabir

SURİYE'DEN HATAY'A

20 aydır devam eden Suriye'yi işgal girişimi şiddetini koruyor. Büyük Ortadoğu Projesi'ni (BOP) hayata geçirmek için, Arap Baharını arkalarına alan emperyalist güçler, Suriye'nin yanı sıra Türkiye'yi de karıştırıyor.

BOP'un sözcülüğünü yapan Türkiye, bölgede ABD'nin ve batılı emperyalistlerin taşeronluğunu yapıyor. Suriye'ye direkt müdahale yerine; onu içten, kiralık savaşçılar (El-Kaide, Selefilere, yeni olarak da Taliban) aracılığıyla çökertme planı var. Bu plan Türkiye'ye rağmen uygulanıyor.

Oysaki AKP Hükümeti bir an önce Suriye'ye Libya'da olduğu gibi direk müdahale edilmesini istiyor. Bu planı hayata geçirme arzusunda olan AKP, Suriye'den mültecilik akınını adeta teşvik etti. Bundaki amacı, sayısı artan sığınmacılarla tampon bölge oluşturmaktır. Sayısı 100 bini geçen sığınmacıları Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin (BMGK) gündemine sokmaya çalışan AKP başarılı olmadı. Çünkü tampon bölge direkt, sıcak savaş anlamına gelecektir. BMGK şu an için

bunu göze alamıyor. Yukarıda bahsettiğimiz yöntemi uygulamaya (en azından şimdilik) devam ediyor.

Arap Alevileri tedirgin

Bu tablo karşısında Türkiye'nin uyguladığı politikalar kendi iç huzurunu kaçıran cinsten. Suriye sınırındaki illere sığınma kamplarını yerleştiren AKP, bu illerdeki havayı kontrol edemez duruma geldi.

Basının da çokça işlediği; sığınma kamplarının önemli bir kısmının savaş kampları olarak kullanılması, halkta panik yarattı. Özellikle Arap Alevilerin yoğun yaşadığı Hatay'da gerilim yükselmeye başladı.

El Kaide militanları mahalle aralarında evler kiralarak, buralardan savaşı yürütüyorlar. Sınırlar tamamen onların elinde. Türkiye neredeyse kontrolün tamamını onlara vermiş durumda. Alevi katliamlarına tanıklık etmiş bir topluluk olarak Arap Alevilerinde oluşan ruh hali; Suriye'den sonra sıranın kendilerine geleceği biçiminde oldu. Yaşamsal kaygıların arttığı bir atmosfer yaşanıyor.

Savaş ayrıca, Hatay ekonomisini çökertti. Türkiye'nin en büyük ikinci tır filosuna sahip olan Hatay'da sınırların kapatılması üzerine bütün tırlar atıl hâle düştü. Bunun anlamı; şoförler, tamir-bakım işçileri işsiz durumda ve bakımını üstlendikleri aileleri açlıkla savaşıyor. Turizm, küçük tekstil ve bavul ticareti gibi sektörlerde de durum son derece endişe verici.

Halk Savaşarak veya Aç Kalarak Ölüme Zorlanamaz

İnsanlar ya savaşarak ya da aç kalarak ölmek zorunda değil. Hatay'da faaliyet yürüten dernekler, sendikalar, meslek örgütleri, siyasi partiler yanı başımızdaki savaşa karşı çıkmak için kurdukları, Suriye'ye Emperyalist İşgale Hayır Platformu'nun barış talepli eylemleri ve etkinlikleri, valilik tarafından yasaklanıyor.

En ufak bir girişimde gaz bombaları ve şiddet uygulanıyor. Bütün dünyaya barış mesajı veren, Hatay halkının kardeşçe yaşamına yakışır bir şekilde gerçekleşen 1 Eylül mitingi resmi yetkilileri tedirgin etti.

Barış talebi neden tedirgin ediyor?

Bu savaş bizim savaşımız değil. Bu savaş emperyalistlerin sömürge ve paylaşım savaşlarıdır. Savaşanlar ve ölenler halktır. Patlayan bombalarla, savaş ortamının daha da derinleştiği yoksulluğu, açlığı kabul lenmiyoruz. Bugüne kadar Arap'ı, Kürt'ü, Ermeni'si, Süryani'siyle; Alevi'siyle, Sünni'siyle, Hıristiyan'ıyla, Yahudi'siyle kardeşleşmeyi yaşam biçimi haline getiren Hatay halkının savaşa karşı durması kadar doğal bir şey yoktur.

Hatay'daki fiili OHAL uygulamanın kaldırılması, Hatay'ın barış ve huzur ortamına yardımcı olur. Her fırsatta kardeşlik fotoğ-

rafı çektiren ve mesajlar veren Vali ve hükümet; kendi politikaları sonucu bozulan barış ortamının faturasını halka kesmeye çalışması kabul edilemez. Yasakçı zihniyetlerinin Suudi Kralı'ndan farkı var mı? Gericici diye nitelendirerek, medeniyet taşımak istediğiniz ülkelerdeki uygulamaların (baskıcılığın, ayrımcılığın, düşünce ve ifade özgürlüğünü engellemenin) aynısını kendi halkınıza uygulamaktasınız.

Savaşa karşı onurlu barışı; açlığa, yoksulluğa, işsizliğe karşı ekonomik eşitliği; ötekileştirmeye karşı hemhal olmayı savunmak için sonuna kadar mücadele edeceğiz.

Bugüne kadar Arap'ı, Kürt'ü, Ermeni'si, Süryani'siyle; Alevi'siyle, Sünni'siyle, Hıristiyan'ıyla, Yahudi'siyle kardeşleşmeyi yaşam biçimi haline getiren Hatay halkının savaşa karşı durması kadar doğal bir şey yoktur.

HAYATI ÖZGÜRLÜĞÜN MAVİSİNE

Sosyalist Yeniden Kuruluşçu Gençlerin bugüne dek farklı hayatlar yaşamış olduğunun bilinciyle davranarak, bu bilincin sağlayacağı sabır ve azmi göstererek, kolaydansa zoru tercih ederek yürümeliyiz.

BERABER BOYAYALIM

Yiğithan Kavukçu

Sosyalist Yeniden Kuruluş süreci, önceden belirlenen takvime uygun olarak yoluna devam ediyor. Gerek sürece ön ayak olan bileşenlere mensup olan, gerekse de dünya kadar örgütsüz olup da bugün Sosyalist Yeniden Kuruluş bayrağı altında toplanmayı tercih eden komünistler; hem pratik faaliyet içerisinde yan yana gelerek hem de sadece çerçeve metin tartışmalarından ibaret olmayan birçok mecrada politik görüşlerini ortak potada eriterek yol alıyor.

Sürecin sağlıklı ilerleyebilmesi ve bütünlüklü bir insanın gerçekleşebilmesi için her ilde ve her alanda faaliyet yürüten komünistlerin eşgüdümlü ilerleyişini tesis etmek büyük önem taşıyor. Her ne kadar kuruluş sürecinin doğal akışına uygun olarak, şimdiye kadar ortak merkezi kurulun ve il koordinasyonlarının faaliyeti ön plana çıkmış olsa da esasen partiyi var edecek olan sahada yaşanacak kaynaşmadır. Partinin dokusu, bölgelerde ve alanlarda yürütülecek pratik faaliyet ve tartışma içerisinde oluşacaktır.

Elbette Sosyalist Yeniden Kuruluş bayrağını layığına yükseğe dikmek için hayat herkesi olduğu gibi komünist gençleri de görev başına davet ediyor. Komünist özneye dinamizm katacak ve onun gelecek ufkunu genişletecek olanların, bugünün sosyalizmini oluştururken “zamanın ruhu”nu partinin iç hayatına taşıyacak olanların en ön safında gençler yer almalıdır.

Gençlik mücadelesi içerisinde kazanmış olduğumuz ustalığı; derinliği, öngörüyü, taktik manevra kabiliyetimizi daha yüksek bir zeminde yeniden kurmak için kolları sıvamalıyız.

Süreç ve Sorumluluğumuz

Komünist öznenin gençlik politikalarının oluşturulması, gençlik çalışmasını hangi araçlarla ve hangi tarzla yürüteceğinin belirlenmesi bizlerin sorumluluğudur. Yıllardır istikrarla ve sürekli ritmi artırarak, hedeflerimize vararak ve daha büyük hedefler belirleyerek sürdürdüğümüz gençliğin özgürleşme kavgasına adres olma çabamız ve bu çabamız sırasında birçok değer yaratarak kazandığımız azımsanmayacak başarılarımız sorumluluğumuzu büyütmektedir.

Komünist öznenin gençlerle nasıl ilişkileneceği sorusuna cevap üretebilmek için dokumuzu ve birikimimizi Sosyalist Yeniden Kuruluşçu Gençlere mâl etmeliyiz. Gençlik mücadelesi içerisinde kazanmış olduğumuz ustalığı; derinliği, öngörüyü, taktik manevra kabiliyetimizi daha yüksek bir zeminde yeniden kurmak için kolları sıvamalıyız.

Elbette, özgürlükçü mavimizi, komünist gençliğin harcına katmak, ancak Sosyalist Yeniden Kuruluşçu Gençler arasında kendimize biçtiğimiz misyona uygun bir yoğunlaşma içerisine girmekle ve bu misyonun bizden talep ettiği ilişkilene tarzını açığa çıkarabilmekle mümkün olacaktır.

Sosyalist Yeniden Kuruluşçu Gençlerin bugüne dek farklı hayatlar yaşamış olduğunun bilinciyle davranarak, bu bilincin

sağlayacağı sabır ve azmi göstererek, kolaydansa zoru tercih ederek yürümeliyiz.

Farklı nesnel koşullar içerisinde bulunmanın yarattığı farklı ruh hallerini anlayabilmeli ve tepkisel bir ruh haline bürünmekten kaçınarak, kendimize duyduğumuz güvenle kapsayıcı olabilmeliyiz. Elbette tüm bu yapıcı ve ilerletici konum alışların, yoldaşlaşmak istediğimiz gençlerce de gerçekleştirileceğini umuyoruz.

Karşılıklı ikna temelinde, birbirini anlayarak ve ön yargılardan sıyrılarak girilecek omuz omuza bir yürüyüş, farklılıklarımızı aşmamızı ve aşamadığımız yerde ise kazanabildiğimiz ortaklaşma düzeyini yitirmeden farklılıklarımızın bilincinde olarak, mümkün olduğunca bir arada durabilmemizi sağlayacaktır.

Bu temelde, Sosyalist Yeniden Kuruluşçu Gençler’in tarihsel çağrısına cevap vermeye haiz olduğumuzu göstermek için tartışma konularımıza odaklanmalı, bir yan yana gelişin mayası ne kadar sağlam olursa o kadar anlamlı olacağını bilerek hazırlık yapmalıyız. Öte yandan pratik faaliyet içerisinde ortaklaşmayı bir yönelim olarak rutin faaliyetimize yaymalı ve ama bunu kendi zeminimizi tanıtarak, paylaşarak, tüm Sosyalist Yeniden Kuruluşçu Gençlerin kendisini bu zeminde ifade etmesinin kanallarını açarak yapmalıyız.

Yarattığımız birikim, anlaşıldığı ölçüde hep beraber daha da zenginleştirilmeye açıktır ve özgürlük bayrağını hep beraber daha yukarıya taşımanın önünde, sahici bir engel olmadığının anlaşılması çok zaman almayacaktır.

[ÖZGÜRLÜKÇÜ GENÇLİK GELECEĞİ ÖRGÜTLÜYOR]

Güçlü bir gençlik muhalefeti oluşturmak için özgürlükçü ve devrimci gençliğin önünde meşakkatli bir süreç bulunuyor. Kürt halkının büyüyen mücadelesi, sosyalistlerin yeniden yapılanma süreci, gençliğin önüne çok yönlü bir organizasyon süreci koymakta.

Marks'ın, Hegel'den aktardığı gibi tarihte olaylar iki kez tekrarlanır. Fukuyama'nın batılı liberal demokrasilerin evrensel zafelerini ilan ederken "tarihin sonu"na geldiğimizi belirtmesi gibi RTE'de "ileri demokrasi"yi ilan ederek, ona 2071'e kadar misyon biçti. Fakat bunların hangisinin komedi, hangisinin trajedi olduğunu ayırt etmek oldukça güç.

İleri demokrasi kisvesi altında geliştirilen totaliter rejim, toplumun tüm kesimleri üzerine karabasan gibi çökmüş vaziyette. 5 yaşındaki çocuktan, 65 yaşında emekli olmaya çalışan insana kadar –sermaye sahipleri dışında- herkesin canını yakan bir iktidarla yüz yüzeyiz.

12 Eylül askeri darbesinden beri süregelen ve "terör, terörist, bölücü, vatan haini" kavramları üzerinden şekillenen güvenlik konsepti, emperyalistlerin kullanıp bir paçavra gibi kenara attığı cuntacıların tasfiyesiyle beraber en üst seviyesine ulaştı. Başta Kürt halkı olmak üzere, sendikacı, devrimci, öğrenci, gazeteci, aydın ve işçi-emekçiler, cemaat eliyle yaratılan kompolar yoluyla hapisanelere doldurulmaktadır.

RTE'nin "gereken neyse yapılacaktır" perspektifiyle "iblis" Naim'in "organik" pratiğinde görüldüğü gibi yapılan her basın açıklaması, gösteri, yürüyüş, pankartla ses duyurma vb. demokratik her eylem "kamuya zarar" şeklinde lanse edilmektedir. Eylemler, "örgüt propagandası

ve suçluyu övme" gibi yalan üzerine kurulu ithamlarla terörize edilmeye çalışılarak, insanlar öbek öbek toplanıp örgüt üyeliğinden yargılanarak, yıllarca tutsak alınmaktadır.

Üniversitelere de yansıyan bu saldırı dalgasına, kampüslerdeki polis varlığıyla korku ve baskı ortamı yaratılmasına, öğrencilerin üniversitenin yönetiminde hiçbir söz hakkı bulunmamasına ve bunlara karşı girişilen herhangi bir eylemlilikte yeniden "terörist" ithamıyla tutuklanma tehdidinin artarak sürmesine karşı mücadele sürüyor.

Yeni Yasalar ve Gençlik

Yeni Yükseköğretim Yasasıyla üniversitenin piyasa çarkının bir dişlisi haline getirilmesine, yapılan zamlar ve çarpık harç sistemiyle öğrencilerin Başbakanlık kredisi çekmeye ve kredi kartı kullanmaya zorlanmasına karşı, öğrenci gençliğin mücadelesi küçük çapta ve dağınık olmasına rağmen örgütleniyor, yükseliyor ve geliş-

Yiğitcan Yirmibeş

cek olan hareketin işaretleri her gün biraz daha beliriyor.

Ülke çapında yaratılan tablonun öğrenci gençliğe yansımaları çok yönlüdür. Liseli gençlik, 4+4+4 kısılcasına alınmakta, üniversiteli gençlik ise yükseköğretim kurumlarının militarist ve anti-bilimsel yapısı korunarak piyasaya entegre edilmesiyle yüz yüze bulunmaktadır.

YÖK'ün ismi "TYK" olarak değiştirilerek, öğretim içeriği de tekellerin ihtiyacına daha uygun olacak şekilde düzenlenecektir. Aslında neo-liberal politikalar çerçevesinde devletin küçülmesi icap ettiğinden YÖK'ün mevcut yapısı sistemle ters düşmektedir.

TYK, sistemin anti-demokratik özelliğini sürdürmekte. Yaratılacak 11 kişilik üniversite konseylerinde –yalandan da olsa- seçilmişler sayıca, atanmışlardan oldukça az tutulmaktadır.

Yeni Yükseköğretim Yasasıyla üniversitenin piyasa çarkının bir dişlisi haline getirilmesine, yapılan zamlar ve çarpık harç sistemiyle öğrencilerin Başbakanlık kredisi çekmeye ve kredi kartı kullanmaya zorlanmasına karşı, öğrenci gençliğin mücadelesi küçük çapta ve dağınık olmasına rağmen örgütleniyor, yükseliyor ve gelişecek olan hareketin işaretleri her gün biraz daha beliriyor.

Üniversite konseylerinde, üniversite bileşenleri yerine şirket yöneticilerinin bulunacak olması, şirketlerin kâr elde etmesi için çeşitli yatırımlarına mali kaynak yaratacak projelerin desteklenmesi, şirketlerin işine yaramayan fen-edebiyat fakültelerinin büyük bir bölümünün kapatılıp bilimin alanın daraltılması, bilginin piyasa değerine göre üretilmesi, bilimsel bilginin tekellerin inisiyatifine bırakılmasıyla sonuçlanacaktır.

Ayrıca üniversitelerin kaynak yaratma sürecinde, devlet desteği minimize edilerek külfet öğrencilerin sırtına bindirilecektir. Zira bunun ilk örneği İstanbul Üniversitesinde yemekhaneye yapılan yüzde 85'lik zamlarla ortaya çıkmıştır.

Gençlik ve Görevler

Güçlü bir gençlik muhalefeti oluşturmak için özgürlükçü ve devrimci gençliğin önünde meşakkatli bir süreç bulunuyor. Kürt halkının büyüyen mücadelesi, sosyalistlerin yeniden yapılanma süreci, gençliğin önüne çok yönlü bir organizasyon süreci koymakta.

Önümüzde duran 2013-14-15 seçimleri politik atmosferin kabarcığı ve insanların sürekli siyaset arenasında bulunacağı bir

süreç olacak. Bu sürece HDK gibi bir yapıyla güçlü bir şekilde hazırlanıyor olmanın büyük avantajları vardır. HDK'nin içinden bir partinin doğacak olması ve seçimlere bu parti etrafında hazırlanacak olması, bu partinin gençliğin çekim merkezi haline getirilmesi görevini önümüze koymaktadır.

Kürt gençliğinin ağır koşullar altında yürüttüğü aktif mücadelesi, batıya da kapsayacak şekilde merkezi ve sürekli bir gerçeklik kazanamamış olsa da yürütülen mücadele pratikleri birçok dersi içerisinde barındırmaktadır. HDK'nin gençlik ayağını oluştururken, bu mücadeleyi ortaklaştırmak ve sürekli bir demokrasi mücadelesi geliştirmek oldukça önemlidir. Gençlik meclislerine sıkıca sarılmak, yaygınlaşmasını sağlamak ve olabilecek tüm eylemlerde ortak hareket etmenin yolları aranmalıdır. Yeni bir örgütlenme şeklinin olması ve kuruluş aşamasında olduğu için bazı muğlaklıklar taşınması bizleri yanlışlığa düşürmemeli, eleştiri yapacağım diye var olan mücadele imkânlarının yok edilmesine müsaade etmeden, gelişecek pratik süreçler içerisinde şekillenen bir siyaset mekanizması oluşturulmalıdır.

Sosyalist Yeniden Kuruluş

Çeşitli gençlik yapılanmalarının yan yana gelerek eşit temsil hakkı çerçevesinde, bağımsız bir gençlik örgütü oluşturması ve bunu yaparken siyasi yapılanmaların yanında kol, kulüp ve öğrenci derneklerinin de buraya katılmasını sağlayacak iradeyi ortaya koyması gerekmektedir. Yerellerin özgün koşullarını ve her üniversitenin farklılıklarını göz önünde tutacak bir organizasyonun oluşumu yönünde çalışmak özgürlükçü gençliğin en temel görevi olmalıdır.

Bu görevlerin gerçekleşmesinde yine en büyük görev genç komünistlere düşmektedir. Gelişen Sosyalist Yeniden Kuruluş sürecinin, böyle bir konjonktürü hazırlamak için bulunmaz bir fırsat olduğunu görebilen genç komünistler mücadelelerini ortaklaştırmalıdır.

Genç komünistlerin muhalif gençlerin devrimci, öncü öznelere görevbilmesi ve onları Yeniden Kuruluş Partisi'nin etrafında örgütlemesi, partiyi devrimci gençliğin partisi haline getirmesi en önemli görevdir. Devletin istediği kalıplara henüz girmemiş öğrenci gençliğin, komünist fikirlerle buluşması, onun yıkıcılığını kat be kat arttıracaktır. Yukarıda saydığımız görevlerin üstesinden başarıyla gelebilen gençlik, bu barbarca düzenin yıkılmasında ve sosyalizmin inşasında yetenekli öncüler olarak yerini alacaktır.

Tutuklu öğrenciler

Başta Kürt gençleri olmak üzere devrimci, özgürlükçü gençliğe yönelik tutuklama furiasını boşa çıkarmak, hakları yenilenlerin sesi olmak adına süreci oldukça iyi yönetebilen bir inisiyatif olan TÖDİ'nin ses getirici etkisi artarak sürmekte ve gençlik hareketlerine özgün yöntemler katmaya devam etmektedir.

Tutuklu öğrencilerle dayanışmak, geliştirilen komploları boşa çıkarmak ve bu sorunu sürekli gündemde tutmak üzere

TÖDİ ciddi işler yapmaktadır. Tutuklu öğrencileri dert ediyormuş gibi yapan ancak popülist çerçeveyi aşamayan, dolayısıyla Kürt gençlerini görmezden gelerek, faaliyeti iyi üniversitelerin yüksek puanlı fakültelerinde okuyan öğrencilerle sınırlandıran bir perspektifi başından beri dışlayan TÖDİ, bu mücadeleyi ülke çapında yaymanın imkanlarını geliştirecektir.

Ayrıca öğretim üyeleriyle geliştirdiği ortaklaşmayla akademik mücadeleye ders olacak ilişkiler geliştiren TÖDİ, "Öğrencime Dokunma İnisiyatifini" ile birlikte yapılan etkinliklerin etkisinin öneminin farkında olarak, mücadeleyi çeşitli ittifaklarıyla geliştirilip yaygınlaştırmak için mücadelesini sürdürmektedir.

[Bu Kampüste HETEROSEKSİST DÜZENE KARŞIYIZ!

r. can

Kendi kampüsümüzde ve tüm kampüslerde var olan heteroseksist düzene, homofobiye, bifobiye ve transfobiye karşı "Ege Üniversitesi'nde heteroseksist düzene karşıyız!" şiarıyla yola çıkıyoruz.

İzmir Ege Üniversitesi öğrencileri olarak kendi kampüsümüzde ve tüm kampüslerde var olan heteroseksist düzene, homofobiye, bifobiye ve transfobiye karşı "Ege Üniversitesi'nde heteroseksist düzene karşıyız!" şiarıyla yola çıkıyoruz. Bu dönemde çalışmalarına yeni başlayan ve öğrenci kulübü/topluluğu olmayı hedefleyen ve çalışmalarına da tam olarak bu doğrultuda başlayan biz Ege Üniversitesi ayrımcılık karşıtı öğrenciler olarak Ege Üniversitesi'nde toplumsal cinsiyet, cinsel

yönelim, cinsiyet kimliği, homofobi, bifobi, transfobi, queer, şiddet, taciz ve tüm ayrımcılık konularında kampüs içinde farkındalık yaratmayı, mevcut düzendeki bir takım aksaklıkları görünür kılmayı, örgütlenmeyi ve faaliyetler yürütmeyi hedefliyoruz.

Bugün özellikle iktidarın baskısının her türlü alanda hissedildiği gerici bir ortamda bulunuyoruz. LGBT bireyler olarak var olduğumuz her alanda da farklı farklı hak

ihlalleri ve ayrımcılıkla karşı karşıyayız. Özellikle eğitim hayatında yaşadığımız cinsiyetçi, heteroseksist, ataerkil, ırkçı bir eğitim modeline karşı bir araya geliyoruz. Çünkü biz eğitimin her düzeyinin eşitlik temelinde yeniden yapılanması gerektiğini, ders kitapları ve materyallerin cinsiyetçi referanslardan arındırılması gerektiğini düşünüyoruz. Bunun ötesinde kampüste eşcinsel, biseksüel ve transgender bireyler olarak maruz kaldığımız taciz ve şiddete karşı örgütleniyoruz.

YOLA ÇIKIYORUZ!

“Eşcinsellerin kurtuluşu, heteroseksüelleri de özgürleştirecektir!” şiarımızı buradan bir kez daha yineleyerek, çeşitli demokrasi mücadelesi yürüten dernekleri, siyasi partileri, öğrenci topluluklarını da aynı devrimci dayanışmaya çağırıyoruz.

Ege Üniversitesi Ayrımcılık Karşıtı Kulüp/topluluk olarak, öğrencileri sindirme politikası yürüten Ege Üniversitesi Rektörlüğü'ne rağmen, kampüs içinde yaşanan tüm hak ihlallerine ve ayrımcılığa karşı ilk toplantımızı yapmış bulunmaktayız. Yol haritamızı hazırlarken, ön hazırlıklarımızdan biri olarak farklı üniversitelerde benzer amaçla kurulmuş topluluklarla iletişime geçiyor, deneyim aktarımlarını alıyoruz. Çeşitli kulüp tüzüklerini inceliyor, aramızda değerlendiriyoruz. Kulübümüzü farklı bir yaşamı örmenin araçlarından biri olarak kurguladığımız için, kulüp tüzüğünü- kulüp işleyiş biçimini de, gerçekleştirmesi için mücadele ettiğimiz yaşama uygun hale nasıl getireceğimizi

konusuyoruz. (Kulüplerde var oluş biçimimiz, karar alış biçimlerimiz, kararlarımızı yaşamda uygulama biçimimiz vs.) Aynı zamanda çeşitli akademisyenlerle iletişime geçerek, kulüp kurma ihtiyacımızı ve amaçlarımızı anlatıyoruz. Tırnaklarımızla kazıyarak açtığımız bu yolda, akademik çevrenin de bizi desteklemesini ve mücadele alanımızı genişletmesini talep ediyoruz.

Faaliyetlerimize LGBT (lezbiye, gey, biseksüel ve trans) hareketini temel alan bir zeminden tüm azınlıkların uğradıkları her türlü ayrımcılığa karşı okumaları tartışma atölyeleri ile başlayacağız. Ardından film gösterimleri, açık toplantılar, piknikler, partiler, çeşitli spot afiş-

ler, eylemler, paneller ve seminerler gibi etkinliklerle devam edeceğiz.

Her ne kadar Ege Üniversitesi'nde LGBT alanına dönük bir faaliyetin olmamasından doğan eksikliği doldurmak üzere yola çıkmışsak da, esasen varolma mücadelemizi verirken, toplumun ezilen, yok sayılan tüm kimlikleriyle ve demokrasi mücadelesi yürüten tüm öğrencilerle dayanışma içinde olacağız. “Eşcinsellerin kurtuluşu, heteroseksüelleri de özgürleştirecektir!” şiarımızı buradan bir kez daha yineleyerek, çeşitli demokrasi mücadelesi yürüten dernekleri, siyasi partileri, öğrenci topluluklarını da aynı devrimci dayanışmaya çağırıyoruz.

[AKP'nin Politikaları Kadını Ev Hapsine Doğru Götürüyor EMEĞİME, BEDENİME, KİMLİĞİME DOKUNMA!]

ezgi kanat

Torba yasayla kadın istihdamını azaltmayı hedeflediğini açıkça gösteren devlet, bunu kadınların yoğun olarak çalıştığı esnek çalışma biçimlerini arttırarak yapmıştı. Ardından çok uzun zaman geçmeden 4+4+4 eğitim sistemiyle eğitime dair her şeyi altüst ederek, kadınları sistemli bir şekilde eve kapatmanın yollarına birini daha eklemiş oldu.

Hükümet, tüm bunlar yetmedi, biz kadınların cinselliğine de müdahale edelim diyerek; geçen mayıs ayında yaptığı çıkışla kürtaj tartışmalarını başlattı. Kürtaj günümüzde Türkiye'de tartışılmayan bir konuyken, Başbakan 'Kürtaj cinayettir' diyerek, kadın düşmanlığını bir kez daha gözler önüne sermiş oldu. Kadınlar; sağlıklı, güvenli, ücretsiz kürtaj taleplerini dile getirirken Erdoğan -şaka gibi- bizi 50 yıl öncesinin tartışmalarına götürmek istedi ve nitekim başardı da... Bunları da ahlak, namus kisvesi altında yapmaktan geri durmadı üstelik. Erdoğan cinayettir der de hükümetin öteki sözcüleri de bu konuda yorum yapmadan dururlar mı? Sağlık bakanı, 'Kürtaj tamamen yasaklanabilir, gerekirse devlet bakar' derken; Melih Gökçek, 'Anası olacak kişinin hatasından dolayı çocuk niye suçu çekiyor, anası kendini öldürsün.' diyerek erkek egemenliği nasıl meşrulaştırdıklarını ve anneliği nasıl "kutsallaştırdıklarını" ayan beyan ortaya serdiler.

GEBLİZ Sistemiyle izlenmek istemiyoruz!

Türkiye kadın hareketi tüm bunlar karşılığında, örgütlediği eylemlerle, topladığı imzalarla tepkisini en sert biçimde dile ge-

Biz kadınlar; haklarımızdan kocaya, babaya bağlı olarak değil; özgür bireyler olarak yararlanmak istiyoruz. Tahrik indirimlerine son verilmesini, sanıklara hak ettikleri cezaların verilmesini talep ediyoruz.

tirdi. "Benim bedenim benim kararım" diyerek yürüttüğümüz mücadele sonucunda kürtajı yasaklayamadılar. Ancak yine bedenimiz üzerinde tahakküm kurma çabalarından vazgeçemediler. GEBLİZ (gebe, bebek, lohusa izleme sistemi) sistemiyle, belki bebek ölümlerini belli bir ölçüde azalttılar ama zaten var olan namus cinayetlerine, aile facialarına da kapıyı ardına kadar açmış oldular.

Bununla da yetinmediler, bir de yine kadınların kullandığı ertesi gün hapı için harekete geçtiler. Artık gebelikten şüphe ettiğiniz vakit eczaneye gittiğinizde, bu hapı alırken, kim olduğunuz ve kaç tane aldığınız kayıt altına alınacak. Gereşesini de maliyet analizi çıkarıp, doğum kontrol yöntemlerini yaygınlaştırmak olarak açıkladılar. Hal böyle olunca düşünmeden edemiyoruz. Neden sadece kadının korunma yöntemlerine müdahale ediliyor? Bölünerek çoğalmıyoruz ya...

Erkek Yargı Kendini Korumaya Devam Ediyor...

Onlar bizim bedenimizle uğraşıp dururken, bizler hala aşk, sevgi, namus, töre adı altında öldürülüyor, katlediliyor. Üstelik bir de çok seviyor, kıskanılıyor da ondan öldürülüyor.'Tahrik ettiğimiz için tecavüze uğruyoruz. 13 yaşındayken 26 kişinin tecavüzüne uğradığımız da bunu kendi rızamızla yaptığımız söyleniyor bize. Üniversitede erkek arkadaşımız

ondan öldürülüyor.'Tahrik ettiğimiz için tecavüze uğruyoruz. 13 yaşındayken 26 kişinin tecavüzüne uğradığımız da bunu kendi rızamızla yaptığımız söyleniyor bize. Üniversitede erkek arkadaşımız psikolojik rahatsızlıklarından dolayı burnumuzu kırıyor; okuldan ceza almasını talep ediyoruz; kanıtlanana kadar suçsuzdur deniliyor. O ceza almıyor; biz tehditler almaya devam ediyoruz. Genç, yaşlı, zengin, fakir olmamız fark etmiyor. Hepimiz gerek fiziksel, gerek cinsel, gerek psikolojik, gerek ekonomik olsun, şiddetin birçok türüne maruz kalıyoruz.

Biz kadınlar; haklarımızdan kocaya, babaya bağlı olarak değil; özgür bireyler olarak yararlanmak istiyoruz. Tahrik indirimlerine son verilmesini, sanıklara hak ettikleri cezaların verilmesini talep ediyoruz. Yaşlılara, çocuklara bakmak, evlere hapsolmek istemiyoruz. Esnek, güvencesiz işlerde değil, tam zamanlı statülü işlerde çalışmak istiyoruz. Üniversitelerde cinsiyetçi eğitime hayır diyor geceleri de sokakları da istiyoruz.

Bugüne kadar hep haykırdık; bundan sonrada haykıracağız... Vardık, varız, var olacağız...

Erkek Yargı Kendini Korumaya Devam Ediyor...

Onlar bizim bedenimizle uğraşıp dururken, bizler hala aşk, sevgi, namus, töre adı altında öldürülüyor, katlediliyor. Üstelik bir de çok seviyor, kıskanılıyor da ondan öldürülüyor.'Tahrik ettiğimiz için tecavüze uğruyoruz. 13 yaşındayken 26 kişinin tecavüzüne uğradığımız da bunu kendi rızamızla yaptığımız söyleniyor bize. Üniversitede erkek arkadaşımız

psikolojik rahatsızlıklarından dolayı burnumuzu kırıyor; okuldan ceza almasını talep ediyoruz; kanıtlanana kadar suçsuzdur deniliyor. O ceza almıyor; biz tehditler almaya devam ediyoruz. Genç, yaşlı, zengin, fakir olmamız fark etmiyor. Hepimiz gerek fiziksel, gerek cinsel, gerek psikolojik, gerek ekonomik olsun, şiddetin birçok türüne maruz kalıyoruz.

sibel yılmaz

Günümüzde modern kentler, kapitalist sistemin devamlılığını ve kapitalist eşitsizliğe dayalı sermayenin birikimini sürdürmek için inşa edilmiş alanlardır. Bunun olmazsa olmazı ise kentlerin kullanım değeri değil, değişim değeridir.*

Türkiye’de “kentsel dönüşüm (afet yasağı)” adıyla çıkarılan projelere bakıldığında, kentlerin değişim değerine büyük önem atfedilmekte. Bunun altında yatan şey ise sermayenin kentlere hızlıca akışıdır. Kapitalist düzende sermaye krizlerle karşılaştığı noktada, kendini yeniden üretebilmek için yeni projeler, planlar ortaya atar. Kentsel dönüşüm projeleri bunlardan bir tanesidir.

AKP hükümeti, diğer burjuva partilerine oranla iktidara geldiği günden itibaren bu projeleri daha sık dillendirmekte, zaman kaybetmeden sermaye ile işbirliği halinde projeyi hayata geçirmek için elinden geleni yapmaktadır.

Kâr mantığı üzerine kurulu kapitalizmde yoksul halkın, işçi ve emekçilerin tüm toplumsal ihtiyaçlarını karşılayabileceği, sağlam konutlarda hayatlarını idame etmesi mümkün değildir. Milyonlarca insanın evsiz barksız olduğu, sokaklarda yaşadığı, dünyanın “gelişmiş” kapitalist ülkelerine baktığımızda, sorunun kapitalist sistem içerisinde çözülemeyeceği kesin.

TOKİ'nin icraatları

Felaketlere dayanıklı konut yapımının maliyeti göz önüne alındığında, TOKİ'nin halk kitlelerinin yararına konut inşa etmesini beklemek, büyük bir yanılgı olur. 3 Temmuz'da Samsun'da yaşanan selin, büyük bir felakete dönüşmesi, bu gerçeği gözler önüne serdi.

Zemin katlarda yaşayan kapıcı ailelerinin, çocukların aralarında bulunduğu

Sermayenin önündeki her türlü engel kaldırılarak, inşaat sektöründe olabildiğince hızlı bir büyümeye gidilmiştir. Çevre ve Şehircilik Bakanı Ertuğrul Bayraktar tarafından gündeme getirilen 2B alanlarının satışını sağlayan yasa, rantal dönüşüm planı olan kentsel dönüşüm yasası, yapı denetimleri yasası, yabancılara gayrimenkul satışını serbest kılan yasa, Mayıs ayında meclisten geçirildi.

Yasalar Ne Anlama Geliyor?

Bu yasalara göre riskli bölgeler kapsamındaki alanlarda her türlü inşaatı yapma, yaptırma yetkisi Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'nda olacak. Bakanlık istediği takdirde TOKİ'yi devreye sokabilecek. TOKİ ve diğer büyük inşaat şirketlerinin ağzını sulandıran bu yasa ile önlerinde büyük kâr kapıları aralanmış olacak. Tabii bankalara da yeni konut kredileri sayesinde büyük fırsat doğmuş oluyor.

Ayrıca, proje kapsamındaki yerlerde yaşayan yoksullar evlerinden zorla çıkarılıp,

yaşadıkları yerler talan edilmektedir. Tarihi ve kültürel değerler hiçe sayılarak, şehrin özgün dokusu yok edilmektedir.

İstanbul Sulukule’de yaşayan Romanlar, toplumsal yaşamdan koparılarak, yerleşim yerleri zorla alıkonuldu ve evleri istimlak edildi. Yapılan lüks sitelere ise zenginler yerleşmiş durumda. Zaten burjuvaziye hitaben yapılmış bu alanlara işçi, emekçi halkın yerleşmesi mümkün değil. Onlar için bataklık alanlara ve dere yataklarına inşa edilmiş konutlar mevcut! Üstelik bu mezar evlere yerleşmek için bankalardan çekmek zoruna kaldıkları kredilerin borçları da kapıda.

Çıkar ve kâr mantığı üzerine kurulu kapitalizmde yoksul halkın, işçi ve emekçilerin tüm toplumsal ihtiyaçlarını karşılayabileceği, sağlam konutlarda hayatlarını idame etmesi mümkün değildir. Milyonlarca insanın evsiz barksız olduğu, sokaklarda yaşadığı, dünyanın “gelişmiş” kapitalist ülkelerine baktığımızda, sorunun kapitalist sistem içerisinde çözülemeyeceği kesin.

Nasıl Bir Kentsel Dönüşüm?

İnsan hayatına ve doğanın dengesine uygun (ekolojik tahribata izin vermeyen), sağlam alt yapıya dayanan, halkın lehine gerçekleştirilen kentsel dönüşümü reddetmiyoruz. Fakat böyle bir sistemde bunun mümkün olmadığını da biliyoruz.

Bu verilerden yola çıkarak, Özgürlükçü Gençlerin önemli bir görevinin de; halkın parasız, sağlıklı ve eşit koşullarda barınma hakkını savunmak, ekolojik dengeyi yıkıma uğratan politikalara ve tarihî-kültürel alanların yok edilmesine karşı mücadele etmek ve her şeyden önemlisi tüm bu sorunların birer sistem sorunu olduğunu gençliğin bilincine taşıyabilmek olduğunu söyleyebiliriz.

* Kentlerin kullanım değeri ve değişim değeri için bakınız; Cem Ergun-Küreselleşme, Küresel Kent ve Kentsel Dönüşüm; Prof. Dr. İsmet Okyay-İktisadi Mekanın Doğası ve Türlevleri.

Geleceğimiz İçin Doğrudan Eyleme,

EKOLOJİST MÜCADELEYE!

Türkiye’de son yıllarda artan ekolojik sömürü ve yıkıma karşı, halk ülkenin dört bir yanında mücadele ediyor. Yaşam alanlarına yönelik bu saldırıların arkasında ise AKP’nin neo-liberal politikalarının güçlü bir rolü var.

Tarımın ticarileştirilmesinin, suyun özelleştirilmesinin, kentsel dönüşüm adı altında yaşam alanlarının gasp edilmesinin, tarihi ve turistik sit alanlarının yeterince korunmamasının, 2B Orman yasasıyla kamuya ait toprakların özelleştirilmesinin, enerji ihtiyacını bahane ederek zehir saçan termik ve nükleer santrallerinin kurulmasının kısacası doğayı talanın önünü açan bu yıkıcı politikalar; enerjide, tarımda, kalkınma şirketlerinin ekonomik rant sağlamanında ve devletlerin siyasi çıkarları doğrultusunda coğrafyamızın her yerinde nüvelenmektedir. Bunlar; Doğu ve Güneydoğu’da barajlar ve Karadeniz’deki HES’ler ile endüstriyel ve GDO’lu ürünlere dayalı tarım ile maden ocakları, yaşamı tehdit eden nükleer santraller, termik santraller gibi yatırım projeleri ile görüyoruz.

Proje sahibi sermayedarlar, projelerini devlet eliyle hızlı bir şekilde yerli halkın topraklarını ve sularını gasp ederek, yaşam alanları yok ederek, sistematik bir şekilde uygulamaktadırlar. Bunun sonucunda doğa, vahşice sömürülüp yıkılmakta, halklara kültürel soykırım uygulanmakta ve milyonlarca insan zorla göç ettirilmiştir.

Ekolojik yıkımın etkileri hayatın her alanına sirayet etmişken, biz Özgürlükçü Gençler toplumun ve doğanın sesine kulak verme zorunluluğunu, acil bir görev olarak hissediyoruz. Doğanın tahribine karşı mücadele etmek, öğrencilerin akade-

Ekolojist mücadeleye olan bakışımızı netleştirmeliyiz. Yaşam alanlarında verilen mücadeleyi kampüse, kampüstekini ise yaşam alanlarına taşıyarak, sürekli iletişim halinde olmalıyız.

ö. bayat

yanın kaynaklarını umarsızca sömüren ve onu yok oluşa sürükleyen kapitalizme ve onun üretim-tüketim anlayışına karşı belirlemeliyiz.

Özgürlükçü Gençlik olarak, öncelikle üniversitelerimizde, yer aldığımız bölümlerimizde; küresel ısınmanın vahametini, nükleer tehdidin boyutunu, GDO’lu tarımın toprağı ve insanı zehirleyişini gündemleştirebilmeli ve doğanın sınırlarına dayanan ekolojik krizi tespit edip, durumun aciliyetine vurgu yaparak, buna karşı öğrencileri, akademisyenleri ve yerel halkı örgütlemeye girişmeliyiz.

Ekolojik krizin nedenlerini paneller, söyleşiler örgütleyerek, aslında bunun kapitalizmin yarattığı bir kriz olduğunu ve bu nedenle de aşılması yolunda öncelikli hesaplaşmanın kapitalizmle ve onun araçları ile yapılması gerektiğini ileri sürerek tartışmalıyız.

Ekolojist mücadeleye olan bakışımızı netleştirmeliyiz. Yaşam alanlarında verilen mücadeleyi kampüse, kampüstekini ise yaşam alanlarına taşıyarak, sürekli iletişim halinde olmalıyız. Alanımızla/mesleğimizle ilgili doğanın tahribine ya da yağmasına neden olacak sorunları kampüsümüzde hemen gündemleştirmeliyiz ve çözüm yolları aramalıyız.

mik/ekonomik/demokratik mücadelesinden bağımsız değildir.

Özgür, adil bir gelecek için mücadele ettiğimiz üniversitelerimizde ve bulunduğumuz şehirlerde verilen yaşam mücadelelerinde taraf olmalı ve mücadelenin başı çeken özneleri arasında yer almalıyız.

Nasıl Bir Ekolojik Mücadele?

Tabi burada ekolojiye dair politikamızı; ana akım çevrecilerin, kapitalist sistemle barışık, Avrupa Birliği’nin ve Dünya Bankası’nın fonlarını geçim aracına çevirmiş ve şirketleşmiş “basit önlemci” yeşilciler ve STK’larla aramıza bir sınır koyarak, dün-

Mücadeleyi büyütelim

Özgürlükçü Gençler olarak; kapitalizmin doğayı, doğal varlıkları ve yaşamı metalaştırarak sömürmesine, yaşam alanlarını yok etmesine karşı; doğanın, insanın, hayvanların ve tüm canlıların yaşam haklarının güvence altına alınması için mücadele etmeye kararlıyız.

Kentlerin doğasızlaştırılmasına; kenti yağmalayan kentsel dönüşüm projelerine, tarihi ve kültürel varlıkların, kamusal alanların gasp edilmesine; sermayenin tüm yıkıcı kır ve kent politi-

kaları ile çevresel hizmetlerin özelleştirilmesine ve piyasalaştırılmasına karşı sesimizi ve isyanımızı kampüslerimizden, yaşam alanlarımıza, yaşam alanlarımızdan kampüslerimize taşımak için kollarımız sıvadık.

Ekoloji mücadelesinin yükseldiği her yerde, doğayla birlikte özgürleşmek için ekolojist mücadelede, uygun örgütlerle birlikte hareket ettiğimizi ve edeceğimizi ilan ediyor, kızıl ve yeşil mücadelemizde isyanımızı daha da büyütüyoruz.

Özgür, adil bir gelecek için mücadele ettiğimiz üniversitelerimizde ve bulunduğumuz şehirlerde verilen yaşam mücadelelerinde taraf olmalı ve mücadelenin başı çeken özneleri arasında yer almalıyız.

[Yok Edilmek İstenen Kültür Bahçesi: **DERSİM**]

“İnsanın iktidara karşı savaşı, belleğin unutuşa karşı savaşıdır.”*

Dersim, Kürt Alevilerinin yoğun olarak yaşadığı bir bölgedir. Bu bölgenin bir başka adı da “farklılık, çeşitlilik” anlamına gelen Beleke’dir. 38’de Dersim’de yapılan katliamın ve günümüze kadar devam eden asimilasyon çalışmalarının arkasında, hiç kuşkusuz bu çeşitliliği, farklılıkları yok etme düşüncesi yatmaktadır.

Günümüzde kullanılan “Alevi’nin Kürdü mü olur?”, “Burada konuşulan dil Kürtçe/Zazaca değil Dersimce’dir” söylemleri ya da uzun yıllar bölgede yaşayan ve halâ yaşamaya devam eden Ermenilerin, “potansiyel düşman” olarak lanse edilmesi, uygulanan asimilasyon ve ayırıştırma politikalarına verebileceğimiz örneklerden sadece birkaçıdır.

Türkiye’de Alevi inancına sahip birçok toplum bulunmaktadır ve bu toplumlar ibadet şekillerine, ibadet yerlerine, oruçlarına, yaşayışlarına göre birbirlerinden ayrılmaktadırlar. Dersim’de yaşanan Alevilik inancı da, bölgede bulunan ziyaretler ve bu ziyaretlerin sayısı bakımından diğerlerinden ayrılır.

İnançlar Beşiği Dersim

Dersim adeta bir açık hava ziyaretgâhlar merkezidir. Her aşiretin, her ailenin ayrı bir ziyareti, ayrı bir kutsal mekânı olduğu gibi, herkes tarafından kutsal sayılan ziyaretler de vardır. Bunlardan bir kaç; Kureşanların DÜZGÜN BAWA, Derviş Cemal’lerin SULTAN SEYİD, Ağuçanların SULTAN HİDIR, Demenanların GOLE XIZIRI’dır. Tüm bölge halkları tarafından kutsal sayılan Munzur Gözeleri, Halbori Gözeleri, Gola Çetu, Düzgün Bawa ve daha birçok kutsal mekân, ağaçlar ve su kaynakları sayabiliriz.

Ziyaretlere gidilirken yapılan, kömbe isimli yiyecek veya götürülen diğer kimi yiyecekler ilk olarak ziyarette bulunulan ağaçların, taşların üzerine bırakıldıktan sonra, kuşlar için getirilen yem çevreye

Türkiye’de Alevi inancına sahip birçok toplum bulunmaktadır ve bu toplumlar ibadet şekillerine, ibadet yerlerine, oruçlarına, yaşayışlarına göre birbirlerinden ayrılmaktadırlar. Dersim’de yaşanan Alevilik inancı da, bölgede bulunan ziyaretler ve bu ziyaretlerin sayısı bakımından diğerlerinden ayrılır.

okan karakuş

savrulur. Ziyaret bitiminde ise şans getireceği ve kişiyi koruyacağı inancıyla orada bulunan bir taş, çedene (Dersim’de yetişen bir bitki), ağacından koparılan bir dal parçası veya mezarın üstünü örten yeşil bezden bir parça alınır.

Ziyaretlere, normal zamanlar dışında en çok, Xızır orucu ve 12 İmamlar orucu zamanında gidilir. Oruçların başlangıcı ve bitişinde gidilip kurban kesilir. Ramazan ayında oruç tutulmaz. Xızır orucu 3 gün sürer ve 3 gün boyunca su içilmez. Xızır orucunun son günü görülen rüyanın gelecekte haber verdiğine inanılır.

12 İmamlar orucu ise bir yas orucudur. Hz. Hüseyin’in Kerbelâ’da şehit edilmesi dolayısıyla tutulur. 12 gün boyunca tıraş olunmaz, et yenilmez ve su yerine, su ihtiyacını karşılayacak içecekler içilir.

Alevilik inancının temelinde olan hoşgörü ve saygının ne denli yaşatıldığına örnek olarak, bu denli çok kutsal mekânın olma-

sını ve buna karşın hiçbir zaman insanlar tarafından kendi kutsal gördükleri ziyaretleri övme, üste çıkarma veya diğer ziyaretleri aşağılama, görmezden gelme gibi durumların oluşmamasını gösterebiliriz.

Barajlar Neden Yapılıyor?

Günümüzde, bölgeye yönelik bu kadar çok baraj projesinin bulunmasının altında yatan temel sebeplerden biri de bölge halkı tarafından, oldukça fazla önem atfedilen ziyaretlerin yok edilmek istenmesidir. Yapılan son barajlarla Gole Çeto’nun baraj suları altında kalmasını, bu duruma örnek olarak gösterebiliriz.

Uzun yıllar boyu, Cemevinde ibadet edebilmek için mücadele veren halk, şu anda aynı mücadeleyi yükselterek sürdürmekte ve kültürüne, yaşayış tarzına, inancına, diline yapılacak her türlü müdahalenin karşısında durmaktadır.

Her yıl düzenlenen Munzur Doğa ve Kültür Festivali kapsamında yapılan kitlesel yürüyüşler, Dersim kültürü üzerine yapılan paneller, bir yandan halkın bilinçlenmesine katkı sunarken diğer taraftan da halkın öfkesini diri tutması açısından önemli yerde durmaktadır...

* Milan Kundera

Her yıl düzenlenen Munzur Doğa ve Kültür Festivali kapsamında yapılan kitlesel yürüyüşler, Dersim kültürü üzerine yapılan paneller, bir yandan halkın bilinçlenmesine katkı sunarken diğer taraftan da halkın öfkesini diri tutması açısından önemli yerde durmaktadır...

Alevilerin demokratik taleplerini her platformda dillendirmenin yanı sıra, Alevi mücadelesinin ihtiyaç duyduğu gençlik nefesi bizim de çabalarımızla “can” bulacaktır.

hülya çoban

Aleviler son dönem zorlu ve gergin bir sürece girdi. Didim, Kartal ve Adıyaman'da Alevi ailelerin evlerinin işaretlenmesi, Ramazan ayında Malatya Sürgü'de Evli ailesine linç girişimiyle başlayan tedirgin edici süreç; Erzincan'da Pir Sultan Abdal Kültür Derneği'nin Muharrem Orucu çadırındaki flamaların yakılmak istenmesiyle doruğa ulaştı.

Geçmişte denediği Alevi açılışının beklediği kadar itibar görmemesiyle birlikte, Madımak Katliamı Davası'nın zaman aşımına uğramasından sonra yapılan “Hayırlı olsun!” açıklaması ve “Çocuklar karalamıştır”, “Evli ailesi halkı provoke etmiştir”, “Aile beldeyi terk etsin” gibi şiddet ve nefret içeren söylemlerle AKP hükümeti, Alevilere karşı saldırganları koruduğunu, cesaretlendirdiğini ve kendi gerçek tutumunun “kindar gençlik” yetiştirmekten yana olduğunu tekrar ortaya koymuştur.

Aleviler bir yanda AKP cephesinden kendilerine yönelen bu saldırıları püskürtmeye çalışırken bir yandan da Ankara ve İstanbul'da CHP'li belediyelerin yıkım tehditleriyle taciz ettiği ve saldırdığı ibadethanelerini korumak için geceli gündüzlü nöbetçiler.

Alevilerin Saldırılarına Yanıtı

Geçmişten beri inkâr ve asimilasyon politikalarıyla sindirmeye çalıştıkları Aleviler, Madımak Otel katliamından sonraki yıllarda hızla kurumsallaşmış, kendi dernek ve örgütlerini kurarak mücadelesini büyütmüş ve azımsanmayacak derecede bir kitleselliğe ulaşmışlardır. 2008 yılından bu yana çeşitli aralıklarla gerçekleştirilen kitlesel Alevi mitingleri ve 2 Temmuzlarda Sivas'ta gerçekleştirilen anımlardaki kararlılık, bu gelişimin olgunlaşma ve sıçrama noktaları oldu.

7 Ekim'de gerçekleşen “Laik Demokratik Türkiye İçin Eşit Yurttaşlık İstiyoruz!” mitinginde; hem yukarıda bahsedilen saldırılara cevap verme, hem de bu alanda yürütülen çalışmanın birikimlerini/kaza-

[ALEVİ HAREKETİNE “GENÇ NEFESLER” GEREK!]

nımlarını bir üst aşamaya sıçratma hedefiyle gerçekleştirildi. Fakat yoğun baskı sürecinin sonrasında çok sayıda Alevi alanları doldursa da katılım, ne yazık ki, beklenenin altında kaldı.

Bunun nedeni biraz da, uzun yıllardır önemli bir kitleselliğe ulaşan Alevi hareketinin, bu kitleselliği harekete geçirmeye yetecek gençlik enerjisinden yoksun olması. Bu konuda çeşitli çalışmalar olsa da, zaman zaman yetersizliği hissedilmekte. Buna çözüm üretebilmek için; Alevi hareketi kadro politikasını geliştirip gençlik kadrolarını yetiştirmeli, onların önünü açıp hareketin kendi öncülerini yaratmasına ön ayak olmalıdır. Yatay anlamda genişleyen faaliyetin, ihtiyaç duyulan mobilizasyonu sağlaması biraz da buna bağlıdır.

Aleviler ve Gençlik

Alevi inancını ve kültürünü geleceğe taşıyacak ve yaşatacak olan gençliktir. Alevi öğretisini, inancını, kültürünü ve yol önderlerini anlatıp, gençliğin Alevi hareketi içerisinde özneleşmesi sağlanmazsa; Aleviler üzerinde geçmişten beri artarak

devam eden inkâr ve asimilasyon politikalarına Aleviler farkında olmaksızın göz yummuş olacaklar.

Bu konuda kuşkusuz Özgürlükçü Gençlere de ciddi görevler düşmektedir. Alevilerin demokratik taleplerini her platformda dillendirmenin yanı sıra, Alevi mücadelesinin ihtiyaç duyduğu gençlik nefesi bizim de çabalarımızla “can” bulacaktır. Bu alana yönelik adımlarımızı, bu eksikliği ve ihtiyacı görerek atmalıyız.

Alevilerin, artık zulme ve baskılara karşı daha güçlü ve daha örgütsel bir karşı duruş sergilemeleri gerekmektedir. Özünü, inancını ve kültürünü tanımayan, hâkim devlet inancıyla asimile edilmiş “devletin Alevileri” olarak yetişen bir gelecek istemiyoruz. Bu nedenle; yola gönül veren, özüne ve inancına sahip çıkacak mevcut Alevi hareketine de yeni bir nefes olacak gençleri mücadele içerisine katmalıyız. Onların enerjileri Alevi hareketinin baskı ve zulme karşı olan dik duruşuna güç katacaktır...

Alevilerin, artık zulme ve baskılara karşı daha güçlü ve daha örgütsel bir karşı duruş sergilemeleri gerekmektedir. Özünü, inancını ve kültürünü tanımayan, hâkim devlet inancıyla asimile edilmiş “devletin Alevileri” olarak yetişen bir gelecek istemiyoruz.

Sokağın daimi renklerinden birisi; okuldan, işten, evden çıktığımızda ruh halimizi değiştiren, saklı duygularımızı açığa çıkartan; kimilerinin icra edene para atıp geçtiği, kimilerinin kâle bile almadığı, kimilerinin büyük bir hazla dinlediği müzik;

Sokak müzisyenleri, günlük yaşantımızın içinde rastlayabileceğimiz, sohbet edebileceğimiz, dokunabileceğimiz “gerçek” insanlardır. Hayatın içinden insanlar.

SOKAK MÜZİĞİ

uğurcan büyüknisan

Doğu Avrupa ve İstanbul üzerinden yayıldığı tahmin edilen sokak müziğinin tarihin hangi döneminde ortaya çıktığı halâ bir tartışma konusu. Aslında böyle olması da gayet doğal; çünkü sokak müziği özgündür, onu kaydetmenize, yazılı/kalıcı bir eser haline getirmenize gerek yoktur. Belki de alışlagelmişin dışındaki bu özellikleri yüzünden, sokak müziği denilince insanların aklına hep “neden?” sorusu takılır.

Neden Sokak Müziği?

Aslında bu sorunun basit bir cevabı var. Sokak müzisyenlerin çoğu, müziğin endüstriyellemesine karşı tavır alarak, bu gidişata “dur” demek isteyen ve piyasa ilişkileri tarafından belirlenmeyen, aksine ona alternatif olacak bir müzik anlayışını yaratma uğraşı veren insanlar.

Günümüzde popüler müzik piyasası, sadece belli aranjörlerin, tonmaysterlerin ve prodüktörlerin aldıkları kararlarla yürüyor. Birçok popüler şarkının aynı tornadan çıkmışçasına basmakalıp sözler/ritimler içeriyor oluşu da bu yüzden. Hâl böyle olunca, müzik özgünlüğünü kaybediyor ve

kendi tanımından uzaklaşarak, seri üretim bandından çıkmış sıradan bir “mal”a benzemeye başlıyor.

Ayrıca popüler müziğin, içeriği ve sunuluşu itibarıyla, kültürün dejenerasyonuna sebep olduğu da açıktır. Örneğin kadın bedeninin metalaştırılması bu dejenerasyonun örneklerinden yalnızca birisidir.

Keza mevcut müzik piyasasının, özgün müziğin yerine buram buram apolitik halk dalkavukluğu içeren sözde türküler ikame etmeye çalışması da onun politik karakterini gözler önüne sermektedir. Kısacası sokak müziği; bizlere dayatılan bu kof ve özgünlük namına bir değer taşımayan müzik tarzının karşısına dikilerek, ezberleri bozma gücüne sahip.

Sokak müzisyenlerin çoğu, müziğin endüstriyellemesine karşı tavır alarak, bu gidişata “dur” demek isteyen ve piyasa ilişkileri tarafından belirlenmeyen, aksine ona alternatif olacak bir müzik anlayışını yaratma uğraşı veren insanlar.

Sokak Müziğinin Ulaşılabilirliği

Sokak müzisyenleri, günlük yaşantımızın içinde rastlayabileceğimiz, sohbet edebileceğimiz, dokunabileceğimiz “gerçek” insanlardır. Hayatın içinden insanlar. “Pop ilahları” gibi içerisinde yaşadıkları halka yabancılaşmamışlardır, aksine halkla sürekli organik bir ilişki içerisindeyler.

Sokak müzisyenlerinin dinleyici profili çeşitlilik arz eder. Onları dinleyen kalabalıklar içinde, bir sokak dilencisini de, küçük burjuva bir lise öğrencisini de görebilirsiniz. Sokak müziği, kurduğu yakın temas ile farklı hayatlar yaşayan insanların dünyasına girer ve onların ezberlerini sorgulamasının yolunu açar. Hayatın içerisindeki gerçek sorunlardan/acılardan/sevinçlerden doğmuş şarkıların seslendirilmesi, insanlarda farkındalık yaratır.

Bu nedendir ki sokak müzisyenlerine yönelik baskılar artarak devam ediyor. Örneğin Köln’de bir yerde 20 dakikadan fazla

sabit kalarak müzik yapamıyorsunuz. İstanbul’da İstiklal Caddesi ve Kadıköy dışında bir yerde sokak müziği yaparsanız; “Kabahatler Kanununa Muhalefet”ten para cezası yemeniz an meselesi.

Çünkü sistem; içeremediği, piyasa ilişkilerine dâhil edemediği ve ideolojik mesajlarını taşıyacak bir araç, kitleleri uyuşturacak bir afyon haline getiremediği bir müzik tarzına tahammül edemiyor.

Bununla beraber; insanlar, her hareketleri sistem tarafından kontrol edilebilen, birer distopya kahramanına dönüşmedikçe, sokak müziği varlığını koruyacaktır. Çünkü o her gelir seviyesine uyar, yoksulların ruhunu doyurur. Saati, günü belirsizdir; konser saatlerine hapsolmemiştir. Özgürdür, her an karşınıza çıkabilir. Sahibi, sponsoru yoktur. Kısacası; icra edenini de dinleyicisini de özgür kılar.

Yaşar Kemal romanın başkahramanının “umut” olduğunu söyler. Rumların kendi topraklarından ayrılmayacaklarına dair umudu, Yunanistan’dan gelen Türklerin “Rumsunuz” denilerek sürgün üstüne sürgün yaşamayacaklarına dair umudu, Yezidilerin bir daha katliamlara maruz kalmayacaklarına dair umudu, Poyraz Musa’nın ölmeyeceğine dair umudu, Lena Ana’nın savaşa gönderilen dört çocuğunun sağ salim döneceğine dair umudu...

volkan yıldız

[KENDİMİZE YASAK TOPRAĞIMIZ]

1997 yılında Fırat Suyu Kan Akıyor Bak-sana romanı ile başlayan, Karıncanın Su İçtiği ve Tanyeri Horozları kitaplarıyla devam eden Bir Ada Hikâyesi dörtlüsünün son kitabı: Çıplak Deniz Çıplak Ada...

Savaşlardan, sürgünlerden, kırımlardan arta kalan insanların anlatıldığı bu hikâyede Ege’de bulunan Karınca Adası sakinlerinin yaşadığı dram anlatılmakta. Yunanistan ile Türkiye halkları arasında yapılan mübadelede ulus devletler yaratmak uğruna insanların yurtlarından nasıl sürgün edildikleri, dillerine, kültürlerine, kimliklerine göre nasıl muamelelere maruz kaldıkları... Yaşar Kemal, her iki devletin de her şeyi sorunsuz bir şekilde olmuş bitmiş gibi lanse etmelerine karşı, mübadelenin insanlar üzerinde nasıl derin

yaralar oluşturduğunu, eşsiz betimlemeleri ve olay kurgusunun mükemmelliğiyle bize yaşatırcasına anlatıyor.

Umudun Hikayesi...

Mübadele sonucu Yunanistan’a gitmek istemeyen, adada saklanıp Rum köylerine Türklerin yerleşmesine karşı adada kalmaya çalışan Vasili ve Mezopotamya, Arabistan, Kürdistan, Kafkasya gibi birçok coğrafyada savaşan asıl adı Abbas olan Poyraz Musa, romanın başkahramanlarıdır. Fakat Yaşar Kemal romanın başkahramanının “umut” olduğunu söyler. Rumların kendi topraklarından ayrılmayacaklarına dair umudunu, Yunanistan’dan gelen Türklerin “Rumsunuz” denilerek sürgün üstüne sürgün yaşamayacaklarına dair umudunu, Yezidilerin bir daha katliamlara maruz kalmayacaklarına dair umu-

dunu, Poyraz Musa’nın ölmeyeceğine dair umudunu, Lena Ana’nın savaşa gönderilen dört çocuğunun sağ salim döneceğine dair umudunu...

Aslında yazar kitapta sadece Karınca Adası’nda yaşayanların değil; konuyu savaş karşıtlığı temelinden ele alarak, Kürtlerden Yezidilere, Araplardan Alevilere, Çerkezlerden Ermenilere kadar birçok kesimin yaşadıklarını da okuyucuyla paylaşıyor. Dünyanın en büyük hikâye anlatıcılarından biri olan Yaşar Kemal bu kitabında da halk şiirlerinden ve halk hikâyelerinden bolca faydalanmış. Küçük adamıza Lokman Hekimi, Hızır Reis ve keçilerini, Anka kuşunu, Kaf Dağını, Toroslar’ı, Allahuekber Dağlarını, Sarıkamış’ı, Çukurova’yı sığdırarak, tüm bunlardan bütünlüklü bir hikâye yaratmış.

Bin Bir Çiçekli Kültür Bahçesinin Solmayan Çiçeği: Yaşar Kemal

“Dünya bin bir çiçekli bir kültür bahçesidir; her çiçeğin ayrı bir rengi ve kokusu vardır. Bir çiçeğin koparılması bir rengin, bir kokunun yok olmasıdır. Farklı kültürler yok edilip, dünya tek renge, tek kokuya, tek dile, tek kültüre hapsedilmemelidir.” diyen Yaşar Kemal, bu zihniyete karşı yaptığı eleştiriyi kitaplarında da işlemekten uzak durmaz. Nitekim Bir Ada Hikâyesi dörtlüsünde de Kürt dengbejlerden Karacaoğlan’a, Alevi dedelerinden Arap emirlerine kadar birçok rengi, kokuyu kendine has betimlemeleriyle anlatarak bir kültür çoşkusunu içine sürükler okuyucuyu. Yaşar

Kemal adada, Alevi, Sünni, Türk, Kürt, Arap, Rum gibi halklara mensup birçok karakteri aşk, dostluk, kardeşlik ve barış ortamında yaşatarak bir yol ülke bir düşünce masalını anlatmış. Böylelikle Yaşar Kemal insanlara olan sevgisini birçok kitabında olduğu gibi bu kitabında göstererek hümanizm temasını işlemiştir.

Kimi okuyucular, Yaşar Kemal’in romanlarında bir durumu hak ettiğinden çok uzun anlattığından ya da söz yinelemelerinin çokluğundan yakınıyor. Oysa destanlardan, manilerden, bilmecelerden, halk hikâyelerinden beslenmiş bir dilin yinelemelerden

aldığı güç aynı zamanda şiir dilinin düz yazıya taşınmasında önemli bir etkindir. Yaşar Kemal’in bir durumu ya da hareketi uzun uzadıya anlatmasının nedeni söz kaynağının bu büyük zenginliğidir. Bir Ada Hikâyesi dörtlümesinde de karşımıza sıkça çıkan bu zenginlik hikâyeye içtenlik, akıcılık, sürükleyicilik katmıştır.

“Yaşar Kemal Homeros’tan bu yana gelen en eski geleneksel anlatıcıdır, başka bir sesi olamayan halkın sesidir” diyor Elia Kazan. 20. yüzyılın Homeros’unu okurken kendi sesinizi, kendi çığlığınızı duyacaksınız.

[SAĞLIK HAKKI MÜCADELESİ ve ÖGD]

selçuk çelik - sinan koyuncu

Sağlık hizmeti sunumu gün geçtikçe, kamu hizmeti olmaktan çıkarılıp bir kar alanına çevriliyor. Bunu kapitalizmin girdiği uzun dalgalı krizden sonra “neoliberalizm” adıyla kamu hizmetlerini sermayenin dolaşım ilişkilerine çekmesinin yanısıra, sağlık sektörünün -riskinin az olması gibi- kendi iç dinamikleri sebebiyle sermayenin iştahını ayrıca kabartmasıyla da açıklayabiliriz. Bu konuya Özgürlükçü Gençlik’in önceki sayısındaki “Başka bir Tıp ve Tök” yazısında değinmiştik. Ancak somut bir veri olarak küresel çapta en çok kar eden dört sektörden üçünün sağlık bilimleriyle doğrudan veya dolaylı ilişkide olduğunu unutmamalıyım.

Sağlık alanına yönelik neoliberal müdahale, sağlık hizmetini metalaştırmasıyla halkın sağlık hakkından yararlanmasının önüne geçmektedir. Neoliberal saldırının kahramanlarının halkın üzerinde kurduğu ideolojik hegemonya, sağlığın bir hak olup olmadığını bile tartışılır hale getirmiştir. Bu durum, sağlık hakkı mücadelesi veren bizlere, bu ideolojik hegemonyayı kırma misyonunu da öncelikli olarak biçmektedir.

Sağlık Öğrencisi Politik Olmak Zorundadır

Sağlığın piyasalaşmasının doğrudan politik aktörlerce uygulanmaya konulması bile, tek başına bu dönüşümün politik bir mesele olduğunu göz önüne sermekte. Eğitimlerinin amacını, halkın sağlık düzeyini yükseltmek, halkının sorunlarına çözüm üretebilmek olarak gören sağlık öğrencileri zaten politik alanda söz söylemekte veya politik mücadelenin kendisine uzak durmamaktadır.

Sağlık öğrencilerinin önemli bir kısmı ise mesleklerini para kazanma aracı olarak görmeleri (özellikle tıp öğrencileri), bu alanda iş bulma olasılığının diğerlerine göre daha iyi olması veya rahat bir meslek hayatı sebebiyle eğitimlerine devam ettiklerini ifade ederler. Çıkarlarını halkının genel çıkarlarıyla ayrı tutan bu kitle, politika alanından da olabildiğince uzak durmaya çalışır.

Ancak yaşanan neoliberal dönüşümle, artık sağlık alanında piyasa kurallarının borusu ötecektir. Bu kitle, proleterleşmek-

Sağlık alanına yönelik neoliberal müdahale, sağlık hizmetini metalaştırmasıyla halkın sağlık hakkından yararlanmasının önüne geçmektedir. Neoliberal saldırının kahramanlarının halkın üzerinde kurduğu ideolojik hegemonya, sağlığın bir hak olup olmadığını bile tartışılır hale getirmiştir.

ten veya işsiz kalmaktan kaçamayacaktır. Meslek hayatları, nicelik ölçen performans ölçütlerinin arasında gidip gelecek; kontenjanların aşırı bir şekilde artırılmasıyla ve ithal hekimlerin getirilmesiyle kendisini kısmen belli etmeye başlayan süreç, sağlık alanında işsiz ordusunun yaratılmasına ve çalışan kesimin ücretlerinin bu gibi yollarla düşürülmesine yol açacaktır.

Artan örgütsüzlük, bu alandaki tüm mesleki hakların gaspına yol açacak, saldırılara karşı cevap üretemeyen bir sağlık emekçisi kitlesi yaratacaktır. Sağlıktaki neoliberal dönüşümden mağdur olan fakat dönüşümün ana karakterini kavrayamayan halk kitlesinin öfkesi, sağlık çalışanlarına şiddetin daha fazla artmasıyla kendini gösterecektir. Şuan için politikadan ayrı duran sağlık öğrencileri, insan gibi yaşama dertleri varsa eninde sonunda dönüşümün kendisine kayıtsız kalamayacaktır.

Sağlığın piyasalaşmasının doğrudan politik aktörlerce uygulanmaya konulması bile, yaşanan dönüşümün politik bir mesele olduğunu göz önüne sermekte. Eğitimlerinin amacını, halkın sağlık düzeyini yükseltmek, halkının sorunlarına çözüm üretebilmek olarak gören sağlık öğrencileri zaten politik alanda söz söylemekte veya politik mücadelenin kendisine uzak durmamaktadır.

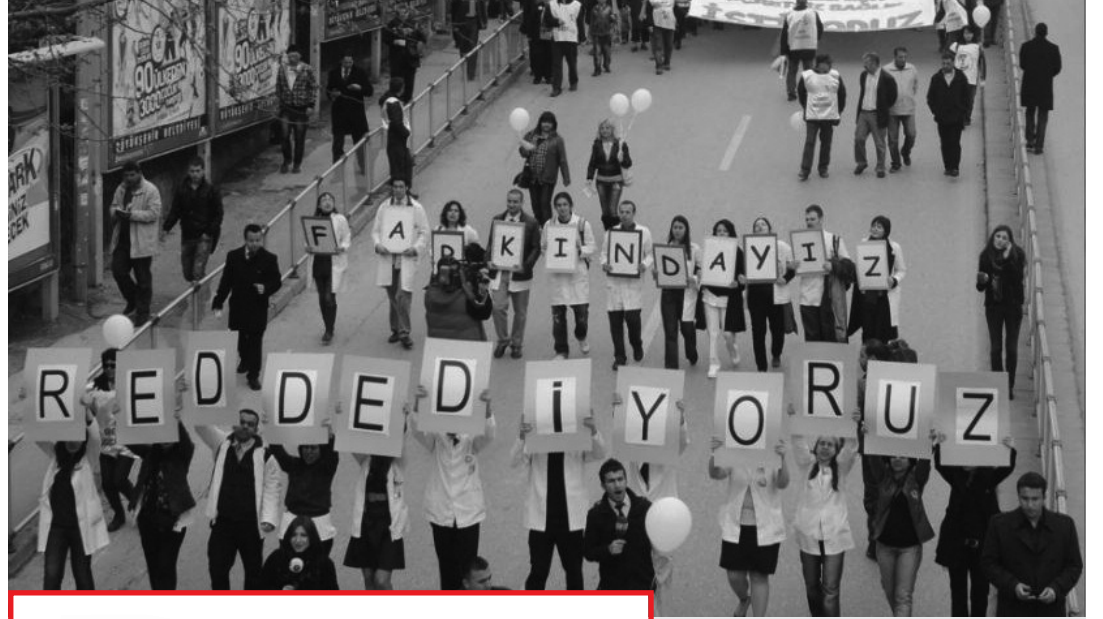

Sağlık Hakkı Mücadelesi Yargılanamaz

Sermaye sınıfı, sağlık hakkı mücadelesi veren emek örgütlerine müdahalede bulunmaktan da geri kalmıyor. Bu örgütlerin yönetimlerine kendi güdümündeki kişileri seçtirmek için seçimlerinde propaganda yapıyor. Muhafiflerinin seslerine tahammül edemeyen AKP hükümeti TTB, SES gibi örgütlü emek hareketlerini yok edebilmek için tutuklamalara başvuruyor. Sağlık hakkı mücadelesini üniversitelerde yürüten sağlık öğrencileri de bu saldırıdan nasibini alıyor. 6 Haziran 2012'de ülke çapında yapılan siyasi operasyon sonucu tutuklanan 13 sağlık öğrencisi hala cezaevinde.*

Sizler bu satırları okurken, 13'ü tutuklu 43 öğrencinin ilk davaları 5 Aralık gününde görülmüş olacak. İddianamede öğrencilerin fakültede Halk Sağlığı Topluluğu (HASAT) adıyla yaptıkları etkinlikler illegal faaliyet olarak gösteriliyor. Komite sistemiyle eğitim veren Hacettepe Üniversitesi'ndeki "Halk Sağlığı Komitesi", KCK'nin bir birimi olarak gösteriliyor. 14 Mart'ta yapılan cumhuriyet tarihin en büyük sağlıkçı eylemi "Çok Ses Tek Yürek" mitinginde söylenen marşlar, sloganlar örgüt üyeliğine delil olarak sunuluyor. Tamamen uydurma delil ve iddialarla hazırlanan iddinamenin amacı 43 öğrenci şahsında sağlık hakkı mücadelesi veren tüm çevreleri yargılamaktır.

* Dergimizin matbaya girdiği gün tutuklu 13 arkadaşlarımızın tahliye haberini aldık.

ÖGD Sağlık Hakkı Bürosu

Kapitalizmin, halk üzerindeki meşruiyetini sağladığı temel dayanaklardan biri sağlık hizmetleridir. Sağlıkta çok sert ve acil biçimde gerçekleştirilen neoliberal dönüşümler, insanları kapitalizmin meşruiyetini sorgulamaya itmektedir. Bu durum başka bir dünyanın mümkün olduğunu anlatmaya çalışan bizlere, kendi alanının özgünlüğü içinde sağlık hakkı mücadelesinde bulunma ve bu alana dair özgün bir örgütlenme yapmayı görev olarak sunmaktadır. Sağlık hakkı mücadelesinin özel olarak hedef tahtasına konduğu, sağlık hakkının tartışmaya açıldığı bir süreçte ÖGD'li sağlık öğrencileri olarak "ÖGD Sağlık Hakkı Bürosu"nu kuruyoruz. "ÖGD Sağlık Hakkı Bürosu" sağlık öğrencileriyle sınırlı kalmayarak, sağlık hakkının savunulmasında diğer fakültelerin öğrencilerini de sürecine katmaya çalışacaktır.

İntern Hekimler Maaş Haklarını Kazandı

Uzun yıllardır TTB Tıp Öğrenci Kolu öncülüğünde mücadele veren intörn hekimler, Haziran 2012'de meclisten geçen yasa ile sonunda kazanım elde etti. Bu kazanım, egemen medyanın AKP'nin bir lütfu olarak göstermeye çalışmasının aksine, tıp öğrencilerinin verdiği örgütlü mücadelenin sonucudur.

Diyarbakır'daki İntern Hekimler İş Bıraktı

Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi intern hekimleri, 2 buçuk aydır maaşlarının ödenmemesi üzerine iş bıraktılar. Türkçe ve Kürtçe basın açıklamalarını okuyan hekimler maaşları ödenene kadar işbaş yapmayacaklarını dile getirdiler.

Hastanelerin Başına CEO'lar Getirildi

Anti-demokratik bir şekilde uygulamaya sokulan ve iptal davası henüz sonuçlanmayan "Sağlık Bakanlığı Teşkilat Yapısını Düzenleyen 663 Sayılı Kanun Hükmünde Kararname (KHK)" kapsamında, Hastane Birlikleri'nin illerdeki CEO'su anlamına gelen "Genel Sekreter" ve 10 bin 300 sözleşmeli yönetici kadroların atamaları yapıldı. AKP hükümeti bu şekilde, hastaneleri birer işletme haline getirecek uygulamaların altyapısını tamamlamıştır.

Sağlık Bilimsel Temelinden Uzaklaşıyor

Sağlık hakkı saldırısına kararlı bir şekilde devam eden sermaye, bu alan üzerinde kendi hegemonyasını sağlayabilmek için, sağlığın bilimsel zeminine ve sağlık hakkı mücadelesine müdahalelerde bulunmaktadır. "Parası olana sağlık" mottosunu sağlık politikasında en üst noktaya koyan AKP hükümeti, parası olmayan emekçi kitlelere ise bilimsel temelden uzak bazı alternatif seçenekler sunuyor. Örneğin özel hastane şirketleri-

nin finansmanı bilimsel içerikten uzak tıp kongreleri düzenleme pervasızlığına düşebiliyorlar. Ya da sağlık hizmeti alamadan hastaneden dönen emekçiye hastanenin dışına kurduğu yardım çadırlarıyla hizmet veren sermaye temsilcileri, emekçinin sisteme olan bağlılıklarını arttırıyor. Bu da egemen sınıfın sömüren kimliğini gizleyip kendisini yardımsever bir kurtuluş kapısı olarak göstermesine olanak sağlıyor.

ÖZGÜR OLMAYAN MÜHENDİS

Ekolojiyi ve doğal kaynakları tehdit etmeyen, sermayeye değil halka hizmet için üretime katkıda bulunan ve üretimin kimler için fayda sağlayacağını farkında olan mühendisler, eşit ve bilimsel eğitimin verildiği fakülteler, mesleki haklar ve meslek odamız için örgütlü mücadeleye, özgürleşmeye 'ÖZGÜR MÜHENDİS' olmaya çağırıyoruz!

mithatcan türetken

Dergimizin son sayısında, mühendislik alanının tarihi gelişim süreci, eğitim sürecince yaşanan problemleri, örgütlülüğü ve yetkinlik sınavları gibi konuları ayrıntılı şekilde incelemeye çalışmış çeşitli fikirler öne sürmüş ve tespitlerde bulunmuştuk. Konunun bütünlüğü açısından biraz hatırlamak gerekirse, mühendislik fakültesi öğrencileri tüm üniversitelilerin yaşadığı 'anadilde-adil' olmayan paralı eğitimin yanında, piyasanın şekillendirdiği bölüm ve derslere göre eğitiliyor.

Üniversiteler arasındaki uçurum nedeniyle vasıfsız mühendisler, ucuz işgücü olarak iş dünyasına gönderiliyor. Eğitimin kapitalizmin çıkarları doğrultusunda dizaynı, ekolojik yıkıma aldırış etmeyen bencil ve işverenin kölesi mühendisleri çoğaltıyor, bu mühendisler düşük ücret ve işsizlik ile boğuşuyor. Mühendislerin, bazen sigortasının dahi işverenin elinde olduğu, piyasanın sürekli daha çok bilgisayar programı, dil vb kurslara gitme ve deneyim kazanma baskısıyla karşılaştığı bu alanın öznelere gün geçtikçe işçi sınıfı saflarındaki yerini

kalabalıklaştırmakta. Yetkin mühendislik ile rant ve rekabete sürülmekle birlikte, örgütlülük konusunda önde gelen kuruluşumuz TMMOB son dönem saldırılarla tasfiyeye zorlanmakta.

Sözü geçen konuların hayattaki karşılığına dair, AKP'nin her geçen gün derinleştiği neo-liberal politikalar, problemlerin görünürlüğünü artırıyor. Mahalleleri büyük alışveriş merkezlerine, kapitalizmin canlı damarlarına dönüştürmeyi hedefleyen kentsel dönüşüm projeleri, suyumuzu metalaştıran HES ve baraj projeleri, doğayı tehdit eden nükleer santral projeleri büyüyerek, hükümeti ve temsilcisi olduğu sermaye gruplarını memnun etmekte.

Sömürünün ve saldırıların artarak devam ettiği bu birkaç ay içerisinde, önce konferansımız ardından yaz kampımız dahilinde, mühendislik alanının sorunları ve çözümüne dair özel çaba sarf ettik. Yapılan tartışmalar ve değerlendirmeler ışığında mühendislik fakültesi öğrencisi genç mühendislerin, meslek ve eğitim ha-

yatlarında karşılarına çıkacak, bahsettiğimiz sermaye politikalarına karşı, yan yana omuz omuza mücadele edeceği 'ÖZGÜR MÜHENDİSLER' bürosunu kurma kararı aldık. Bu doğrultuda yaz kampımıza katılan bütün mühendislik öğrencisi arkadaşlarımızın katkıları ve değerlendirmeleri ile temelimizi atmış bulunduk.

Mücadele ederken öğrenip sürekli yenileyeceğimiz pratik ve politik hattımıza dair genel olarak netleştirdiğimiz fikirler doğrultusunda diyoruz ki;

☛ Mühendislik Fakülteleri Cinsiyetçi ve Piyasacı Eğitimin Verildiği Yerler Olmamalıdır!

Üretimin neredeyse her çeşidinde ve her aşamasında görev alan mühendislerin eğitim hayatları, iş yerlerindeki duruşlarını ve bakış açılarını şekillendiriliyor Bu yüzden mühendis adayları apolitikliğe ve asosyalliğe zorlanarak yüksek harç paraları ve bilimle ilgisi olmayan eğitim ile sermayenin emrinde köleşmeye hazır hale getirilmek isteniyor. Patriarkanın üretimdeki egemenliğinin simgelerinden biri haline gelmiş mühendislik dalları, bu egemenliğin tüm özelliklerini işyeri ve şantiyelerde gösterirken, fakültelerdeki cinsiyetçi eğitim ile erklik körüklenmektedir.

Ürettiğine yabancılaşan mühendisler kime-ne pahasına iş yaptığını sorgulamayan bireylere henüz öğrencilik aşamasında iken dönüştürülüyor. Özgür Mühendisler piyasanın istediği eğitime, sermaye için üretime ortak olmayacak! Sessiz Kalmayacak!

SERMAYENİN KÖLESİDİR!

Doğal Yaşam ve Ekolojik Denge Korunduğu Sürece Üretim Faydalıdır!

Ekolojik yaşam ve çevre, neo-liberal politikaları etkilemekte ve onlardan etkilenmektedir. Projeler hayata geçirilirken doğa faktörünün kaçınılmazlığı ve ekolojik yıkım, gelinen noktada insanlık tarihini tehdit ederken, sözde 'çevre ile uyum sağlayacak' yönetmeliklerde kâr hırsı ile yok sayılmaktadır. Mühendisin, üretim gerçekleştirirken şirketin hegemonyası ile içine düştüğü işin nesnesi olma konumundan çıkıp öznesi olma konumuna gelmesi, sürece bilimsel ve akılcı müdahalelerde bulunması bu noktada hayati önem taşımaktadır.

Özgür Mühendisler, HES ve baraj projeleri sayesinde sermaye çarklarını su ile çevirmeye çalışanların, nükleer enerji santralleri ve termik santraller ile kendileri için enerji üretenlerin, mahalleleri kentsel dönüşüm ile tüketim merkezlerine çevirmek isteyenlerin mühendisi olmayacak! Sermayenin nesnesi değil toplumun öznesi olduğu bilinci ile hareket edecektir!

Yetkin Mühendislik Yasası; Rantın Rekabetin ve Sömürünün Odağıdır!

Doğal afetlerden sonra faturayı başkalarına kesmek için bin türlü oyun çevirenler aynı zamanda bu işten kâr etmekte de kararlılar. Derin fay hatlarının yer aldığı coğrafyamızda başta deprem felaketleri ardından insanların can güvenliği gündeme geldiği için en uygunsuz çözümlerde o zamanlarda ortaya çıkmıştır. Yetkinlik belgeleri ve uygulamaları bunlardan biridir. Bir yapının çökmesinin nedeni elbette yanlış mühendislik tasarımı olabilir ancak projesi, betonu, demiri, kalıbı ve her aşaması ile birilerinin kâr elde etmeye çalıştığı, kapitalizmin küçük bir dişlisi için mühendisin yetersizliği bahanesi, ancak sermaye düzeni felaketlerini örtmek için

kullanılabilir.

4 yıllık mühendislik eğitimi ve stajlar ile yeterince deneyime ulaşamayacağı üzerine zaten eğitimin vasıfsızlığını ve pratiğe yönelik derslerin yetersizliğini kabul eden bu yasanın öngördüğü ile ilgili basit bir örnek verecek olursak; kısa süre önce gerçekleşen Van depremi, daha uzun süre önce gerçekleşen Marmara depremi ve öncesi felaketlerde yıkılan yapıların projelerini takip eden ve onaylayan mühendisler, yıllardır bu işi yapan ve yetkinlik için gereken 4 yıldan hayli fazla süredir mesleğini icra eden -bahsedilen yetkinlik vasfını almış olanlardır- ancak yapılar yinede çökmüştür.

Yetkinlik belgeleri ve yasaları, mühendisler arasında ucuz emek gücü olarak kullanılacak köle mühendis ordusu yaratmak için rekabeti, rantı ve kariyerizmi körükleyen, mesleği parçalayıp sömürünün kolaylaşmasına zemin hazırlayan bir yasadır. Yetkinlik belgeleri ve yasasına karşı farkındalık yaratma ve mücadele etme Özgür Mühendislerin en güncel hedeflerinden biridir.

Tasfiye ve Yetkisizleştirmeye Karşı, Daha Kızıl Bir TMMOB!

Sınıfsal ve ideolojik birçok karakteri bünyesinde barındıran TMMOB heterojen bir yapıya sahip olup, bazı dönemler liberal gıcırdamalar ile sarsılsa da muhalif bir güç odağıdır. KHK (kanun hükmünde kararname) yoluyla açılan Çevre Orman ve Şehircilik Bakanlığı'na verilen yetki ve görevlerle TMMOB tasfiyenin eşliğindedir. Bu bakanlık bünyesindeki, Mesleki Hizmetler Genel Müdürlüğü'nün, odaların işi olan üye kayıt ve sicillerinin tutulması, mesleki norm ve standartların belirlenmesi ve geliştirilmesi gibi yetkileri eline alması, odaların özerk örgütlü ve kamusal kimliğinin yetkisizleştirilip etkisizleştirilmesi, sindirilmesi için yapılan saldırılardan sadece birkaçıdır.

Özgür Mühendisler oda içerisindeki gençlik örgütlenmeleri GENÇ İMO, MMO VE EMO'da alacağı inisiyatif ile gerici ve liberal seslerin yükselmesine karşı devrimci pratiği ve sözü ile cevap verirken, Kanun Hükmünde Kararnameler ile yetkisizleştirilip etkisizleştirilmeye çalışılan TMMOB'un savunucusu ve daimi emektarı olacaktır. Saldırılarına karşı verilecek en güzel yanıt; demokrasinin hakim kılındığı bir oda işleyişini güçlendirerek cesur ve hak alıcı eylemlerde istikrarlı bir TMMOB'u yaratmak ve yaşatmaktan geçmektedir.

Ekolojiyi ve doğal kaynakları tehdit etmeyen, sermayeye değil halka hizmet için üretime katkıda bulunan ve üretimin kimleri için fayda sağlayacağını farkında olan mühendisler, eşit ve bilimsel eğitimin verildiği fakülteler, mesleki haklar ve odamız için örgütlü mücadeleye, özgürleşmeye 'ÖZGÜR MÜHENDİS' olmaya çağırıyoruz!

Mühendislik fakültelerinde görüşmek dileği ile..

Özgür Mühendisler oda içerisindeki gençlik örgütlenmeleri GENÇ İMO, MMO VE EMO'da alacağı inisiyatif ile gerici ve liberal seslerin yükselmesine karşı devrimci pratiği ve sözü ile cevap verirken, Kanun Hükmünde Kararnameler ile yetkisizleştirilip etkisizleştirilmeye çalışılan TMMOB'un savunucusu ve daimi emektarı olacaktır.

9 Kasım Büyük Öğrenci Mitingi Gerçekleşti

Gençlik örgütleri, son yılların en büyük YÖK protestosunu gerçekleştirdi. Ankara'da bir araya gelen Genç Sen, Öğrenci Kolektifleri, Gençlik Muhalefeti ve TKP'li Öğrenciler, AKP'nin yeni YÖK tasarısına geçit vermeyeceklerini söyledi. Yaklaşık 5 bin öğrenci, açlık grevindeki tutukluları sahiplenerek sloganlar attı, taleplerin kabul edilmesini istedi.

Yürüyüşe katılan Dil Tarih Coğrafya Fakültesi öğrencileri "Biz yaşamı uğuruna ölecek kadar çok sevdi-Kemal Pir" imzalı pankart taşıdı. LGBT bireylerinin de katıldığı yürüyüşte, Üniversiteli Kadın Kolektifi üyeleri de "Gericilerin, tacizcilerin, tecavüzcülerin, kadın düşmanlarının oyununu bozacağız" pankartı açtı.

Mitingde Genç Sen adına konuşma yapan Melis Kalıcı, eşit, parasız, bilimsel, anti cinsiyetçi ve anadilde eğitim talebiyle buluştuklarını söyledi. YÖK'ün kuruluşuyla birlikte üniversitelerin bilimden uzaklaştığını belirten Kalıcı, "YÖK disiplin yönetmeliğinde açıklamalar yapılırken bizler bu yönetmeliğe karşı olduğumuz için hukuksuzluklara maruz kalıyoruz. Şu anda anda çevik kuvvetin girmediği üniversite kalmadı, ÖGB sayısı öğrencilerin sayısını geçti" dedi. Tutuklu öğrencilere dikkat çeken Kalıcı, arkadaşlarının açlık grevinde olduğunu hatırlattı, tutukluların taleplerinin kabul edilmesini istedi.

Miting, Çav Bella Marşıyla sona erdi. Genç Sen üyeleri, mitingin ardından Sakarya Caddesi'ne yürüyüş gerçekleştirdi.

Genç Sen 6. Olağan Kongresi Yapıldı

9 Kasım'da Ankara'da yapılan kitlesel öğrenci mitingi sonrası 10 Kasım'da Öğrenci Gençlik Sendikası-Genç Sen 6. Olağan Kongresi'ni gerçekleştirdi.

Bologna süreci, Yeni YÖK Yasa Tasarısı ve disiplin yönetmeliği, emperyalist savaş dönemlerinde gençlik mücadelesi, örgütlenme, tutuklu öğrenciler, yayın, tüzük ve ana politik hat üzerine yazılan önergeler tartışıldı. Merkez Yürütme Kurulu üyelerinin de seçilmesi için yapılan seçimin ardından kongre sona erdi.

Kocaeli'de YÖK Protestosuna Saldırı

Genç Sen, Öğrenci Kolektifleri, TKP'li Öğrenciler Gençlik Muhalefeti tarafından 9 Kasım'da Ankara'da düzenlenecek olan Büyük Öğrenci Mitingine çağrı amacıyla Kocaeli Üniversitesi'nde (KOÜ) bir yürüyüş düzenlenmek istedi. Sosyal Tesisler önünden Rektörlüğe yürümek isteyen üniversitelilerin önü, kısa bir süre sonra özel güvenlikler tarafından kesildi.

Üniversitelileri tekmeleyen, yumruklayan ve copluyan özel güvenlikler, bir öğrencinin kalbine vurdu. Fenalık geçiren üniversiteli, arkadaşları tarafından alelacele hastaneye kaldırıldı. Astım krizi geçiren bir öğrenci de hastanelik oldu. Merdivenlerden yuvarlanan çok sayıda öğrenci de yaralandı.

Ege Üniversitesi'nde YÖK Protestosuna Polis Terörü

Ege Üniversitesi'nde YÖK'ü protesto eden yüzlerce öğrenciye polis, cop ve gaz bombalarıyla sert şekilde müdahale etti. Müdahale sırasında çok sayıda öğrenci gözaltına alındı.

Polisin saldırısına karşı ortak cevap veren öğrenciler Edebiyat Fakültesi'ne girdi. Fakülteyi abluka altına alan polis çıkanları gözaltına aldı. Edebiyat Fakültesi, 150 civarında çevik kuvvet polisi tarafından ablukaya alınırken, akademisyenler polise tepki gösterdi.

KTÜ'de Özel Güvenlik Saldırısı

Yaşasın Halkların kardeşliği, Ölüm değil çözüm istiyoruz pankartı açarak eylem yapmak isteyen Karadeniz Teknik Üniversitesi'nde (KTÜ) okuyan bir grup öğrenciye Özel güvenlik görevlileri saldırı.

Kürtçe ve Türkçe olarak "Ölüm Değil Çözüm ve Em Mirinê Naxwazın Çareseriyê Dixwazın" yazan bir pankartın arkasında toplanan yaklaşık 60 kişilik öğrenci grubu yürümek isteyince Özel Güvenlik müdahalesine uğradı. Öğrenciler müdahaleye rağmen geri adım atmayarak basın açıklamasını okumak istedi, bu sırada tekrar ÖGB saldırısı yaşandı. Basın metnini okuyan öğrencinin etrafında öğrenci arkadaşlarının oluşturduğu etten duvar sayesinde basın metni megafonla duyuruldu.

Londra'da 10 bin Öğrenci "Eğitim Hakkı" için Yürüdü

İngiltere'nin başkenti Londra'da binlerce öğrenci eğitim kredisindeki kesintileri ve harçları protesto etmek için 22 Kasım günü sokaklardaydı.

"Eğitim, istihdam ve güçlendirme" sloganıyla yürüyüş yapan öğrenciler, Eğitim Desteği Ödeneği'nin kesilmesini ve öğrenim harçlarının artırılmasını protesto etti.

Yüksek harç oranları ile boğuşan ve geleceklerinden endişe eden ülkenin birçok yerinden öğrenci, ülkede artan işsizliğe dikkat çekti. Hükümete seslerini duyurmak isteyen öğrenciler, hükümetin eğitim politikasını değiştirmesini istedi. Ulusal Öğrenciler Sendikası yürüyüşe 10 bin kişinin katıldığını belirtti.

Endonezya'da Halk Sokaklarda

Endonezya'nın başkenti Cakarta'nın sokakları işçi ve emekçilerle doldu taşı. 23 Kasım günü gerçekleşen mitingde, Başkanlık Sarayı'na yürüyen on binlerce kişi, hükümetin özelleştirme politikalarıyla yabancı sermayenin önünün açılmasına tepki gösterdi. Asgari ücretlere yapılan düşük orandaki zamların, yaşam koşullarını her geçen gün kötüleştirdiğini söyleyen emekçiler, maaşların artırılmasını ve insanca yaşam, insanca çalışma koşullarının sağlanmasını da taleplerine yansıtı.

Endonezyalı emekçiler, İsrail'in saldırıları altında direnişlerini sürdüren Filistin halkını da unutmadı. Yürüyüşte dev Filistin bayrakları taşındı, İsrail'in işgalci politikalarına tepki gösterildi.

Arjantin'de Genel Grev

Arjantin'de 21 Kasım günü, işçi sendikaları tarafından ülke çapında başlatılan grev özellikle büyük şehirlerde hayati felç etti. Grev nedeniyle, bankalar, mahkemeler ve okullar kapanırken, çok sayıda otobüs, tren ve uçak seferi de iptal edildi.

Lastik yakarak barikat kuran eylemciler, ilan edilen 24 saatlik genel greve uymayan iş yerlerine saldırdı.

Avrupalı İşçiler için Eylem Zamanı: 14 Kasım

Pek çok Avrupa ülkesinde her geçen gün derinleşen ve adına reform denilen düzenlemeler ile faturası halka kesilen ekonomik kriz, emekçileri isyan ettirdi. "Bu krizi biz yaratmadık, biz ödemeyeceğiz" diyen emekçiler, 7 ülkede genel greve, 23 ülkede eyleme gitti

Neoliberalizmin krizi Avrupa'da derinleşiyor, sermayeyi krizden kurtarmak için peş peşe kemer sıkma paketlerini uygulamaya koyan hükümetler, emekçilerin grevleriyle sarsılıyor. Hazırlıkları yaklaşık bir ay öncesinden başlanan 14 Kasım Avrupa Eylem Günü, kıta genelinde yaşamı felç etti.

Denizli'de Tutuklama Kararı

Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi önünde açlık grevlerine destek için yapılan basın açıklamasına önce özel güvenlik, daha sonra polis saldırdı. Polisler kampüs içinde toma, tazyikli su ve biber gazı kullandı. Devrimci, demokrat ve yurtsever öğrencilerden oluşan 91 kişi gözaltına alındı. Gözaltına alınan öğrenciler serbest bırakıldı. Ancak sonraki günlerde savcının, öğrencilerin serbest bırakılmasına itiraz etmesi üzerine mahkeme 30 öğrenci hakkında tutuklama kararı çıkardı.

40 farklı konfederasyon tarafından düzenlenen eylem ile ilgili Avrupa Sendikalar Konfederasyonu (ETUC) Genel Sekreteri Bernadette Segol bir açıklama yaptı. Kemer sıkma politikalarının etkisiyle ekonomilerin küçüldüğünü, yoksulluğun ve sosyal kaygının arttığını belirten Segol, ekonomiyi canlandırarak önlemler alınması tavsiyesinde bulundu. Hükümetleri sokağın sesini duymaya davet eden Segol, "Aciliyeti olan konular istihdam ve sosyal adalettir. Maaşlara saldırmaya artık bir son versinler" dedi.

Avrupa Eylem Günü kapsamında Yunanistan, İspanya, Portekiz, İtalya, Kıbrıs, Malta ve Litvanya'da genel grev ilan edilirken; 16 ülkede de meydanlar sosyal adalet, istihdam, güvence, ücretlerin artırılması talepleriyle sokağa çıkanlarla doldu.

ODTÜ Savaş Alanına Döndü

Cezaevlerinde açlık grevinde olan tutsakların durumuna dikkat çekmek amacıyla ODTÜ'de yürüyüş düzenleyen öğrencilere polis, gaz bombası ve tazyikli suyla müdahale etti. Öğrenciler, polis müdahalesine ses bombaları ve taşlarla karşılık verirken, kampüs içinde bazı binaları ateşe verdi. Yoğun gaz bombası nedeniyle ormanda da yangın çıktı.

Duygu Ciniviz ve Mehmet Dalpalta tutuklandı!

30 Ekim günü "Topyekün Direniş" eylemleri dolayısıyla Okmeydanı'nda buluşan kitleye polisin saldırması sonrası 19 kişi gözaltına alındı. Savcılıktan 6 kişi serbest kalırken 13 kişi mahkemeye tutuklama istemiyle sevk edildi. Aralarında yoldaşlarımız Mehmet Dalpalta ve Duygu Ciniviz'in de bulunduğu 13 kişi tutuklandı.

Üniversiteler, toplumun barometresi gibidir. Sistemin içinde barındırdığı isyan dinamikleri arasında belki de en hızlı harekete geçeni gençliktir. Elbette bu olgu, Türkiye’de öğrenci gençliğe yönelmiş olan baskıları da açıklıyor.

kardelen taş

[İSYANIMIZA KELEPÇE VURULAMAZ]

Tutuklama terörü hız kesmiyor... Dergimizin yayın hazırlıkları sürerken, iki ÖGD’linin tutuklanma haberi de ajanslara düşüyordu. İkisi de üniversite öğrencisi olan Duygu Civaniz ve Mehmet Dalpalta, Okmeydanı’nda Kürt halkının siyasi taleplerini gündeme taşıyan süresiz dönüşsüz açlık grevlerine destek verme amacıyla sloganlarını haykırdıkları, devlet tarafından tutsak alındılar.

Gençler AKP’nin Hedefinde

AKP rejimi, sosyalistlerin, demokratların, yurtseverlerin sırtından eksik etmediği sopyayı, muhalif öğrencilerden de esirgemiyor. İktidarını pekiştirdikçe, muhaliflerini susturma ve sindirme çabası sistematikleşiyor, şiddetleniyor.

Bunun en somut göstergesi, TMY kapsamındaki maddelerle suçlanan 700’ün üzerinde öğrencinin hâlen hapis hanelerde bulunmasıdır.

Üniversiteler, toplumun barometresi gibidir. Sistemin içinde barındırdığı isyan dinamikleri arasında belki de en hızlı harekete geçeni gençliktir. Elbette bu olgu, Türkiye’de öğrenci gençliğe yönelmiş olan baskıları da açıklıyor.

Keza, son zamanlarda dünyanın birçok yerinde, özellikle de ekonomik krizin derinleştiği ülkelerde, öğrenci eylemlerinin artarak sürmesi, gençliğin orta vadede sistem için nasıl bir risk oluşturabileceğine dair ipuçları veriyor.

Öğrenci gençliğinin muhalefet yapma, eylem düzenleme ve görüş bildirme hakkının açıkça hiçe sayıldığı bu dönemde, tutuklu öğrencilerin savunusu ancak onların politik kimliklerinin meşruluğunu vurgulamakla mümkündür.

İleri Demokrasi Tam Gaz İlerliyor!

Hükümet temsilcileri, yeri geldiğinde demokrasi nutukları atıp demokratik taleplere ve eylemlere karşı olmadıklarını dillendirse de bu haklarını kullanmak isteyen öğrenciler eylemlerde polislin tacizine, copuna, biber gazına maruz kalıyor.

Polisin başladığı işi; devletin savcısı, yargıcı, rektörü, dekanı tamamlıyor. Taleplerini duyurmak için eylem yapan öğrenciler gözaltına alınıyor, tutuklanıyor, okuldan atılıyor. “Tutuklu öğrencilik” sorunu kamuoyunda dikkat çektiğinden beri ise “doldur, boşalt” mantığı ile 2 öğrenci serbest bırakılırken, 5 öğrenci tutuklanıyor.

Öğrencilere yönelik tutuklamalar özellikle kayıt ve sınav dönemlerinde yapılıyor. Böylelikle öğrencilerin eğitim hayatlarının sona ermesi hedefleniyor. Kaydı silinmeyen öğrencilerin, tutukluken sınavlara girmek istemesi halinde ise ulaşım giderini ve memur harcırahı gibi masrafları öğrencinin karşılaması bekleniyor. Bu rakam, her bir sınav için ortalama 1000 lirayı buluyor.

Öğrencilerin, sınava götürüldükleri yerde kalmaları gerekiyorsa, en yakındaki cezaevinde adli suçlularla aynı koşuğa veya hücrede tecritte tutuluyorlar. Yani sınava girme talebi, adeta hücre cezasıyla aynı kapağı çıkıyor!

YÖK’ün Mahkemelerden Farkı Yok!

Mesele öğrenci muhalefetini bastırmak olunca, yükseköğretimde uygulanan disiplin yönetmeliği, yargıdan çok daha hızlı işliyor. Henüz yargının “suçlu” ilan etmediği öğrenci, üniversite tarafından, disiplin yönetmeliğini ihlal ettiği gerekçesiyle okuldan uzaklaştırılabilir ya da atılabilir.

Nasıl Bir Savunma?

AKP’nin öğrencilere karşı yürüttüğü tutuklama furcasını eleştirirken, “örgütsüzlük” fikrini aşılardan anlayışlara karşı da temkinli olmak gerekiyor. Özellikle Hopa davası, toplumun her tabakasında bir tepki doğurdu ve bu tepkinin 9 Aralık’ta mahkeme önünde eyleme dönüşmesi, öğrencilerin serbest bırakılmaları için bir basınç yarattı.

Bu süreçte, tutuklu öğrencilere destek vermek için öğrencilerin suçsuz olduklarını anlatmak isteyen kimi köşe yazarları, öğrencileri “örgütsüz, uslu çocuklar” gibi takdim ettiler. Örgütlenmeye engel olan TMY ve TCK’yi, bu yasaları uygulayanları eleştirmek yerine, “bu çocuklar, bu yasaları çiğnemedi” diyen “şefkatli baba” rolündeki liberallerin düşünceleri, tutarlı demokratlıktan uzaktır.

Kendi ideolojik duruşlarının dolaysız bir sonucu olarak sisteme muhalefet eden öğrencilerin, “terör örgütü” şüpheli veya sanığı haline getirilmeleri, kesinlikle kabul edilemez bir durumdur.

Öğrenci gençliğinin muhalefet yapma, eylem düzenleme ve görüş bildirme hakkının açıkça hiçe sayıldığı bu dönemde, tutuklu öğrencilerin savunusu ancak onların politik kimliklerinin meşruluğunu vurgulamakla mümkündür.

Dayatılan Rollerini Reddediyor; KARARLI ADIMLARLA MÜCADELEYİ BÜYÜTÜYÖRÜZ!

sümra kayakıran

Özgürlükçü Gençlik Dernekleri olarak, günümüz koşullarının gençliğe dayattığı tekdüze ve apolitik yaşam tarzına alternatif sunar nitelikte, kolektif bir şekilde örgütlediğimiz yaz kamplarımızın altuncusunu gerçekleştirdik.

“Öğretilen ve dayatılan rollerle yaşamayı değil, kavga etmeyi öğrenmek için; emin adımlarla özgürlüğe yürüyoruz” şiarıyla örgütlediğimiz kampımızı, 23-28 ağustos tarihleri arasında İzmir Dikili’de gerçekleştirdik. Kampımıza Adana, Mersin, Hatay, İstanbul, Denizli, İzmir, Eskişehir ve Samsun gibi birçok ilden üniversite ve lise öğrencisi katıldı.

Bu sene yaz kampını; politik hattımızdan, Türkiye ve dünyada yaşanan gelişmelere bakış açımıza, sistemin yaşamımızın her alanında üzerimizde kurduğu hegemonya karşısında konumlanışımıza kadar birçok konuda kararlar alarak tamamladığımız ikinci konferansımızı arkamıza alarak örgütledik. Bu yaz kampımız da önceki yıllarda olduğu gibi; Özgürlükçü Gençlerin

Kampımızdan, sisteme karşı kararlı bir duruşun yollarını tartışmanın vermiş olduğu yüksek bir motivasyonla ayrıldık. Şimdi bu motivasyonun alanlarda açığa çıkmasının tam vaktidir.

döneme başlarken sisteme karşı daha örgütlü hareket etme, kitleleri harekete geçirecek müdahaleleri gerçekleştirme hedefiyle atacağı hızlı adımların hazırlığının yapılmasına önemli katkılar sundu.

2012 yaz kampını planlarken, kritik bir politik sürecin içinde bulunduğumuzun bilincindeydik elbette. Dünya ve Türkiye politikasında yaşanan her gelişmenin halkların yaşamı üzerindeki etki ve sonuçlarını genel hatlarıyla gündemimize alıp tartışırken bir yandan da Ortadoğu, kadın,

kriz ve direnişler gibi başlıklarda panellerimiz ve söyleşilerimiz gerçekleşti.

Ortadoğu panelinde, geçmişten ve günümüze emperyalizmin Ortadoğu üzerindeki planlarını ve hamlelerini inceleyip, bu coğrafyada yaşanan gelişmeleri değerlendirdik. Yakın gelecekte olası muhtemel müdahaleler ve sonuçlarıyla ilgili öngörülerde bulunduk.

Her Alanda Özgürleşmeye...

Üniversite öğrencilerinin yaşadığı sorunlarla mücadele etmenin aracı olan ve üniversite gençliğinin akademik demokratik taleplerini dile getiren Öğrenci Gençlik Sendikasını ve sendikanın, üniversitelerdeki baskı ortamına ve YÖK ün öğrenciler üzerindeki anti-demokratik uygulamalarına karşı hızlı ve hak alıcı müdahalelerde bulunması için neler yapabileceğini tartıştık. Genç Sen atölyemizden, öğrenci hareketi içerisinde etkin bir konuma sahip olan Genç Sen’in tüm bileşenleriyle ortak bir dil tutturup üniversitelerin sorunlarına somut öneriler sunma ve taleplerimizi daha yüksek sesle dile getirmeye yönelik bir dizi öneriyle çıktık.

Kampımızın bir bölümünü, çeşitli alanların öznelliğine dair değerlendirmelerin yapıldığı büro toplantılarına ayırdık. Tıp, mühendislik, kadın, kültür sanat gibi alanlarda yapılacak çalışmaların programlanması hedefiyle gerçekleştirdiğimiz toplantılardan, her alanda güncel gelişmelerin yakından takip edilmesi, mühendislik, tıp gibi alanlarda sendika ve odalarla iletişim ve dayanışma içinde olunması sonuçlarına vardık.

Elveda Oblomov ve Oblomovluğumuz

Bu kadar yoğun ve kritik bir politik ortamda Gonçarov’ un Oblomov isimli romanını tartışmak istememiz elbette tesadüf değildir. Yoğun bir çalışma disiplinin bizi beklediği bu süreçte Oblomovluğumuzla mücadele ederek hayata karşı devrimci bir duruş sergilemenin gerekliliğini ve bunu başarmanın yollarını, kendimize dersler çıkararak tartıştık.

2012 yaz kampımızı, geçmişte bıraktığımız dönemi değerlendiren, yeni döneme dair kararlar alan, devrimci görevler yüklenen bir verimle tamamladık. Kampımızdan, yerlerimize döndüğümüzde gerçekleştireceğimiz bir dizi teorik ve pratik çalışmanın sorumluluğunda, sisteme karşı kararlı bir duruşun yollarını tartışmanın vermiş olduğu yüksek bir motivasyonla ayrıldık. Şimdi bu motivasyonun alanlarda açığa çıkmasının tam vaktidir.

ASLA YALNIZ YÜRÜMEYECEKSEN!

HOŞGELDİN

Hoş geldin!
Kesilmiş bir kol gibi
omuz başımızdaydı boşluğun...
Hoş geldin!
Ayrılık uzun sürdü.
Özledik.
Gözledik...
Hoş geldin!
Biz
bıraktığın gibiyiz.
Ustalaştık biraz daha
taşı kırmakta,
dostu düşmandan ayırmakta...
Hoş geldin.
Yerin hazır.
Hoş geldin.
Dinleyip diyecek çok.
Fakat uzun söze vaktimiz yok.
YÜRÜYELİM.....

N.Hikmet
1932 Birinciteşrin 5,
Çarşamba gecesi